

Mesajul islamului

رسالة الإسلام باللغة الرومانية

Dr. 'Abd Ar-Rahmân bin 'Abd Al-Karîm Ash-Sheĥa

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشیحة

Traducere:

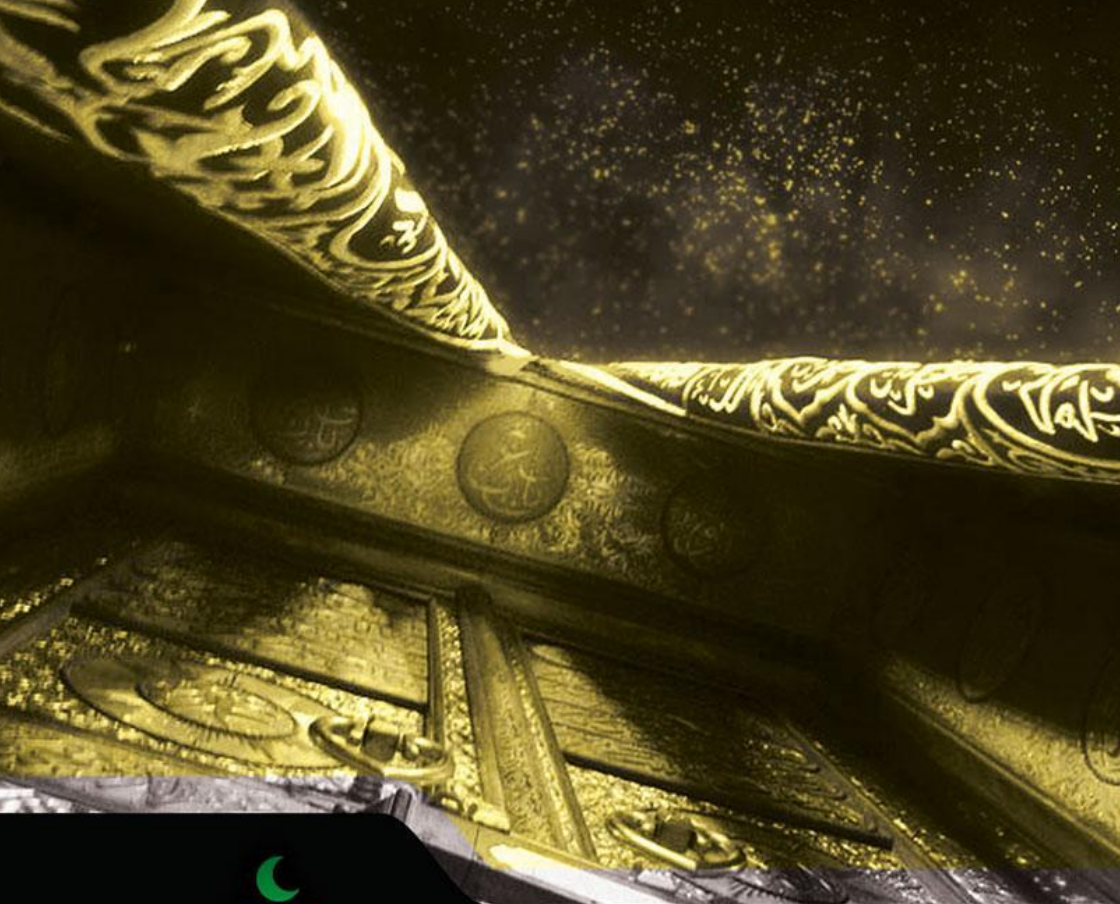
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Alina Luminița Crăciun

Revizuire:

Mariam Oana

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

*În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)*

*Toată Slava I se cuvine lui Allah și pacea și
binecuvântările fie asupra Profetului nostru, Mohammed,
asupra familiei și a companionilor săi!*

Introducere

Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «O, voi oameni ai Scripturii (evrei și creștini), veniți la un cuvânt comun între noi și voi (veniți, să fim cu toții pe picior de egalitate): să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți (-le): «Mărturisiți (cel puțin) că noi suntem supuși (musulmani)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:64]

Islamul este religia adevărului și a naturii înnăscute, religia clarității care nu acceptă neînțelegeri sau ambiguități, fiecare credincios având posibilitatea de pune întrebări cu privire la orice îndoială sau problemă care îi vine în minte. Cu toate acestea, răspunsurile cu privire la religie și credință nu trebuie să fie căutate la credincioșii de rând. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„Spune (o, Mohammed): «Domnul meu a oprit nelegiuirile - atât pe cele văzute, cât și pe cele nevăzute - precum și păcatul, nedreptățirea (altora) sau să-I faceți lui Allah asociați, de vreme ce El nu a trimis o astfel de poruncă, sau să spuneți despre Allah ceea ce nu știți (în

legătură cu cele permise și cu cele nepermise sau cu idolatria).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:33]

Allah Preaînaltul a definit exact cine sunt cei capabili să răspundă la întrebările cu privire la religie, iar aceștia sunt învățații specializați în domeniul religiei. El, Cel Atotputernic, spune:

„(...) Întrebați-i pe oamenii pricepuți în cărți (adică pe erudiți), dacă voi nu știți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:43]

Trimisul lui Allah (ﷺ)¹ a clarificat care sunt pericolele pe care le presupune recurgerea la opinia unor oameni necalificați în chestiunile religioase spunând:

„Cu adevărat, Allah nu ia înapoi știința robilor Săi smulgând-o de la aceștia, ci El le ia știința prin luarea (vieții) învățaților, până când niciun învățat nu va rămâne în viață. Apoi, oamenii îi vor lua pe cei ignoranți drept liderii lor, care, atunci când vor fi rugați să ofere verdicte, le vor da fără a avea știință, rezultatul fiind acela că ei vor rătăci de la Calea cea Dreaptă și îi vor rătăci și pe alții.” [Al-Bukhari]

Islamul nu conține chestiuni confuze și ambigue în care credincioșii trebuie să creadă fără a pune întrebări, cu excepția celor referitoare la lucrurile din Viața de Apoi, pe care mintea umană nu le poate concepe și pe care Allah Preaînaltul nu le-a explicat, deoarece nu ne ajută cu nimic. În schimb, Allah Cel Atotputernic a clarificat toate lucrurile care ne sunt folositoare prin intermediul Trimisului Său (ﷺ). Fiecare dintre noi are în minte întrebări, iar islamul oferă răspunsuri la toate acestea

¹ Acest termen din limba arabă (ﷺ) înseamnă „Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!” și este folosit de fiecare dată când este menționat numele Profetului Mohammed (ﷺ) – n. tr.

într-un mod simplu, atractiv, cuprinzător și satisfăcător. Să luăm câteva exemple în cele ce urmează:

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la originea sa, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„Noi l-am creat pe om din apa aleasă (*venită*) din lut. ~ Apoi l-am făcut Noi o picătură într-un loc sigur (*adică pântecul matern*), ~ Apoi am făcut din picătură un cheag și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucata de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură (*diferită de ceea ce a fost făcut*). Binecuvântat fie Allah, Făcătorul, Cel Bun!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:12-14]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la locul său printre celelalte creaturi din Univers, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„Noi i-am cinstit pe fiii lui Adam (*înzestrându-i cu darul vorbirii, cu rațiune, cu capacitatea de a distinge lucrurile și de a stăpâni peste tot ceea ce se află pe Pământ*) și i-am purtat pe ei pe uscat și pe mare (*le-am creat posibilitatea să se deplaseze pentru a-și agonisi mijloacele de existență*) și le-am dat lor ca hrană felurite bunătăți și i-am ales pe ei înaintea multor alora din cei pe care i-am creat.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:70]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la statutul său în comparație cu acela al celorlalte creaturi din Univers, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„Allah este Acela care v-a supus vouă marea, ca să plutească vasele pe ea, la Porunca Sa, și pentru ca voi să umblați în căutarea Harului Său (*făcând comerț și pescuind*). Poate că voi veți fi recunoscători (*pentru binefacerea supunerii mării și-L veți adora numai pe El*)! ~ Și El v-a supus

vouă toate cele care se află în Ceruri și care se află pe Pământ; toate sunt de la El. Și întru aceasta se află semne pentru un neam de oameni care chibzuiesc (la versetele lui Allah și la dovezile Sale și vor trage învățăminte din ele).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 45:12-13]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la motivul pentru care a fost creat, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore. ~ Eu nu voiesc de la ei întreținere și nici nu voiesc ca ei să Mă hrănească pe Mine. ~ Ci Allah este *Ar-Razzāq* (Întreținătorul, Îndestulătorul), Stăpânul puterii, *Al-Mafīn* (Cel Statornic).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:56-58]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la Cine este Creatorul Universului și Singurul demn de adorare, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„Spune (o, Mohammed): El este Allah, (Al) *Ahad* (Unul și Unicul, Cel care nu are partener și în afară de care nu există altă divinitate demnă de adorare, Unicul în Sinele Său Divin, în Atributele și Acțiunile Sale. El este Indivizibil și nu trei în unul, așa cum spun creștinii). ~ Allah *As-Samad* (Cel care Își este Sesi de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare)! ~ El nu dă naștere și nu este născut ~ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 112:1-4]

Într-un alt verset, Allah Preaînaltul spune:

„El este *Al-Awwal* (Întâiul) și *Al-Ākhir* (Ultimul, Cel de pe urmă), *Až-Žāhir* (Cel evident, Cel victorios) și *Al-Bātin* (Cel ascuns), iar El este Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:3]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu, *Al-Malik* (Suveranul, Regele tuturor), *Al-Quddūs* (Cel Sfânt, Cel Preaînalt), *As-Salām* (Cel care este liber de orice imperfecțiune), *Al-Mu'mîn* (Cel care îi încearcă pe Profeți cu miracole și semne, Dătătorul de siguranță), *Al-Muhaymin* (Cel care veghează asupra creației Sale), *Al-'Azīz* (Invincibilul, Cel Atotputernic), *Al-Jabbār* (Cel a Cărui Voință va domina întotdeauna și în Fața Căruia toate creaturile se supun), *Al-Mutakabbir* (Cel care este Mândru de Măreția Sa). Slăvit și Suprem este Allah, mai presus de ceea ce ei Îi asociază ca parteneri. ~ El este Allah: *Al-Khāliq* (Creatorul), *Al-Bāri'* (Cel care îi oferă creației Sale forma cea mai potrivită, în concordanță cu misiunea pe care fiecare creatură o va primi), *Al-Musawwir* (Dătătorul de forme). Lui Îi aparțin *Al-Asma'Al-Husna* (cele mai frumoase Nume). Toate Cele care sunt în Ceruri și pe Pământ Îl slăvesc pe El (ele slăvesc Numele lui Allah prin cuvinte care neagă orice fel de imperfecțiune). El este *Al-'Azīz* (Invincibilul, Cel Atotputernic), *Al-Hakīm* (Preaînțeleptul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:23-24]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la care este calea către liniștea sufletească și stabilitatea mentală, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„Pe cei ce cred (în Allah, în Trimisul Său și în Cartea Lui) și ale căror inimi sunt liniștite (și devin smerite) întru pomenirea lui Allah», căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:28]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la care este calea către succes și fericire în viață, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„Pe cel ce face o faptă bună - bărbat ori femeie - și este credincios (statornic în credința lui până la moarte) îl vom

dărui Noi cu o viață bună (va avea parte de o viață bună în această lume). Și Noi îi vom răsplăti pe ei după (faptele) cele mai bune pe care le-au săvârșit (în Ziua de Apoi)."

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:97]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la care va fi destinul celor care nu cred în Allah și în Cărțile Sale revelate, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea (de la Mesajul Meu) va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare. ~ El va zice: «Domnul meu, de ce m-ai adus pe mine orb, la adunare, după ce mai înainte am fost eu bine-văzător (în viața lumească)?» ~ Îi va zice lui (Allah Preaînaltul): «Așa cum versetele Noastre au venit la tine, iar tu le-ai uitat, așa și tu ești astăzi uitat!»" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:124-126]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la care este religia perfectă care asigură bunăstarea societății și a membrilor săi atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„(...) În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca religie pentru voi! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la ce religie să îmbrățișeze și ce cale să urmeze pentru a ajunge la Allah și a obține Paradisul Său, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„Acela care dorește o altă religie decât islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:85]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la ce fel de relație trebuie să stabilească cu ceilalți, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:13]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la ce poziție trebuie să adopte față de știință, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„(...) Allah îi va ridica în rang pe aceia dintre voi care cred și pe cei cărora li s-a dat știința. Și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 58:11]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la sfârșitul vieții sale lumești, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„Fiecare suflet va gusta moartea, desigur voi veți primi (întreaga) voastră răsplată în Ziua Învierii! Cel care va fi îndepărtat de Foc și adus în Rai va fi izbânditor. Viața aceasta nu este decât plăcere amăgitoare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:185]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la posibilitatea ca noi să fim înviați și trupurile noastre să fie reconstruite, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„El ne dă Nouă o pildă, uitând de crearea sa și zice: «Cine le mai dă viață oaselor după ce ele sunt putrezite?» ~ Spune (o, Mohammed): «Le va da lor viață Acela care le-a creat pe ele prima oară, căci El este Bineștiutor al întregii firi! ~ Acela care a făcut pentru voi din pomul verde foc și iată că voi de la el aprindeți!» ~ Oare Acela care a creat Cerurile și Pământul (care sunt atât de mari) nu are puțința

să creeze asemenea lor (oameni mici și slabi, asemenea vouă, după ce v-a creat prima oară)? Ba da (El are această putere)! Și El este Al-Khallāq (Cel care creează), Al-‘Alīm (Atoatecunoscătorul, Omniscientul)! ~ Și dacă voiește El un lucru, Porunca Lui este numai să zică «Fii!» și el este.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:78-82]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la care vor fi faptele acceptate de către Allah Cel Atotputernic în Ziua Judecății, el le va găsi în Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„Însă aceia care cred și îndeplinesc fapte bune vor avea ca sălaș grădinile Firdaws-ului (în limba arabă are sensul de Paradis, sau - ca în acest context – doar partea din mijloc, mai ridicată, a Paradisului).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:107]

➤ dacă omul dorește să afle răspunsuri cu privire la ce se va întâmpla după înviere și Judecata de Apoi, el va afla că există două căi: Iadul sau Paradisul, iar islamul conduce către Paradis. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, cei care nu cred dintre oamenii Scripturii (evreii și creștinii care nu urmează nici învățăturile originale ale lui Moise și Isus și nici pe cele ale lui Mohammed) și politeiștii vor fi în Focul Iadului, în care vor locui pe vecie. Ei sunt cei mai răi dintre toate făpturile. ~ Cu adevărat, cei care cred (în Unicitatea lui Allah și în Mesagerul Său, Mohammed) și fac fapte bune, aceia sunt cei mai buni dintre toate făpturile. ~ Răsplata lor de la Domnul lor sunt Grădinile ‘Adn-ului (Paradisul), pe sub care curg râuri și în care vor locui pe veci. Allah va fi Mulțumit de ei și ei vor fi mulțumiți de El. Aceasta (răsplata) este pentru cel care se teme de Domnul său.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:6-8]

Dragă cititorule,

Sunt convins de faptul că islamul deține soluțiile tuturor problemelor cu care se confruntă astăzi omenirea, fiind suficientă adoptarea acestuia pentru rezolvarea lor. De-a lungul timpului, oamenii au recurs la tot felul de doctrine, dar istoria ne-a arătat că, în ciuda faptului că acestea rezolvă unele probleme, rămân, în general, inadecvate și ineficiente. De ce atunci oamenii nu îmbrățișează islamul și nu îl practică?!

F. Filweas² a spus:

„Ziarele au publicat recent articole în care se spune că filosofi și gânditorii occidentali consideră că religiile contemporane sunt structuri învechite și depășite... fiind absolut necesar să ne descotorosim de ele. Aceasta arată gradul de pesimism de care suferă majoritatea gânditorilor occidentali, în principal din cauza ambiguităților și a complicațiilor pe care le întâmpină în creștinism. Cu toate acestea, punctul lor de vedere este eronat, deoarece ei înțeleg greșit islamul, care reprezintă răspunsul complet și unic la problemele omului, valoarea sa este atemporală și așteaptă doar să fie adoptat ca o alternativă la toate aceste încercări nefericite.”

Dragă cititorule,

Acestea fiind spuse, pot afirma fără nicio teamă că mă înșel faptul că mulți musulmani din zilele noastre se află departe de practica principiilor și a învățăturilor autentice ale islamului.

² Ofițer naval britanic care a participat la ambele Războaie Mondiale. A crescut într-un mediu creștin și a fost puternic impregnat cu tradițiile creștine. În ciuda acestui lucru, a îmbrățișat islamul în anul 1924, după ce a citit Nobilul Coran și câteva cărți despre islam. A se vedea „*Ce se spune despre islam*”, de dr. Emad ud-Din Khalil.

Cu siguranță, vedem mulți musulmani în jurul nostru, însă sunt ei cu adevărat musulmani sau sunt doar musulmani cu numele? Avem tot dreptul să ne punem aceste întrebări atunci când vedem că majoritatea practicilor lor zilnice diferă semnificativ de învățăturile islamului și scopurile sale nobile. Spre deosebire de ceea ce cred unii oameni, islamul nu presupune doar îndeplinirea unor ritualuri religioase simple, efectuate la anumite momente. Dimpotrivă, este o credință, o Lege, un mod de adorare și un mod de viață. Este o religie și un stat, cu tot ceea ce presupun aceste termene. De fapt, se spune:

„Ce religie remarcabilă! Dacă oamenii i-ar aplica principiile și i-ar urma poruncile, ar evita să cadă în cele pe care le-a interzis și ar transmite-o și altor comunități, urmând Porunca lui Allah Preaînaltul, care spune:

«Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune (cu dovadă limpede a Adevărului, care să elimine orice dubiu, sau cu Nobilul Coran) și bună îndemnare și discută cu ei cum e mai frumos! (...)» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:125]”

J. S. Restler a scris în introducerea cărții sale - „Civilizația arabă”:

„(...) Putem da trei semnificații diferite termenului de «islam»: prima semnificație este religia, a doua este statul și a treia este cultura. Pe scurt, se poate spune că este o civilizație excepțională.”

Islamul, principiile, preceptele, poruncile și regulile sale cu privire la practică și comportament nu s-au schimbat din momentul în care i-au fost revelate Trimisului lui Allah (ﷺ) și până în prezent. Sunt musulmanii cei care s-au schimbat. Cu toate acestea, dacă unii dintre adepții islamului comit greșeli și păcate, acest lucru nu înseamnă că principiile islamului aprobă

greșelile și păcatele lor. Pentru a clarifica acest lucru, să luăm un exemplu foarte simplu. Dacă îi oferim unei persoane piesele unei mașini împreună cu manualul de instrucțiuni care descrie modul exact de a construi și a face să funcționeze acea mașină, iar acea persoană montează în mod greșit piesele sau într-un mod diferit față de cel indicat în manualul de instrucțiuni, putem spune că informațiile din acesta cu privire la modul de ambalare și funcționare sunt false? Ce putem spune? Există trei posibilități de răspuns:

1. persoana menționată nu a urmat cu scrupulozitate instrucțiunile corecte;

2. persoana menționată nu a urmat toți pașii specificați în manualul de instrucțiuni;

3. persoana menționată nu a înțeles instrucțiunile conținute în manual și, în acest caz, trebuie să ia legătura cu producătorul mașinii pentru a obține noi informații cu privire la modul de a construi și a face să funcționeze acea mașină.

Același lucru ar trebui să fie aplicat în cazul islamului: cei care doresc să îl cunoască trebuie să caute informații cu privire la acesta la sursele sale adevăratele și la învățații musulmani, la fel cum apelează la medic atunci când doresc să caute un tratament sau la arhitect atunci când doresc să construiască o casă.

Încurajez pe oricine citește această carte să scape de prejudecățile sale religioase și să își pună deoparte afilierea ideologică, citind din dorința de a afla adevărul, și nu din dorința de a argumenta și a căuta defecte sau erori. Îl invit pe stimatul cititor ca ghidul lecturii sale să fie rațiunea, și nu pasiunea, după cum spune Allah Preaînaltul în Nobilul Coran:

„Dacă li se spune (*politeiștilor*): «Urmați ceea ce a trimis Allah!», ei zic: «Ba noi urmăm cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!» Chiar dacă părinții lor au fost neștiutori și

nu s-au lăsat călăuziți?!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:170]

Omul modern care are puterea de a raționa în mod logic este cel care se convinge cu privire la un lucru doar după ce l-a studiat și examinat. După ce s-a convins, el ia inițiativa de a pune în aplicare ceea ce a învățat și nu se limitează numai la atât, ci transmite această cunoaștere și acest adevăr printre oameni pentru a îi corecta pe cei care sunt rătăciți și a îi informa pe cei care nu sunt conștienți de ele.

În cele din urmă, trebuie să recunosc faptul că, datorită complexității sale, nu am acoperit fiecare aspect al islamului în această carte. După cum am spus, islamul este o doctrină globală, care cuprinde toate chestiunile religioase și lumești, necesitând prin urmare mai multe volume pentru a acoperi toate acestea. M-am limitat doar la a menționa câteva principii esențiale ale credinței și moralei islamului, care sunt considerate a fi un punct de pornire pentru orice student ce vrea să cunoască adevărul cu privire la religia islamică.

Cineva ar putea spune că legile și regimurile societăților contemporane seamănă cu cele pe care islamul le-a exprimat sau le-a adus! Răspunsul la aceasta este următorul:

„Cine a formulat și pus în practică mai întâi aceste legi și ordonanțe: islamul sau societățile contemporane?”

Legea islamică a precedat toate aceste legi și regimuri, ea funcționând de acum mai bine de paisprezece secole. Nu trebuie exclus faptul că legile și reglementările care seamănă cu cele ale islamului sunt o imitație a acestora, mai ales având în vedere cât de multe studii au fost făcute cu privire la islam încă de la începuturile sale de către nemusulmani și orientaliști care au avut obiective și intenții diferite: unii au căutat adevărul, iar alții l-au studiat pentru a îl critica și calomnia.

Dr. 'Abd Ar-Rahmân bin 'Abd Al-Karîm Ash-Sheha

WWW.ISLAMLAND.COM

info@islamland.com

Principiile fundamentale ale islamului

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus în Mina, în cadrul Pelerinajului său de Adio:

„«Știți ce zi este astăzi?» Oamenii au răspuns: «Allah și Trimisul Său știu mai bine!» El (ﷺ) a spus: «Este Ziua Sacră (în care vă este interzis păcatul). Și știți ce localitate este aceasta?» Ei au răspuns: «Allah și Trimisul Său știu mai bine!» El (ﷺ) a spus: «Aceasta este localitatea sacră (Mecca). Și știți ce lună este aceasta?» Oamenii au răspuns: «Allah și Trimisul Său știu mai bine!» El a spus: «Este Luna Sacră!» Profetul (ﷺ) a adăugat: «Cu adevărat, Allah a făcut viețile, averile și onoarea voastră la fel de sacre și inviolabile cum este această zi sacră a voastră (ziua de *Arafah* din timpul *hajj*-ului), din această lună sacră a voastră (luna *Dhu-l-Hijjah*, a douăsprezecea lună a calendarului islamic), în această localitate a voastră (Mecca și împrejurimile sale).»” [Al-Bukhari]

Printre principiile fundamentale ale islamului, se numără prezervarea vieții, a onoarei, a averii, a minții și a urmașilor oamenilor, precum și protejarea celor slabi și neputincioși.

Allah Preaînaltul spune cu privire la prezervarea propriei vieți și a celorlalți:

„Și nu luați sufletul pe care Allah l-a socotit oprit, decât pe drept (în cazurile extreme în care este permis acest lucru, precum pedepsirea altui ucigaș, altfel, viața umană este sacră)! Dacă cineva a fost omorât pe nedrept, atunci dăm Noi putere celui mai înrudit cu el (cel mai apropiat moștenitor are dreptul de a reclama judecătorului aplicarea legii talionului), însă acesta să nu se întrecă în omor (el nu poate cere aplicarea legii talionului decât față de ucigaș), căci el este

ajutat (de Lege)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:33]

Allah Preaînaltul spune cu privire la prezervarea onoarei:

„Și nu vă apropiați (nu faceți lucruri care să conducă la preacurvie, cum sunt sărutul, mângâierea, privitul la femeile goale etc.) de preacurvie (prin preacurvie se traduce cuvântul arab zina, care înseamnă o relație sexuală între bărbat și femeie în afara căsătoriei), căci ea este o josnicie! Și rău drum este ea!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:32]

Allah Preaînaltul spune cu privire la prezervarea averii:

„Nu vă luați unii altora averile pe nedrept și nu-ademeniți cu ele pe judecători, ca să mâncați o parte din averile oamenilor pe nedrept și cu bună știință.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:188]

Allah Preaînaltul spune cu privire la prezervarea minții:

„O, voi cei care credeți! Vinul (vinul - și prin analogie - orice băutură alcoolică), jocul de noroc, pietrele ridicate (idolii) și săgețile (pentru prezicere) sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândiți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:90]

Allah Preaînaltul spune cu privire la prezervarea urmașilor:

„Și nu vă omorâți copiii voștri de frica sărăciei (aluzie la obiceiul păgân al îngropării fiicelor nou-născute)! Noi le vom asigura cele de trebuință ca și vouă. Omorârea lor este un păcat mare!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:31]

Allah Preaînaltul spune cu privire la drepturile celor slabi:

1. Allah Preaînaltul spune cu privire la drepturile părinților:

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor «Of!» (în semn de nemulțumire pentru că te stânjenesc) și nu-i certa pe ei (pentru ceea ce nu-ți place), ci spune-le lor vorbe cuviincioase. ~ Și din îndurare coboară pentru ei aripa smereniei și îndurării (fii într-atât de bun și de îndurător față de ei încât ei să te socotească a fi umil) și spune: «Domnul meu, fii Îndurător cu ei, căci ei m-au crescut (când am fost) mic!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:23-24]

2. Allah Preaînaltul spune cu privire la drepturile orfanilor:

„Așadar, cât despre orfan, pe el nu îl trata cu opresiune (sau cu asprime)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 93:9]

3. Allah Preaînaltul spune cu privire la drepturile orfanilor la a le fi prezervată averea intactă:

„Și să nu vă apropiați de averea orfanului, decât cu ceea ce ați putea s-o faceți și mai bună (adică să o sporți), până când el nu ajunge la maturitate (și atunci lăsați-l pe el să și-o chivernisească); și împliniți măsurarea și cântărirea cu dreptate (fiți dreptți atât când primiți, cât și când dați ceva, iar greșelile neintenționate sunt iertate)! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:152]

4. Allah Preaînaltul spune cu privire la drepturile copiilor:

„(...) să nu-i omorâți pe copiii voștri de teama sărăciei (aluzie, în primul rând, la îngroparea fetelor nou-născute în Arabia păgână), căci Noi vă vom da cele de trai atât vouă cât și lor (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:151]

5. drepturile celor bolnavi: Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Eliberați prizonierul, hrăniți-l pe cel flămând și vizitați-l cel pe bolnav.” [Al-Bukhari]

6. drepturile celor vârstnici: Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu este dintre noi cel care nu îi respectă pe vârstnici și nu arată milă față de tineri.” [Ibn Hibban]

7. Allah Preaînaltul spune cu privire la drepturile celor nevoiași:

„Și cât despre cel care cere, pe el nu-l alunga (ci ai grijă de nevoile sale și oferă-i hrană)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 93:10]

În plus, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Celui care îndepărtează suferințele unui frate dintre suferințele lumii, Allah îi va îndepărta o suferință dintre suferințele din Ziua Învierii (...)” [Muslim]

Islamul din punct de vedere spiritual

Asemeni tuturor celorlalte religii revelate divin, islamul are la bază anumite principii și convingeri în care adepții lui trebuie să creadă, pe care trebuie să le pună în practică și la care trebuie să îi invite și pe ceilalți, fără a îi obliga sau constrânge în vreun fel, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Nu este silire la credință! Răzvedită este deosebirea dintre Calea cea Dreaptă și rătăcire, iar acela care se leapădă de *Taghut* (după unii comentatori, prin *At-Taghut* se au în vedere diavolii, idolii și toate falsele divinități) și crede în Allah, acela s-a prins de cea mai trainică toartă (islamul), care nu se sparge niciodată (metaforă pentru legătura cea mai trainică). Și Allah este *Samī‘* (Cel Care aude toate), *‘Alīm* (Atoatecunoscător, Omniscient).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:256]

Allah Preaînaltul le poruncește robilor Săi să îi invite pe oameni la islam în cel mai bun și frumos mod cu putință:

„Cheamă la Calea Domnului tău cu înțelepciune (cu dovada limpede a Adevărului, care să elimine orice dubiu, sau cu Nobilul Coran) și bună îndemnare și discută cu ei cum este mai frumos! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:125]

Îmbrățișarea islamului din convingere este o condiție fundamentală, deoarece constrângerea implică faptul că o persoană spune contrariul a ceea ce gândește, acest lucru fiind definit ca ipocrizie, iar islamul avertizează cu severitate împotriva acesteia și o consideră a fi un păcat mai mare chiar decât necredința. Allah Preaînaltul spune:

„Cei fățarnici vor ajunge în fundul cel mai de jos al Iadului și nu vei afla ajutor pentru ei.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:145]

Adorarea în islam

Islamul cuprinde un anumit număr de acte de adorare, dintre care unele sunt verbale și fizice, iar altele țin de credință.

Stâlpii credinței

Actele de adorare care țin de credință sunt numite stâlpii credinței (*arkān al-imān*), iar aceștia sunt următorii:

1. Credința în Allah

Aceasta presupune credința în Unicitatea lui Allah, iar aceasta implică următoarele aspecte:

a. Unicitatea în ceea ce privește Stăpânirea Sa (*Tawhīd fi Ar-Rububiyah*): aceasta presupune recunoașterea faptului că Allah Preaînaltul este Singurul Creator al Universului și a tot ceea ce conține acesta, Singurul Stăpân și Singurul Întreținător al său. El, Cel Atotputernic, este Cel care face lucrurile să existe și nimic nu există decât cu Voia Lui. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și nu este decât a Lui înfăptuirea și stăpânirea (*El a creat toată făptura*). **Binecuvântat este Allah, Domnul lumilor!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:54]**

Allah Preaînaltul a clarificat faptul că El este Singurul Creator și că nu are niciun partener spunând:

„Allah nu Și-a luat niciun copil și nu este nicio divinitate alături de El. (*Dacă ar fi fost mai multe divinități*), fiecare divinitate s-ar fi dus împreună cu ceea ce a creat și unele dintre ele ar fi încercat să fie deasupra celorlalte. Mărire lui Allah, Care este mai presus de tot ceea ce

vorbesc ei (mințind în mod evident)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:91]

b. Unicitatea în ceea ce privește Divinitatea Sa (*Tawhīd fi-l-Uluhiyyah*): aceasta presupune convingerea că Allah este Unic în ceea ce privește Divinitatea Sa și că nu există nicio altă divinitate demnă de adorare în afară de El, Preaînaltul. Astfel, omul nu trebuie să se bazeze pe nimeni altcineva în afară de El, nu trebuie să invoce pe nimeni altcineva în afară de El, nu trebuie să implore pe nimeni altcineva în afară de El, nu trebuie să ofere sacrificii în numele nimănui altcuiva în afară de El și nu trebuie să îndrepte niciun act de adorare către nimeni altcineva în afară de El, Cel Atotputernic. Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:25]

c. Unicitatea în ceea ce privește Numele și Atributele Sale (*Tawhīd fi Asmā wa as-Sifāt*): aceasta presupune convingerea că lui Allah Preaînaltul Îi aparțin cele mai frumoase Nume și Atribute și că El este departe de orice imperfecțiune. Allah Cel Atotputernic spune:

„Ale lui Allah sunt Numele cele mai frumoase (cele nouăzeci și nouă de Atribute sau Nume Sublime ale lui Allah; conform unui hadith, acela care le știe pe toate va ajunge în Paradis)! Chemați-L cu ele și depărtați-vă de aceia care schimonosesc Numele Lui (le deformează și se abat cu ele de la adevăr)! Ei vor fi răsplătiți după ceea ce fac!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:180]

Trebuie să ne referim la Allah Preaînaltul cu Numele și Atributele menționate de El Însuși în Nobilul Coran și cu cele menționate de Profetul Său (ﷺ), fără *tahrif* (fără a denatura

semnificația lor), *ta'til* (fără a nega semnificația acestora), *takif* (fără a se adânci în întrebări despre cum au apărut aceste Nume și Atribute) sau *tamthil* (fără a Îl asemăna pe Allah cu nimic din creația Sa). Allah Preaînaltul spune:

„(...) Nu este nimic asemenea cu El (nu are nimeni Calitățile Sale). El este *As-Samī‘* (Cel Care aude toate), *Al-Basīr* (Atoatevăzătorul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:11]

2. Credința în îngerii

Aceasta presupune credința în existența lor și în faptul că Allah Preaînaltul este Singurul care cunoaște numărul lor. Ei îndeplinesc Poruncile lui Allah Preaînaltul în timp ce supraveghează și protejează Universul și toate creaturile pe care le conține acesta în conformitate cu Porunca și Voia Sa. Îngerilor (Pacea fie asupra lor!) le-au fost încredințate Cerurile și Pământul, precum și fiecare mișcare din Univers, în conformitate cu Voia lui Allah Cel Atotputernic, Care este Creatorul lor. Allah Preaînaltul spune:

„Și pe cei (îngerii) care îndeplinesc Poruncile Domnului lor (cu privire la chestiunile lumești, cu care Allah i-a însărcinat) (că voi, necredincioșilor, veți fi înviați pentru a vă primi pedeapsa)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 79:5]

El, Cel Atotputernic, spune, de asemenea:

„Și pe cei (îngerii) care împart după poruncă!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:4]

Îngerii (Pacea fie asupra lor!) au fost creați din lumină. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Îngerii au fost creați din lumină, *djinnii* au fost creați dintr-o flacără fără fum, iar Adam a fost creat din ceea ce v-a fost descris (din argilă).” [Muslim]

Îngerii (Pacea fie asupra lor!) fac parte din lumea nevăzută, fiind creați din lumină. Cu toate acestea, Allah Preaînaltul le-a dat capacitatea de a își schimba înfățișarea pentru a putea fi văzuți, așa cum s-a întâmplat în cazul îngerului Jibril (Pacea fie asupra sa!), care a fost trimis la Maria (Pacea fie asupra sa!) cu înfățișarea unui om. Allah Preaînaltul spune:

„Și a pus între ea și între ei un vâl! Și atunci am trimis la ea Duhul Nostru (*Jibril*), care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat. ~ Ea a zis: «Caut adăpost la Cel Preamilostiv față de tine! Dacă tu ești cuvios, (*nu te apropia de mine*)!» ~ El i-a răspuns: «Eu sunt numai un trimis al Domnului tău ca să-ți vestesc un prunc curat (*așadar, nu trebuie să te temi de mine*)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:17-19]

Profetul (ﷺ) l-a văzut pe Jibril (Pacea fie asupra sa!) sub înfățișarea cu care Allah Preaînaltul l-a creat, iar acesta avea șase sute de aripi. [Al-Bukhari]

Îngerii (Pacea fie asupra lor!) au aripi: unii dintre ei au două, alții trei, iar alții au mai multe decât atât. Allah Preaînaltul spune:

„Mărire lui Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului, Cel care a făcut din îngeri trimiși cu câte două aripi și cu câte trei și cu câte patru. El adaugă făpturii ceea ce voiește, căci Allah este cu putere peste toate.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:1]

În ceea ce privește celelalte atribute fizice ale lor, cunoașterea lor se află la Allah Preaînaltul.

Îngerii (Pacea fie asupra lor!) își dedică timpul adorării lui Allah Preaînaltul și ascultării față de El. Allah Cel Atotputernic spune:

„Ei Îi aduc laudă noaptea și ziua fără să se domolească (fără să obosească).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:20]

Allah Preaînaltul i-a creat pentru ca ei să Îl adore, după cum spune în următorul verset:

„Mesia nu se va dezice (nu va fi într-atât de arogant încât să nu se supună Poruncilor Lui) niciodată de a-i fi rob lui Allah și nici îngerii apropiați, iar pe aceia care se dezic de adorarea Lui și se arată trufași îi va aduna la El laolaltă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:172]

Îngerii (Pacea fie asupra sa!) au acționat ca emisari între Allah Preaînaltul și Mesagerii Săi dintre oameni (Pacea fie asupra lor!). Allah Cel Atotputernic spune:

„A coborât cu el Duhul cel credincios (duhul cel demn de încredere, adică Jibril, îngerul care a adus Revelația) ~ Peste inima ta (o, Mohammed), pentru ca tu să fii dintre prevenitori (dintre cei care avertizează despre Pedeapsa lui Allah), ~ Într-o limbă arabă limpede.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 26:193-195]

Allah Preaînaltul I-a creat pentru ca ei să Îi îndeplinească Poruncile:

„Se tem de Domnul lor, de deasupra lor, și fac ceea ce li se poruncește.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:50]

Îngerii (Pacea fie asupra lor!) nu sunt copii ai lui Allah Preaînaltul, însă ei trebuie să fie respectați și iubiți. Allah Cel Atotputernic spune:

„Ei zic: «Cel Preamilostiv Și-a luat un fiu (dintre îngeri, căci au pretins că îngerii sunt fiicele lui Allah)!» Mărire Lui! Însă ei (îngerii) nu sunt decât niște robi ținuți în cinste (și aproape de El). ~ Ei nu I-o iau înainte cu vorba și ei purced numai după Porunca Lui (și nu sunt neascultători față de Porunca Lui).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:26-27]

Îngerii (Pacea fie asupra lor!) nu sunt egali ai lui Allah Preaînaltul și nici parteneri ai Săi. El, Cel Atotputernic, spune în acest sens:

„Și el (Isus) nu vă va putea porunci să-i luați pe îngeri și pe Profeți drept Domni. Oare ar putea să vă poruncească necredința după ce ați fost supuși (ai lui Allah, musulmani)?!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:80]

Allah Preaînaltul ne-a făcut cunoscute numele și atribuțiile unora dintre îngeri:

❖ **Jibril** (Gabriel, pacea fie asupra sa!) a fost îngerul însărcinat cu transmiterea Revelației. Allah Preaînaltul spune:

„A coborât cu el Duhul cel credincios (duhul cel demn de încredere, adică Jibril, îngerul care a adus Revelația) ~ Peste inima ta (o, Mohammed), pentru ca tu să fii dintre prevenitori (dintre cei care avertizează despre Pedeapsa lui Allah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 26:193-194]

❖ **Mikail** (Mihail, pacea fie supra sa!) este îngerul însărcinat cu ploaia și vegetația. Allah Preaînaltul spune:

„Acela care este dușman al lui Allah, al îngerilor Săi și al Trimișilor Săi, al lui Gavriil și al lui Mihail (să știe că) Allah este dușmanul necredincioșilor!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:98]

❖ **Îngerul Morții** (Pacea fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Vă va lua Îngerul Morții căruia i-au fost încredințate sufletele voastre, dar apoi veți fi aduși înapoi (în urma Învierii) la Domnul vostru.»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 32:11]

❖ **Israfil** (Pacea fie asupra sa!) este îngerul însărcinat cu suflarea în Trâmbiță în Ziua Învierii. Allah Preaînaltul spune:

„Iar când se va sufla în Trâmbiță, nu vor mai fi înrudiri între ei în Ziua aceea, nici nu se vor întreba într-olaltă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:101]

❖ **Malik** (Pacea fie asupra sa!) este îngerul însărcinat cu păzirea Iadului. Allah Preaînaltul spune:

„Și ei vor striga (după ce vor fi intrat în Infern): «O, Malik (numele îngerului însărcinat cu păzirea Iadului)! Să ne piardă Domnul tău (pentru a scăpa de chinuri)!» Iar el (Malik) le va răspunde: «Voi veți rămâne astfel (veșnic)!»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:77]

❖ **Az-Zabāniyah** (Pacea fie asupra lor!) sunt îngerii însărcinați cu pedepsirea locuitorilor Iadului. Allah Preaînaltul spune:

„Apoi, lasă-l să-i cheme pe sprijinatorii din neamul său (după cum ți-a spus, o, Mohammed: «Am cei mai mulți sprijinatori în interiorul tribului.»). ~ Iar Noi îi vom chema pe îngerii păzitori ai Iadului (să îl tragă pe el în Focul Iadului în Viața de Apoi).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 96:17-18]

❖ **Fiecare om are doi îngeri**, unul în dreapta și altul în stânga lui. Unul dintre ei înregistrează faptele bune, iar celălalt înregistrează faptele rele. Allah Preaînaltul spune:

„Când cei doi primitori (cei doi îngeri care stau în dreapta și în stânga omului) primesc, stând (unul) în dreapta și (celălalt) în stânga, ~ Și el nu va rosti niciun cuvânt, fără să aibă lângă el un supraveghetor pregătit (să scrie) (un înger care înregistrează vorbele și faptele sale).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 50:17-18]

❖ **Ridwān** (Pacea fie asupra sa!) este îngerul însărcinat cu păzirea Paradisului.

❖ Mulți alți îngeri (Pacea fie asupra lor!) au fost menționați în Nobilul Coran și *Sunnah* Profetului Mohammed (ﷺ) și mulți alții nu au fost menționați, însă trebuie să credem în toți.

Beneficiile credinței în îngeri

1. Conștientizarea Măreției lui Allah Preaînaltul și a Puterii Sale absolute, deoarece măreția creației indică măreția Creatorului.

2. Evitarea păcatelor atât în privat, cât și în public, deoarece credinciosul este conștient de prezența îngerilor care îl privesc și înregistrează faptele sale, atât pe cele bune, cât și pe cele rele.

3. Evitarea credinței în superstiții și iluzii, asemeni celor care nu cred în Viața de Apoi.

4. Conștientizarea Milei și a Îndurării lui Allah față de robii Săi, dat fiind că îngerii îi protejează pe aceștia și se ocupă de chestiunile lor.

3. Credința în Cărțile lui Allah

Aceasta presupune credința în faptul că Allah Preaînaltul le-a revelat Cărțile Divine Mesagerilor Săi (Pacea fie asupra lor!) pentru ca aceștia să le transmită omenirii. Aceste Cărți

conțin adevărul cu privire la Unicitatea lui Allah Preaînaltul în ceea ce privește Stăpânirea, Divinitatea, Numele și Atributele Sale. El, Cel Atotputernic, spune:

„Noi i-am trimis pe Trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:25]

Musulmanii trebuie să creadă în toate Cărțile Divine revelate înainte de Coran și în Originea lor Divină, însă nu trebuie să pună în aplicare preceptele pe care acestea le conțin, deoarece ele au fost revelate pentru anumite națiuni și timpuri. Allah Preaînaltul menționează câteva dintre aceste Cărți Divine în Nobilul Coran:

1. Foile lui Avraam și Moise (Pacea fie asupra lor!). Nobilul Coran descrie câteva principii religioase conținute în acestea. Allah Preaînaltul spune:

„Sau oare i s-a vestit lui ce se află în foile lui Moise ~ Și ale lui Avraam, care și-a ținut cu credință (*făgăduința lui de a transmite*) ~ Că niciun suflet nu va purta povara altuia (*fiecare suflet va purta păcatele sale și va răspunde pentru ele*) ~ Și că omul nu va dobândi decât (*rodul*) celor pe care le-a agonisit (*va fi răsplătit numai pentru faptele sale*) ~ Și că agoniseala lui se va vedea (*în Ziua Judecării*), ~ Iar apoi va primi pentru ea răsplata cuvenită?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:36-41]

2. Tora este Scriptura care i-a fost revelată lui Moise (Pacea fie asupra lui!). Allah Preaînaltul spune:

„Noi am pogorât Tora, în care este călăuzire dreaptă și lumină. După ea judecă Profetii (*dintre fiii lui Israel*) cei supuși Voinței lui Allah, rabinii și învățații, pentru cei care s-au iudaizat, căci lor li s-a încredințat spre păstrare Scriptura lui Allah (*Tora*) și ei sunt martori pentru ea

(răspunzători de aplicarea corectă a prescripțiilor Torei, apărând-o de orice răstălmăcire). Ci nu vă temeți de oameni, ci temeți-vă de Mine. Și nu vindeți Semnele Mele pentru un preț de nimic. Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt necredincioși.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:44]

Nobilul Coran descrie unele dintre învățăturile conținute în Tora, în care sunt menționate anumite însușiri ale Mesagerului Mohammed (ﷺ). Allah Preaînaltul spune:

„Mohammed este Trimisul lui Allah. Iar aceia care stau alături de el sunt aspri față de necredincioși și sunt îndurători între ei (cu dreptcredincioșii). Îi vezi pe ei aplecați și prosternându-se, căutând Mila lui Allah și Mulțumirea Lui. Semnele prosternării se văd pe chipurile lor. Aceasta este imaginea lor în Tora. Și imaginea lor în Evanghelie este că ei sunt asemenea tulpinilor din care au odrăslit mlădițe, pe care le ajută, și apoi ele se îngroașă și se înalță pe tulpinile lor, spre bucuria semănătorilor. Cu ei, Allah îi umple de ciudă pe necredincioși. Și Allah a făgăduit acelora dintre ei care cred și împlinesc fapte bune, iertare și mare răsplată.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 48:29]

Nobilul Coran menționează, de asemenea, anumite legi religioase conținute în Tora. Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi am prescris, pentru ei, în ea: suflet pentru suflet (ucigașul va fi ucis), ochi pentru ochi, nas pentru nas, ureche pentru ureche, dinte pentru dinte și rănila după legea talionului. Dacă, însă, cineva renunță la aceasta în semn de milostenie (iertându-l pe vinovat), ea va fi ispășire pentru el. Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt nelegiuți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:45]

3. Az-Zabur (Psalmii) este Scriptura care i-a fost revelată lui David (Pacea fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune:

„(...) și i-am dat lui David Psalmii.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:163]

4. Injil (Evanghelia) este Scriptura care i-a fost revelată lui Isus (Pacea fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune:

„Și I-am trimis Noi, după ei, pe Isus, fiul Mariei, întărind (Tora) care se afla dinaintea lui și i-am dat lui Evanghelia, în care este călăuzire și lumină, întărind Tora care se afla dinaintea lui, și drept călăuzire și îndemnare pentru cei cucernici.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:46]

Nobilul Coran descrie anumite lucruri menționate în Tora și Evanghelie, așa cum este profetia venirii lui Mohammed (ﷺ). Allah Preaînaltul spune:

„Și (adu-ți aminte) când Isa (Isus), fiul lui Mariam (Maria), a spus: «O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah pentru voi, confirmând Taurah (Tora, care i-a fost trimisă lui Moise) de dinainte de mine și aducându-vă (vouă) vestea bună a (venirii) unui Mesager ce va veni după mine, al cărui nume va fi Ahmad (un alt nume al Profetului Mohammed)!» (...).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:6]

5. Nobilul Coran. Musulmanii trebuie să creadă că Nobilul Coran este Cuvântul lui Allah pe care îngerul Jibril (Pacea fie asupra sa!) i l-a transmis Profetului Mohammed (ﷺ) într-o arabă clară. Allah Preaînaltul spune:

„A coborât cu el Duhul cel credincios (duhul cel demn de încredere, adică Jibril, îngerul care a adus Revelația) ~ Peste inima ta (o, Mohammed), pentru ca tu să fii dintre prevenitori (dintre cei care avertizează despre Pedeapsa lui

Allah), ~ Într-o limbă arabă limpede.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 26:193-195]

Nobilul Coranul este diferit față de celelalte Scripturi din următoarele motive:

1. este ultima Carte Divină revelată, care a venit pentru a confirma ceea ce spun Cărțile Divine precedente (originale, în forma în care au fost revelate) cu privire la Unicitatea lui Allah și obligația de a Îl adora numai pe El. Allah Cel Atotputernic spune:

„Iar ție, (Mohammed), ți-am trimis Cartea cu Adevărul, întărind Scriptura de dinaintea ei și întrecând-o pe ea (arbitru și garant pentru Scripturile anterioare; ceea ce corespunde din ele cu prescripțiile Coranului este adevărat, iar ceea ce nu se potrivește cu aceste prescripții este fals) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:48]

2. toate Cărțile Divine anterioare au fost abrogate de Nobilul Coran, deoarece acesta conține învățăturile și preceptele Divine finale, fiind potrivite pentru fiecare timp și loc. Allah Preaînaltul spune:

„(...) În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca religie pentru voi! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]

3. Nobilul Coran a fost revelat pentru întreaga omenire și nu doar pentru un popor anume, așa cum a fost cazul Scripturilor anterioare. Allah Preaînaltul spune:

„Alif. Lam. Ra. (Aceasta este) o Carte pe care Noi ți-am pogorât-o pentru ca tu să-i scoți pe oameni din întuneric la lumină (adică din rătăcire la Calea cea Dreaptă, la credință) - cu Voia Domnului lor - pe drumul lui Al-‘Azîz

(Atotputernicul, Invincibilul), Al-Hamīd (Cel Demn de laudă).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:1]

În ciuda faptului că Scripturile revelate anterior au fost în acord cu Nobilul Coran în ceea ce privește principiile fundamentale ale religiei, acestea au fost trimise numai pentru anumite popoare, conținând reguli și legi potrivite pentru oameni și epoci specifice. Isus (Pacea fie asupra sa!) este citat ca spunând în Biblie:

„Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.” [Evanghelia după Matei, 15:24]

4. recitarea, memorarea și învățarea Nobilului Coran sunt considerate a fi acte de adorare. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel care citește o literă din Cartea lui Allah, va avea răsplata pentru o faptă bună, și fiecare faptă bună va fi înmulțită cu zece. Eu nu spun că «alif-lam-mim» sunt o singură literă, ci «alif» este o literă, «lam» este o literă și «mim» este o literă.” [At-Tirmidhi]

5. Nobilul Coran conține toate legile care permit fondarea unei societăți perfecte. J.S. Restler a scris în cartea sa - „Civilizația arabă”:

„Coranul oferă soluții pentru toate problemele, unind legea religioasă și cea morală pentru a asigura ordinea și unitatea socială, atenuând sărăcia și eliminând cruzimea și superstițiile. El face totul pentru a îi ajuta pe cei slabi, recomandând faptele bune și îndemnând la îndurare (...) În ceea ce privește legislația, el a stabilit reguli chiar și pentru cele mai detaliate acte de cooperare zilnice, reglementând contractele și moștenirea (...) în domeniul familiei, acesta a reglementat comportamentul fiecărui membru al acesteia, decretând legi referitoare la copii, servitori, animale, sănătate și îmbrăcăminte (...)”

6. Nobilul Coran este considerat a fi un document istoric, acesta menționând revelarea religiilor diferiților Profeți și Mesageri (Pacea fie asupra lor!) și relatând ceea ce s-a întâmplat cu aceștia și respectivele lor popoare, de la Adam și până la Mohammed (Pacea fie asupra lor!).

7. Allah Preaînaltul a protejat Nobilul Coran de orice adăugire, modificare sau denaturare pentru ca acesta să continue a fi o călăuză pentru oameni până la sfârșitul zilelor, atunci când toți se vor întoarce la El. Allah Cel Atotputernic spune:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:9]

Cât despre celelalte Scripturi, Allah Preaînaltul nu a promis să le protejeze din cauza faptului că ele au fost revelate unor anumite națiuni din anumite timpuri. Din acest motiv, ele au fost modificate și denaturate.

Allah Preaînaltul spune cu privire la denaturarea Torei de către evrei:

„Oare năzuțiți ca ei să creadă cu voi, când o parte din ei au auzit Cuvântul lui Allah (*Tora*), apoi l-au răstălmăcit, după ce l-au priceput, cu bună-știința lor?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:75]

Allah Preaînaltul spune cu privire la denaturarea Evangheliei de către creștini:

„Și am încheiat Noi legământ (*legământul de a accepta Unicitatea lui Allah*) cu aceia care au zis: «Noi suntem creștini!», dar au uitat ei o parte din ceea ce li s-a reamintit (*în Evanghelie*). Deci, am stârnit Noi ură și vrajbă între ei până la Ziua Învierii. Atunci le va vesti Allah ceea ce au făcut ei. ~ O, oameni ai Scripturii (*evrei și creștini*)! A venit la voi Trimisul Nostru (*Mohammed*) ca să vă arate multe

lucruri din cele pe care voi le-ați ascuns din Scriptură, trecând peste multe altele. V-au venit vouă o lumină (islamul sau Profetul Mohammed) și o Carte limpede (Coranul) de la Allah.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:14-15]

Printre modificările pe care evreii și creștinii le-au făcut în Scripturile lor se află și faptul că evreii au susținut că Ezra a fost fiul lui Allah, în timp ce creștinii au susținut că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost fiul lui Allah. El, Preaînaltul, spune:

„Iudeii zic: «Uzayr este fiul lui Dumnezeu!», iar creștinii zic: «Mesia este fiul lui Dumnezeu!» Acestea sunt cuvintele lor, (rostite) cu gurile lor. Ei spun vorbe asemănătoare cu ale acelor care nu au crezut de dinaintea lor - Allah să-i nimicească (să-i blesteme)! Cum (se înșală ei), îndepărtându-se (de Adevăr)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:30]

Nobilul Coran răspunde acestor afirmații și corectează aceste credințe greșite. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): El este Allah, (Al) Ahad (Unul și Unicul, Cel care nu are partener și în afară de care nu există altă divinitate, Unicul în Sinele Său Divin, în Atributele și Acțiunile Sale. El este Indivizibil și nu trei în unul, așa cum spun creștinii). ~ Allah As-Samad (Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare)! ~ El nu dă naștere și nu este născut ~ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 112:1-4]

Din acestea, deducem în mod clar faptul că diferitele versiuni ale Bibliei care circulă astăzi nu conțin Cuvintele lui

Allah și nici pe cele ale lui Isus (Pacea fie asupra sa!), ci sunt cuvintele discipolilor și ale adepților săi, care au compilat biografia, predicile și sfaturile sale, strecurând printre acestea modificări care serveau propriilor interese. T.J. Tucker³ a spus:

„Astfel, Evangheliile reflectă în mod clar în conținutul lor nevoile practice ale grupului pentru care au fost scrise. Bineînțeles că au existat cunoștințe transmise, dar fără a fi puse întrebări legate de modificarea, falsificarea, adăugarea sau eliminarea tuturor lucrurilor care nu se potriveau cu scopurile autorului.”

Beneficiile credinței în Cărțile lui Allah

1. Conștientizarea Îndurării și a Dragostei lui Allah Preaînaltul față de robii Săi, dat fiind că le-a revelat acestora Scripturi prin care să îi călăuzească spre Calea care conduce către Mulțumirea Lui și nu i-a lăsat să cadă pradă dorințelor lor sau lui Șeitan.

2. Conștientizarea Înțelepciunii și a Cunoașterii lui Allah, dat fiind că El a prescris pentru fiecare popor legi potrivite situației sale.

3. Recunoașterea adevăraților credincioși, deoarece acela care crede în Cartea lui Allah Preaînaltul trebuie să creadă și în celelalte Scripturi revelate diferiților Mesageri ai Săi (Pacea fie asupra lor!). Anunțul acestor Cărți și al Mesagerilor cărora le-au fost revelate (Pacea fie asupra lor!) este conținut de fapt în Cartea lui Allah Preaînaltul.

4. Multiplicarea răsplăților lui Allah Preaînaltul, deoarece acela care crede într-o Carte a Sa și apoi crede, de ademenea, în Cărțile care au venit după aceea, primește o răsplată dublă.

³ „Islamul și creștinismul”, Alfat ‘Azīz As-Samad.

4. Credința în Profeti și Mesageri

Aceasta presupune credința în faptul că Allah Preaînaltul i-a ales pe cei mai buni dintre oameni pentru a fi Profeti și Mesageri, pe care i-a trimis robilor Săi cu legi și reguli specifice, având drept scop instruirea acestora cu privire la modul corect de adorare a lui Allah și stabilirea religiei Sale pe principiul Unicității lui Allah Preaînaltul în ceea ce privește Stăpânirea, Divinitatea, Numele și Atributele Sale. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Mine, deci, adorați-Mă pe Mine!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:25]

Allah Preaînaltul le-a poruncit Mesagerilor Săi (Pacea fie asupra lor!) să le transmită oamenilor Legile Sale, astfel încât ei să nu aibă niciun argument înaintea Sa. Profetii și Mesagerii (Pacea fie asupra lor!) au anunțat vestea cea bună a Binecuvântărilor lui Allah și a intrării în Paradis a celor care au crezut în ei și în Mesajul pe care l-au transmis, avertizându-i în același timp pe necredincioși și pe păcătoși cu privire la Mânia lui Allah și pedeapsa care îi așteaptă. Allah Preaînaltul spune:

„Noi nu-i trimitem pe Mesageri decât ca vestitori de bine (ai răsplății pentru cei credincioși) și prevestitori (cu privire la pedeapsa care-i așteaptă pe cei necredincioși), iar aceia care cred și îndreaptă (faptele lor) nu au a se teme și nici nu vor fi mâhniți. ~ Însă pe cei ce țin drept mincinoase Semnele Noastre îi va atinge chinul, pentru că ei săvârșesc nelegiuiri.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:48-49]

Allah Preaînaltul a trimis numeroși Profeți și Mesageri (Pacea fie asupra lor!) și numai El, Cel Atotputernic, cunoaște numărul lor exact. Allah Preaînaltul spune:

„Noi am trimis Trimiiși și mai înainte de tine. Despre unii dintre ei ți-am povestit, iar despre alții dintre ei nu ți-am povestit (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:78]

Musulmanii trebuie să creadă în toți Profeții și Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!) și în faptul că ei nu au fost decât niște ființe umane care nu aveau atribute divine. Allah Preaînaltul spune:

„Nu am trimis înainte de tine decât numai bărbați (nu am trimis niciodată îngeri) cărora le-am revelat. Întrebați-i pe oamenii Cărții (pe erudiții dintre oamenii Cărții - Tora și Evanghelia), dacă voi nu știți (că Trimiiși au fost oameni)! ~ Noi nu i-am făcut pe ei niște trupuri care nu mănâncă hrană (trupuri care nu au nevoie de hrană sau trupuri neînsuflăte) și ei nu au fost veșnici (în această lume, ci au fost muritori).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:7-8]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Mohammed (ﷺ):

„Spune (o, Mohammed, oamenilor Scripturii și idolatrilor): «Ci eu sunt doar un om, ca și voi! Și mi s-a revelat mie că Domnul vostru este un Domn Unic! Acela care nădăjduiește să-L întâlnească pe Domnul său să săvârșească fapte bune (conforme cu orânduiala lui Allah) și să nu asocieze pe nimeni altcineva la adorarea Domnului său!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:110]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Isus (Pacea fie asupra sa!):

„Mesia, fiul Mariei, nu este decât un Trimis, asemenea Trimișilor de dinainte de el, iar mama lui este o femeie cu evlavie adevărată. Amândoi mâncau bucate (de rând) (ei aveau nevoie de ele pentru că erau oameni, iar acela care are nevoie de altceva din afara lui, nu poate fi un Dumnezeu). Privește ce semne învederate le trimitem Noi și apoi privește cum sunt ei îndepărtați (de la ele) (de data aceasta nu se mai referă la Mesia și la Maria, ci la creștini în general)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:75]

Profeții și Mesagerii (Pacea fie asupra lor!) nu au avut atribute divine, nu au putut face rău sau bine și nu au avut niciun control asupra Universului. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio stricăciune, în afară de ceea ce voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:188]

Trebuie să credem că ei (Pacea fie asupra lor!) și-au îndeplinit misiunea în mod conștiincios prin transmiterea Mesajului lui Allah Preaînaltul și că au fost creaturi perfecte în ceea ce privește cunoașterea și punerea în practică a acestuia, Allah Preaînaltul ferindu-i de minciună, trădare și orice defect în ceea ce privește transmiterea lui. Allah Cel Atotputernic spune:

„Am trimis Noi Profeți și mai înainte de tine. Și le-am dat lor soațe și urmași. Însă niciun Trimis nu a putut să aducă vreun semn (minune vizibilă) decât cu Voia lui Allah. Și fiecare soroc a fost scris într-o Carte.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:38]

Trebuie să credem în toți Profeții și Mesagerii (Pacea fie asupra lor!), iar cel care crede în unii dintre ei și nu crede în alții nu este considerat a fi musulman. Allah Preaînaltul spune:

**„Aceia care nu cred în Allah și în Trimișii Săi și vor să-
separe pe Allah de Trimișii Săi, zicând: «Noi credem în unii
dintre ei (*dintre Trimiși*), dar nu credem în alții.» și voiesc să
găsească un drum de mijloc, ~ Aceia sunt în adevăr
necredincioși și pentru cei necredincioși am pregătit Noi
osândă rușinoasă.” [Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 4:150-151]**

Nobilul Coran menționează numele a douăzeci și cinci de
Profeți și Mesageri (Pacea fie asupra lor!). Allah Preaînaltul
spune:

**„«Aceasta este dovada pe care am dat-o Noi lui Avraam
împotriva neamului său. Noi îi ridicăm cu trepte pe cei pe
care voim. Domnul Tău este *Hakīm* (*Preaînțelept*), ‘*Alīm*
(*Atoatecunoscător, Omniscient*).» ~ Și Noi i-am dăruit lui (*lui
Avraam, după ce a părăsit neamul său*) pe Isaac și pe Iacob
(*un fiu și un nepot*) și pe amândoi i-am călăuzit - și pe Noe l-
am călăuzit Noi încă și mai înainte - și printre urmașii săi
(*ai lui Noe sau ai lui Avraam*) sunt David, Solomon, Iov,
Iosif, Moise și Aaron - și astfel îi răsplătim Noi pe cei care
fac bine -; ~ Și Zaharia, Ioan, Isus și Elie - toți fiind printre
cei cuvioși! ~ Și Ismail, Eliseu, Iona și Lot - pe toți i-am
preaales Noi deasupra tuturor lumilor (*semințiilor*)!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:83-86]**

Allah Preaînaltul spune cu privire la Adam (Pacea fie
asupra sa!):

**„Allah i-a ales pe Adam, pe Noe, familia lui Avraam și
familia lui Imran (*Imran este tatăl Mariei, mama lui Isus*)
peste toate lumile (*din vremea lor*).” [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 3:33]**

Allah Preaînaltul spune cu privire la Hud (Pacea fie asupra
sa!):

„Și (Noi l-am trimis) la (neamul) ‘Ad pe fratele lor Hud (adică pe unul dintre ei), care a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți (altă) divinitate demnă de adorare în afară de El! Voi sunteți doar născocitori (de minciuni) (prin a face din idoli asociați ai lui Allah și intermediari la El)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:50]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Sālih (Pacea lui Allah fie asupra sa!):

„Și (Noi) am trimis la Thamud pe fratele lor Sālih (care a fost unul din tribul lor), care a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate demnă de adorare în afară de El! El v-a creat pe voi din pământ și v-a dat vouă să locuiți pe el. Rugați-L pe El de iertare (pentru idolatria voastră) și căiți-vă la El! Domnul meu este *Qarīb* (Apropiat) (de îndurare față de cel care Îi cere iertare) (și) *Mujīb* (Cel care Răspunde Întotdeauna)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:61]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Șuaib (Pacea lui Allah fie asupra sa!):

„Și (l-am trimis Noi) la (neamul) Madyan pe fratele lor (unul din neamul lor) Șuaib, care (le-) a zis: «O, neam al meu! Adorați-L voi pe Allah, căci nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El! Și nu micșorați măsura și greutatea! Eu vă văd într-o bine (vă văd trăind în belșug și bogăție și nu aveți nevoie să furați), dar eu mă tem pentru voi de chinul unei zile care (le) va cuprinde (pe toate) (în care nu va scăpa nimeni de pieire).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:84]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Idris (Pacea fie asupra sa!):

„Și (adu-ți aminte) de Ismail și de Idris și de Dhu-l-Kifl (identificat de unii exegeți ca fiind Profetul Ezechiel) - și toți erau răbdători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:85]

Allah Preaînaltul îl descrie pe Mohammed (ﷺ) ca fiind ultimul dintre Profeți și pecetea acestora (Pacea fie asupra lor!). El, Cel Atotputernic, spune:

„Mohammed nu este tată niciunuia dintre bărbații voștri (Mohammed nu a avut decât fiuce, căci fiii săi au murit la o vârstă foarte fragedă, iar pe Zaid l-a adoptat), ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profeților (în sensul că șirul Profeților și Profețiilor s-a încheiat cu el, care este ultimul dintre Profeți), și Allah este Atoateștiutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:40]

Religia Profetului Mohammed (ﷺ) a completat și abrogat religiile anterioare, fiind religia finală a Adevărului care trebuie urmată până în Ziua Judecății. Printre Mesagerii pe care Allah Preaînaltul i-a descris drept cei mai răbdători și puternici pentru a purta Mesajul lui Allah și a îl transmite oamenilor se numără următorii: Noe, Avraam, Moise, Isus și Mohammed (Pacea fie asupra lor!). Allah Preaînaltul spune:

„(Adu-ți aminte) când am făcut noi legământ cu Profeții și cu tine, cu Noe, cu Avraam, cu Moise și cu Isus – fiul Mariei – și când am luat de la ei legământ puternic.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:7]

Beneficiile credinței în Profeți și Mesageri

1. Conștientizarea Îndurării și a Dragostei lui Allah Preaînaltul față de robii Săi, dat fiind că le-a trimis acestora Mesageri care să le transmită Religia Sa și care să fie exemple de urmat.

2. Recunoașterea adevăraților credincioși, deoarece acela care crede în Mesagerul lui Allah (ﷺ) trebuie să creadă și în ceilalți Mesageri care sunt menționați în Cartea Sa.

3. Multiplicarea răsplăților lui Allah Preaînaltul, deoarece acela care crede într-un Mesager al Său și apoi crede, de ademenea, în Mesagerii care au venit după aceea (Pacea fie asupra lor!), primește o răsplată dublă.

5. Credința în Ziua Judecării

Aceasta presupune credința în faptul că va veni o zi în care această lume se va sfârși și va dispărea. Allah Preaînaltul spune:

„Toți cei care sunt pe Pământ vor pieri (toți cei care se află pe fața Pământului sunt pieritori), ~ Va rămâne veșnic (numai) Fața (aici cu sensul de Entitatea Sa) Domnului tău, Cel plin de Slavă și de Cinste (Dhū-l-jalāli wa-l-'ikrām).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 55:26-27]

Atunci când Allah Preaînaltul va voi, îi va porunci îngerului Israfil (Pacea fie asupra sa!) să sufle în Trâmbiță și toate ființele vor pieri. Apoi, Allah Preaînaltul îi va porunci să sufle din nou în Trâmbiță și atunci toți oamenii vor fi înviați, de la Adam (Pacea fie asupra sa!) și până la ultimul om. Allah Preaînaltul spune:

„Și atunci când se va sufla în Trâmbiță, vor fi trăsniți toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ, afară de cei care va voi Allah (dintre îngerii Săi apropiați sau dintre martori). Apoi se va sufla în ea a doua oară și iată-i pe ei în picioare, așteptând (sau privind).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:68]

Credința în Ziua Judecării presupune credința în tot ceea ce Allah Preaînaltul și Mesagerul Său (ﷺ) au spus cu privire la Viața de Apoi.

1. Credința în viața din *Barzakh*: aceasta este perioada de la moartea omului până în Ziua Învierii, timp în care credinciosul va avea parte de plăceri, în timp ce necredinciosul va fi pedepsit. Allah Preaînaltul spune:

„Și Allah l-a ferit (pe acest credincios din neamul lui Faraon) de relele pe care ei le-au plăsmuit și chinul cel rău a împresurat clanul lui Faraon (înecul și Focul), ~ Focul la care ei vor fi expuși dimineața și seara (în mormintele lor). Iar în Ziua când va sosi Ceasul, (se va zice): «Faceți să intre neamul lui Faraon la osânda cea mai aspră!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:45-46]

2. Credința în Înviere: aceasta este Ziua în care Allah Preaînaltul îi va readuce la viață pe toți oamenii goi și necircumciși. Allah Preaînaltul spune:

„Necredincioșii au pretins (în mod fals) că ei nu vor mai fi înviați (niciodată, pentru Judecată). Spune (o, Mohammed): «Ba da! (Jur) Pe Domnul meu! (Cu siguranță) Veți fi voi înviați și apoi vi se va spune vouă (și veți fi recompensați pentru) ceea ce ați făcut! Și acesta este ușor pentru Allah!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 64:7]

Din cauza faptului că Învierea face parte dintre adevărurile pe care mulți dintre politeiști le-au negat, Allah Preaînaltul ne-a oferit multe exemple și indicații cu privire la faptul că acest lucru este foarte ușor pentru El, răspunzând în același timp obiecțiilor celor care îl neagă. Printre aceste exemple și indicații, se numără următoarele:

❖ modul în care Allah Preaînaltul aduce la viață pământul mort și face ca din acesta să răsară toate tipurile de plante:

„(...) Tu vezi pământul fără viață, iar dacă Noi pogorâm apa (sub formă de ploaie) asupra lui, el se mișcă, se umflă și lasă să răsară (plante) din fiecare soi minunat. ~ Aceasta pentru (ca să știți) că Allah este Adevărul și pentru (ca să știți) că El îi readuce la viață pe cei morți și El este *Qadîr* (Cel cu putere peste toate). ~ Și pentru (ca să știți) că Ceasul va sosi, fără îndoială, și (atunci) Allah îi va scula pe cei din morminte (îi va readuce la viață pentru Judecată).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:5-7]

❖ meditarea la crearea Cerurilor și a Pământului, care este un proces mult mai măreț decât crearea omului. Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu văd ei că Allah care a creat Cerurile și Pământul și nu a fost Neputincios la facerea lor este în stare să-i aducă la viață pe morți? Ba da, El este cu putere peste toate!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 46:33]

❖ meditarea la somn și la trezirea din somn a omului, care este asemeni învierii de după moarte, somnul fiind numit, de asemenea, „moartea mică”. Allah Preaînaltul spune:

„Allah ia la Sine sufletele, la moartea lor, și pe cele care nu mor (le ia) în timpul somnului lor. El le ține la Sine pe acelea asupra cărora a hotărât moartea (fără să le mai întoarcă la trupurile lor până în Ziua Învierii), iar pe celelalte le trimite (în trupurile lor) până la un timp hotărât (până la un alt somn sau până la moartea hotărâtă în Tablele păstrate). În aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care chibzuiesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:42]

❖ meditarea la prima creare a omului. Allah Preaînaltul spune:

„El ne dă Nouă o pildă, uitând de crearea sa și zice: «Cine le mai dă viață oaselor după ce ele sunt putrezite?» ~ Spune (o, Mohammed): «Le va da lor viață Acela care le-a creat pe ele prima oară, căci El este Bineștiutor al întregii firi!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:78-79]

3. Credința în Adunare: toate creaturile vor fi adunate pentru Judecată și faptele lor vor fi expuse. Allah Preaînaltul spune:

„Și într-o zi vom face Noi să plece munții din loc (*îi vom urni din locurile lor și-i vom preschimba în pulbere*) și vei vedea pământul neted (*fără niciun fel de construcții, pomi sau obstacole pe el*) și-i vom aduna pe toți (*pentru Judecată*), fără să lăsăm pe niciunul dintre ei. ~ Și ei vor fi așezați dinaintea Domnului tău în rând. «Iată că ați venit la Noi precum v-am creat pe voi dintru întâi (*adică fără avere și copii*), cu toate că ați pretins (*ați tăgăduit că vă vom învia*) că Noi nu vom împlini Făgăduința Noastră (*termenul pentru înfăptuirea promisiunii de a vă învia, judeca și răsplăti*)!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:47-48]

4. Credința în faptul că pielea și membrele corpului vor da mărturie: Allah Preaînaltul spune:

„Și vor grăi ei către pieile lor: «De ce ați făcut mărturie împotriva noastră?», iar ele le vor răspunde: «Ne-a făcut să grăim Allah Cel care face să grăiască toate lucrurile. El v-a creat pe voi întâia oară și la El fi veți întorși! ~ Voi nu v-ați putut ascunde (*când ați săvârșit păcatele*), ca să nu dea mărturie împotriva voastră urechile voastre, ochii voștri și pieile voastre, însă voi v-ați închipuit că Allah nu știe multe din cele pe care voi le săvârșiți.»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:21-22]

5. Credința în Întrebări. Allah Preaînaltul spune:

„«Și opriți-i pe ei, pentru că ei trebuie să fie întrebați! ~ De ce nu vă ajutați voi unii altora?» ~ Dar în Ziua aceea vor fi ei supuși (se vor lăsa conduși și vor fi smeriți).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 37:24-26]

6. Credința în podul *Sirāt* și în traversarea acestuia. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu se află nimeni printre voi care să nu treacă pe acolo (în Ziua de Apoi fiecare va trece pe podul *Sirāt* aflat deasupra Iadului, fiecare va vedea Focul dar nu vor cădea decât cei păcătoși și necredincioși). Aceasta este o hotărâre nestrămutată a Domnului tău. ~ După aceea, îi vom mântui Noi pe cei care au fost cu frică, iar pe cei nelegiuți îi vom lăsa acolo în genunchi (ei nu vor putea să treacă dincolo de *Iad*).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:71-72]

7. Credința în cântărirea faptelor, urmată de răsplătirea celor care au făcut fapte bune și de pedepsirea celor care au comis fapte rele în conformitate cu ceea ce merită. Allah Preaînaltul spune:

„În Ziua Învierii, Noi vom pune balanța dreaptă și niciun suflet nu va fi urgisit câtuși de puțin (fiecare suflet va primi ceea ce i se cuvine). Și de ar fi ceva, chiar și numai cât greutatea unui bob de muștar (metaforă pentru cunoașterea de către Allah a celor mai mărunte lucruri), Noi îl vom aduce. Și Noi suntem îndeajuns ca socotitori.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:47]

8. Credința în înmânarea registrelor și a cărților: Allah Preaînaltul spune:

„Apoi, în ceea ce îl privește pe cel căruia i se va da cartea (faptelor sale scrise) în mâna sa dreaptă, ~ Cu siguranță, el va primi o judecată ușoară ~ Și el se va întoarce la familia sa (în Paradis) cu bucurie. ~ Însă oricui îi este dată cartea (faptelor sale scrise) prin spatele său, ~ El va invoca pieirea (distrugerea sa) (spunând: «O, vai mie, o, pieirea mea!») ~ Și el va intra în Focul aprins, pentru a fi ars acolo.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 84:7-12]

9. Credința în faptul că oamenii vor fi răsplățiți cu Paradisul sau Iadul veșnic. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, cei care nu cred dintre oamenii Scripturii (evreii și creștinii care nu urmează nici învățăturile originale ale lui Moise și Isus și nici pe cele ale lui Mohammed) și politeiștii vor fi în Focul Iadului, în care vor locui pe vecie. Ei sunt cei mai răi dintre toate făpturile. ~ Cu adevărat, cei care cred (în Unicitatea lui Allah și în Mesagerul Său, Mohammed) și fac fapte bune, aceia sunt cei mai buni dintre toate făpturile. ~ Răsplata lor de la Domnul lor sunt Grădinile ‘Adn-ului (Paradisul), pe sub care curg râuri și în care vor locui pe veci. Allah va fi Mulțumit de ei și ei vor fi mulțumiți de El. Aceasta (răsplata) este pentru cel care se teme de Domnul său.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:6-8]

10. Credința în rezervor (al-hūd)⁴, în mijlocire și în toate celelalte lucruri cu privire la care ne-a informat Mesagerul lui Allah (ﷺ).

Beneficiile credinței în Ziua Judecării

1. Determinarea credincioșilor să se pregătească pentru aceasta prin realizarea de fapte bune, cu speranța că vor primi răsplata pentru ele, și prin evitarea păcatelor, din teama de Pedepsa lui Allah Cel Atotputernic din acea Zi.

2. Permite consolarea și reconfortarea credincioșilor care sacrifică plăcerile lumești pentru răsplata și plăcerile pe care speră să le primească de la Allah Preaînaltul în Viața de Apoi.

3. Recunoașterea adevăraților credincioși.

6. Credința în Destin și Predestinare

Aceasta presupune credința în faptul că Allah Preaînaltul cunoaște totul încă dinainte de a exista și totul se întâmplă în conformitate cu Voia și Hotărârea Sa. El, Cel Atotputernic, spune:

„Și Noi am creat toate lucrurile bine întocmite.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 54:49]

Tot ceea ce a avut loc în trecut, tot ceea ce are loc în prezent și tot ceea ce va avea loc în viitor este cunoscut dinainte de către Allah Preaînaltul și totul are loc în conformitate cu Voia și Hotărârea Sa. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„O persoană nu este cu adevărat credincioasă până când nu crede în Predestinarea Divină, fie ea bună sau rea,

⁴ Rezervorul unde se vor întâlni Profetul Mohammed (ﷺ) și adevărații credincioși.

fiind conștientă de faptul că ceea ce s-a întâmplat este ceea ce trebuia să se întâmple și ceea ce nu s-a întâmplat nu a fost menit să se întâmple.” [At-Tirmidhi]

Însă, acest lucru nu intră în contradicție cu faptul că omul trebuie să caute cauzele și efectele evenimentelor și să facă tot posibilul pentru a le face să se întâmple. Spre exemplu, dacă o persoană dorește să aibă un copil, ea trebuie să se căsătorească mai întâi și să își stabilească obiective concrete pentru a obține acest lucru. Apoi, cauzele pot produce efectele și obiectivele stabilite sau nu, în conformitate cu Voia lui Allah Preaînaltul, deoarece cauzele sunt considerate a fi, de asemenea, parte din Voia lui Allah. Profetul Mohammed (ﷺ) a fost întrebat:

„«O, Mesager al lui Allah, crezi că ruqīah, medicamentele și lucrurile pe care le folosim pentru a ne proteja împiedică Hotărârea lui Allah?» El (ﷺ) a răspuns: «Toate acestea fac parte din Hotărârea lui Allah.»» [Al-Hakim în Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain]

Foamea, setea și frigul fac parte din Destin, iar faptul că oamenii caută să își satisfacă foamea și setea mâncând și bând și caută să combată frigul prin păstrarea căldurii face parte, de asemenea, din Destinul lui Allah Preaînaltul, oamenii opunându-se Destinului cu propriul Destin.

Beneficiile credinței în Destin și Predestinare

1. Satisfacerea și mulțumirea cu ceea ce se întâmplă, care aduc pacea sufletească și liniștea inimii. Acest fapt nu îi permite sufletului să se întristeze pentru că un lucru nu a avut rezultatul dorit sau pentru ceea ce nu s-a întâmplat. Preocupările și neliniștea inimii conduc la multe tulburări psihice, iar acestea au un efect negativ asupra trupului, însă credința în Destinul și Predestinarea lui Allah previne orice fel de griji și anxietate. Allah Preaînaltul spune:

„Nicio nenorocire nu se îndreaptă pe Pământ și nici în sufletele voastre fără ca ea să nu se afle într-o carte (*Tablele păstrate*), înainte ca Noi să o pricinuim. Acesta este un lucru ușor pentru Allah, ~ Pentru ca voi să nu fiți triști pentru ceea ce ați pierdut și nici să nu vă prea bucurați pentru ceea ce El vă dăruiește. Și Allah nu-l iubește pe cel trufaș și lăudăros.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:22-23]

2. Credința în Predestinare încurajează cunoașterea și explorarea a tot ceea ce Allah Preaînaltul a creat în acest Univers. Afecțiuni precum bolile îi determină pe oameni să caute un leac, iar acest lucru se face prin căutarea surselor de medicină pe care Allah Preaînaltul le-a creat în acest Univers.

3. Credința în Predestinare îl consolează pe credincios și ușurează efectele problemelor și ale calamităților care îl afectează. De exemplu, pierderea unor bunuri reprezintă o calamitate, însă dacă persoana disperă și intră într-o stare de tristețe constantă, suferința acesteia va fi dublă, ea fiind afectată de pierderea bunurilor și de tristețea cauzată de aceasta. Pe de altă parte, dacă persoana crede în Predestinare, ea va accepta prima calamitate (pierderea bunurilor), știind că aceasta nu putea fi evitată, și nu va mai suferi atât de tare din cauza acesteia. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Credinciosul puternic este mai bun și mai iubit de Allah decât cel slab și există bine în amândoi. Prețuiește ceea ce vă va aduce beneficii (în Viața de Apoi), căutați Ajutorul lui Allah și nu deznădăjduiți; iar dacă ceva neplăcut se întâmplă nu spuneți: «Dacă aș fi făcut așa și așa, cutare sau cutare, nu s-ar fi întâmplat.», ci, mai degrabă, spuneți: «*Qaddaru Allahi ua mā șā'a fa'ala*» (Aceasta este Hotărârea lui Allah și El face ceea ce voiește!), întrucât, prin rostirea cuvântului «dacă» începe lucrarea lui Șeytan.” [Muslim]

Credința în Predestinare nu înseamnă, așa cum consideră unii în mod eronat, a te încrede în Allah Preaînaltul fără a te strădui pentru a îndeplini un lucru. Cineva l-a întrebat pe Mesagerul lui Allah (ﷺ):

„«O, Mesager al lui Allah, trebuie să îmi leg cămila și să mă încred în Allah sau să îmi las cămila liberă și să mă încred în Allah?» El (ﷺ) a răspuns: «Leagă-ți cămila și încrede-te în Allah.»» [At-Tirmidhi]

Stâlpii islamului

Actele de adorare fizice și verbale sunt numite stâlpii islamului (*arkān al-islam*). Printre acești stâlpi se află mărturisirea de credință, care este de ordin verbal, rugăciunea rituală și postul din luna Ramadan, care sunt de ordin fizic, caritatea anuală obligatorie, care este un stâlp de ordin financiar, și pelerinajul, care este un stâlp de ordin financiar și fizic.

Islamul nu prescrie acești stâlpi numai ca pe o simplă formalitate, aceștia având drept scop purificarea și educarea sufletelor. Punerea în practică a acestora contribuie la reformarea și corectarea fiecărui individ.

Allah Preaînaltul spune cu referire la rugăciune (*as-salāh*):

„(...) Rugăciunea (*as-salāh*) împiedică de la ceea ce este rușinos și de la ceea ce este oprit (*oprit de legi și de mintea sănătoasă; cum ar fi uciderea, pervertirea etc.*) (...)» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:45]

Allah Preaînaltul spune cu referire la caritatea anuală obligatorie (*as-zakāh*):

„Ia din bunurile lor milostenii, prin care să-i purifici și să-i binecuvântezi (...)» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:103]

Allah Preaînaltul spune cu referire la postul din luna Ramadan (*as-siyam*):

„O, voi cei care credeți, v-a fost statornicit vouă postul (*as-siyam*), așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică (ca să vă sporească frica de Allah)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:183]

Postul ajută la disciplinarea și controlarea propriilor dorințe și pasiuni. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus cu privire la acesta:

„O persoană care nu renunță la vorbele și acțiunile mincinoase (în timp ce postește) trebuie să știe că Allah nu are nevoie ca ea să renunțe la mâncarea și băutura sa.” [Al-Bukhari și Abu Dawud]

Allah Preaînaltul spune cu referire la pelerinaj (*al-hajj*):

„Pelerinajul (*al-hajj*) are loc în lunile cunoscute. Aceluia care s-a decis să facă pelerinajul în aceste luni îi sunt oprite în timpul pelerinajului împreunarea cu femeia, nesupunerea și cearta (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:197]

Aceste acte de adorare joacă un rol deosebit de important în dobândirea unui comportament moral. Stâlpii islamului sunt următorii:

Primul stâlp: mărturisirea de credință (*ash-shahādah*)

Aceasta este mărturisirea că „Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Robul și Mesagerul Său”.

Această mărturisire de credință este cheia prin care o persoană devine musulmană și baza tuturor celorlalți stâlpi ai islamului.

Semnificația primei părți a mărturisirii de credință (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah)

Aceasta reprezintă expresia Unicității lui Allah Preaînaltul (*Tawhīd*), adorarea lui Allah Cel Atotputernic fiind motivul pentru care au fost create toate creaturile, Paradisul și Iadul. Allah Preaînaltul spune:

„Eu nu i-am creat pe *djinni* și pe oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:56]

Acesta a fost Mesajul pe care l-au adus toți Profetii și Mesagerii lui Allah, de la Noe și până la Pecetea tuturor Profetilor, Mohammed (Pacea fie asupra lor!). Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu am trimis înaintea ta (*o, Mohammed*) niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:25]

Aceasta înseamnă că nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah Preaînaltul.

Condițiile mărturisirii că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah:

1. Cunoașterea că orice divinitate în afară de Allah Preaînaltul este falsă și că orice act de adorare, invocare, sacrificiu sau rugă trebuie să fie direcționat numai către El, Cel Atotputernic. Cel care își direcționează actele de adorare sau rugile către oricine altcineva în afară de Allah este considerat a fi un necredincios, chiar dacă acesta a făcut mărturisirea de credință.

2. Certitudinea (care este opusul îndoielii) că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, spune:

„Dreptcredincioșii sunt numai aceia care cred în Allah și în Trimisul Său, care apoi nu s-au mai îndoit și au luat parte la luptă cu averile lor și cu sufletele lor, pe Calea lui Allah. Aceștia sunt cei sinceri.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:15]

3. Acceptarea. Persoana care face mărturisirea de credință trebuie să o accepte în totalitate. Allah Preaînaltul spune:

„Când li s-a zis lor: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah!», ei s-au semețit (refuzând să accepte propovăduirea și chemarea la Allah Cel Unic).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 37:35]

4. Supunerea față de poruncile pe care le implică, îndeplinind ceea ce Allah Preaînaltul a poruncit și evitând ceea ce El a interzis. Allah Cel Atotputernic spune:

„Acela care supune fața sa lui Allah și este binefăcător, acela s-a prins de toarta cea mai trainică. La Allah se află sfârșitul (tuturor) lucrurilor (urmarea pentru toate lucrurile).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:22]

5. Sinceritatea atunci când este pronunțată mărturisirea de credință. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Rostesc cu limbile lor ceea ce nu este în inimile lor (...).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 48:11]

6. Sinceritatea în adorarea numai a lui Allah Preaînaltul, fără a Îi asocia niciun partener. Allah Preaînaltul spune:

„Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (în acest Coran) altceva (față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale) în afară de adorarea (doar a) lui Allah și să Îi fie devotați în ceea ce privește religia și să fie hunafa' (să stea

departe de politeism și să încline spre monoteism), să efectueze rugăciunea și să ofere zakāh (caritatea obligatorie anuală): și aceasta este religia corectă (și dreaptă).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:5]

7. Dragostea față de Allah Preaînaltul, față de Mesagerul Său (ﷺ) și față de robii Săi dreptcredincioși și și ura față de dușmanii lui Allah Preaînaltul și ai Mesagerului Său (ﷺ). Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Dacă părinții voștri, fiii voștri, frații voștri, soțiile voastre, clanul vostru, bunurile pe care le-ați dobândit, negoțul de a cărui lâncezire vă temeți și locuințele de care sunteți mulțumiți vă sunt vouă mai scumpe decât Allah, decât Trimisul Său și decât lupta pe Calea Lui, atunci așteptați-vă să vină Allah cu Porunca Sa (îndeplinirea Amenințării Sale)!» Iar Allah nu îi călăuzește pe cei care sunt fasiqun (cei care au deviat de la Calea lui Allah, nelegiuiții, cei care persistă în păcat)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:24]

Mărturisirea de credință presupune, de asemenea, recunoașterea faptului că Allah Preaînaltul este Singurul care are dreptul de a legifera și organiza toate actele de adorare și relațiile dintre individ și societate, El comunicându-i omenirii toate acestea prin intermediul Mesagerului Său (ﷺ). Allah Preaînaltul spune:

„(...) Ceea ce Mesagerul vă dăruiește (hotărăște, poruncește) primiți (faceți) și toate cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă (și nu faceți) și fiți cu frică de Allah, căci, cu adevărat, Allah este Aspru la pedeapsă!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:7]

Semnificația celei de a doua părți a mărturisirii de credință (Mohammed este Robul și Mesagerul lui Allah)

Aceasta înseamnă că este datoria fiecărui credincios să asculte poruncile sale, să considere a fi adevărat tot ceea ce a spus și să evite tot ceea ce a interzis. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Ceea ce Mesagerul vă dăruiește (hotărăște, poruncește) primiți (faceți) și toate cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă (și nu faceți) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:7]

Mărturisirea că Mohammed este Robul și Mesagerul lui Allah implică următoarele:

1. Credința în Mesajul său și în faptul că nu va mai veni niciun alt Profet după el (ﷺ). Allah Preaînaltul spune:

„Mohammed nu este tată niciunuia dintre bărbații voștri (Mohammed nu a avut decât fiice, căci fiii săi au murit la o vârstă foarte fragedă, iar pe Zaid l-a adoptat), ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profeților (în sensul că șirul Profeților și Profețiilor s-a încheiat cu el, care este ultimul dintre Profeți), și Allah este Atoateștiutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:40]

2. Credința că Mesajul pe care l-a transmis a venit de la Allah Preaînaltul, care spune:

„Nu rostește nimic după pofa lui (în acest Coran)! ~ El (Coranul) nu este decât o Revelație trimisă (de către Allah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:3-4]

În ceea ce privește viața sa lumească, Profetul Mohammed (ﷺ) trebuie să fie considerat o ființă umană, judecata și sentințele sale reflectând natura sa umană. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cu adevărat, eu nu sunt decât un om, și părțile litigante vin la mine pentru a le soluționa disputele. Este

posibil ca unul dintre voi să-și prezinte cazul într-un mod mai elocvent și mai convingător decât adversarul său, iar prin prisma acestora aș putea să-l consider îndreptățit și astfel să dau o hotărâre în favoarea sa, bazată pe ceea ce am auzit. Prin urmare, dacă am dat vreodată dreptul unui musulman altcuiva, din greșeală, (iar el știe că aceasta este greșit), atunci, cel care știe că nu i se cuvine ceea ce i-am dat, să nu îl ia, pentru că, de fapt prin aceasta, eu nu i-am oferit nimic altceva decât o bucată de Foc.” [Al-Bukhari]

3. Credința că Mesajul său este valabil pentru toți oamenii și *djinnii* până în Ziua Judecății. Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu te-am trimis (o, Mohammed) decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea, însă cei mai mulți dintre oameni nu știu.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:28]

4. Urmarea și punerea în aplicare a Tradiției Profetului (ﷺ) (*Sunnah*), fără a introduce niciun fel de inovație în aceasta. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Profetule): «Dacă Îl iubiți pe Allah, urmașimă și Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele voastre! Allah este *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:31]

Al doilea stâlp: rugăciunea (*as-salāh*)

Rugăciunea rituală obligatorie este un stâlp indispensabil al islamului, iar cel care nu o realizează este considerat a fi necredincios. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Capul acestei chestiuni este islamul (mărturisirea de credință), iar stâlpul său este rugăciunea (...)” [At-Tirmidhi]

Rugăciunea este alcătuită dintr-o serie de cuvinte și acțiuni care începe cu *takbīr* (a spune *Allahu Akbar* - Allah este Prea Măreț!) și se termină cu *taslīm* (a spune salutul final *As-Salām aleikum wa rahmatu Allah* - Pacea și mila lui Allah fie asupra voastră!). Fiecare musulman realizează rugăciunea ca pe un act de adorare și preamărire a lui Allah Preaînaltul, iar prin intermediul acesteia el menține o relație directă cu Creatorul său, Căruia îi încredințează secretele sale și pe Care Îl invocă. Rugăciunea reprezintă concretizarea legăturii directe dintre Allah Preaînaltul și robul Său, care ori de câte ori se cufundă în plăcerile acestei vieți, iar flacăra credinței începe să se stingă în inima lui, aude chemarea la rugăciune, iar flacăra se reaprinde și el rămâne în contact cu Domnul lui în orice moment datorită celor cinci rugăciuni zilnice.

Bărbații trebuie să efectueze rugăciunile în moschee, în congregație, cu excepția cazului în care au motive valide pentru a nu face acest lucru. Astfel, musulmanii ajung să se cunoască unii pe alții, iar legăturile de iubire și unitate care îi leagă sunt clădite, menținute și consolidate. Ei ajung să cunoască situația fraților lor musulmani zi de zi. Dacă cineva nu este prezent la rugăciunea zilnică și se bănuiește că este bolnav, ceilalți musulmani merg să îl viziteze, iar dacă simt că actele lui de adorare slăbesc, îl sfătuiesc asupra acestui lucru. Toate diferențele sociale, precum cele de clasă, rasă și națiune dispar în acest mod. Musulmanii se adună în rânduri, stând unii lângă alții, îndreptând-și fețele spre același loc (Mecca) și efectuând aceleași mișcări. Toți devin egali în ceea ce privește supunerea lor față de Allah Preaînaltul, atunci când stau în picioare în fața Lui.

Al treilea stâlp: caritatea anuală obligatorie (az-zakāh)

Aceasta reprezintă un anumit procentaj din avere pe care musulmanii îl oferă de bunăvoie, respectând Porunca lui Allah

Preaînaltul, celor săraci și nevoiași pentru a satisface nevoile lor, aceștia fiind scutiți de umilința de a cerși. Plata carității anuale este obligatorie pentru fiecare musulman care deține *nisāb*-ul (suma minimă pentru care plata carității anuale devine obligatorie). Allah Preaînaltul spune:

„Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (în acest Coran) altceva (față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale) în afară de adorarea (doar a) lui Allah, și să Îi fie devotați în ceea ce privește religia și să fie *hunafa*' (să stea departe de politeism și să încline spre monoteism), să efectueze rugăciunea și să ofere *az-zakāh* (caritatea obligatorie anuală): și aceasta este religia corectă (și dreaptă).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:5]

Cel care refuză să plătească *zakāt*-ul este considerat a fi un necredincios, deoarece îi lipsește pe cei slabi, săraci și nevoiași de dreptul lor. *Zakāt*-ul nu reprezintă un impozit pe care statul musulman îl percepe de la poporul său, așa cum consideră unii ignoranți, pentru că, dacă ar fi așa, atunci el ar fi obligatoriu pentru musulmani și nemusulmani deopotrivă. Una dintre condițiile *zakāt*-ului este aceea că persoana care îl plătește trebuie să fie musulmană.

Condițiile pe care islamul le prevede cu privire la *zakāt* sunt următoarele:

1. deținerea *nisāb*-ului (suma minimă pentru care plata carității anuale devine obligatorie), care este echivalent cu prețul a 85 de grame de aur.

2. cele pentru care se plătește *zakāt*-ul trebuie să se afle în posesia proprietarului lor timp de un an întreg, cu excepția culturilor agricole, pentru care *zakāt*-ul se plătește în timpul recoltării acestora. Allah Preaînaltul spune:

„Milosteniile (din caritatea anuală obligatorie) sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care

ostenesc pentru ele, pentru cei ale căror inimi se adună (întru credință) (noii convertiți la islam a căror credință nu este încă suficient de puternică), pentru eliberarea robilor, pentru cei îndatorați greu, pentru Calea lui Allah și pentru călătorul aflat pe drum (cu condiția ca scopul călătoriei să nu fie săvârșirea unui păcat). (Aceasta este) Poruncă de la Allah, iar Allah este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient), Hakīm (Preaînțelept).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:60]

Procentajul din avere care trebuie oferit drept *zakāh* reprezintă 2,5% din aceasta. Motivul pentru care islamul prescrie plata carității anuale este acela de a elimina sărăcia din sânul societății musulmane și a reduce pericolele care decurg din aceasta, așa cum sunt furtul, crima și alte acte care pot atenta la onoarea oamenilor, precum și acela de a revitaliza spiritul de solidaritate printre musulmani prin îndeplinirea nevoilor celor săraci și nevoiași.

Diferența dintre *zakāh* și taxele impuse este aceea că *zakāt*-ul este plătit de bunăvoie și în mod dezinteresat, conștiința musulmanului fiind cea care îl determină să își îndeplinească această datorie. Pe de altă parte, semnificația acestui termen, care este aceea de „*purificare*”, clarifică scopul *zakāt*-ului, care este acela de a purifica sufletul celor bogați de lăcomie, egoism și iubirea excesivă față de această viață și plăcerile lumești care îl fac să uite de frații și de surorile sale aflați în sărăcie. Allah Preaînaltul spune:

„(...) aceia care sunt salvați de zgârcenia lor, aceia sunt cei care vor fi învingători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:9]

De asemenea, *zakāt*-ul purifică inimile celor săraci de sentimentele de ură și gelozie pe care le pot simți față de cei bogați. Ei îi văd pe cei mai înstăriți oferind din averea pe care

Allah Preaînaltul le-a dat-o, având astfel grijă de nevoile lor și cheltuind bani pentru ei.

Islamul îi avertizează cu asprime pe cei care refuză să plătească *zakāt*-ul. Allah Preaînaltul spune:

„Să nu creadă aceia care sunt zgârçiți cu ceea ce Allah le-a dăruit din Harul Său că aceasta este spre binele lor! Dimpotrivă, aceasta este spre răul lor, căci cele cu care au fost zgârçiți li se vor încolăci (în jurul gâturilor) în Ziua de Apoi (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:180]

În plus, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Orice proprietar al unei comori (aur și argint) care nu plătește ceea ce se cuvine din ea (*zakāh*), (să știe că) atunci când va veni Ziua Judecării, monedele de aur sau argint vor fi încălzite în Focul Iadului și părțile lui laterale, fruntea și spatele îi vor fi arse cu ele până când Allah va hotărî judecata robilor Săi, într-o Zi care va dura cât cincizeci de mii de ani după socoteala voastră, și îi va fi arătată calea către Rai sau Iad (...)” [Muslim]

Al patrulea stâlp: postul din luna Ramadan (*as-siyam*)

Este obligatoriu pentru fiecare musulman să postească o dată pe an, pe perioada întregii luni Ramadan. Dinainte de revărsatul zorilor și până la apusul Soarelui, musulmanii trebuie să se abțină de la orice le poate rupe postul, fie că este vorba de mâncare, apă sau relații sexuale. Postul nu este o obligație religioasă adusă de islam, aceasta existând și în religiile revelate anterior. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți, v-a fost statornicit vouă postul (*as-siyam*), așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică (ca să vă sporească frica de Allah)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:183]

Scopul postului nu este doar acela de a se abține de la lucrurile care îl pot întrerupe, persoana care ține post trebuind să se abțină, de asemenea, de la toate acele lucruri care pot reduce răsplata sa, așa cum sunt minciuna, bârfa, înșelăciunea, calomnia, trădarea și altele asemenea. Trebuie menționat faptul că toate aceste lucruri îi sunt interzise musulmanului în oricare perioadă a anului, însă mai cu seamă în timpul lunii Ramadan. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă o persoană nu renunță la falsitatea din cuvintele și acțiunile sale (în timp ce postește), atunci Allah nu are nevoie ca ea să renunțe la hrana și băutura sa.” [Al-Bukhari]

Postul reprezintă o formă de *jihād* (luptă) dus împotriva dorințelor și a pasiunilor, iar sufletul musulmanului se ridică și se îndepărtează de cuvintele obscene și faptele rele. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah Preaînaltul spune: «Toate faptele fiilor lui Adam (oamenii) sunt pentru ei înșiși, în afară de post, care este pentru Mine, și Eu îi voi răsplăti pentru acesta.» Postul este un scut. Dacă unul dintre voi postește, nu trebuie să folosească un limbaj indecent și nu trebuie să ridice vocea la nervi, iar dacă cineva îl jignește sau caută ceartă, trebuie să spună: «Postesc!» (Jur) pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul lui Mohammed, mirosul care vine din gura celui care postește este mai bun în Fața lui Allah decât parfumul de mosc. Cel care postește are parte de două momente de fericire: atunci când își întrerupe postul și atunci când Îl va întâlni pe Domnul său Atotputernic și Sublim.” [Ahmad, Muslim și An-Nasa’i]

Prin intermediul postului, musulmanul conștientizează nevoile fraților săi săraci și nevoiași, lucru care îl determină să le respecte drepturile și să se intereseze de starea și nevoile lor.

Al cincilea stâlp: pelerinajul (*al-hajj*)

Hajj-ul este pelerinajul pe care musulmanii trebuie să îl efectueze la Casa cea Sfântă a lui Allah (*Ka'bah*), pentru a îndeplini anumite ritualuri, în locuri și momente specifice. Acest stâlp al islamului este obligatoriu de îndeplinit o dată în viață pentru fiecare musulman, bărbat sau femeie, care este sănătos și care a atins vârsta pubertății, dacă are capacitatea fizică și financiară pentru a face aceasta.

Cel care suferă de o boală care nu are nicio speranță de vindecare și îl împiedică de la îndeplinirea *hajj*-ului, cu toate că are posibilitățile financiare pentru a-l realiza, poate trimite pe altcineva în locul lui. În același fel, cel care este sărac și nu are venituri suficiente pentru a satisface nevoile sale și pe ale celor de care este responsabil este scutit de efectuarea *hajj*-ului. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Este o datorie a oamenilor față de Allah (să împlinescă) pelerinajul la această Casă, dacă au mijloacele pentru aceasta. Cât despre aceia care tăgăduiesc (dar refuză să împlinescă), Allah nu are nevoie de aceste lumi (Allah nu are nevoie de făpturi, ci numai ele au nevoie de El).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:97]

Hajj-ul este reuniunea islamică de cea mai mare amploare. Musulmanii din întreaga lume se adună în același loc și în aceeași perioadă, rugându-se aceluiași Domn, purtând același tip de haine, îndeplinind aceleași ritualuri și rostind aceleași cuvinte:

„Labbaik Allāhumma Labbaik. Labbaika la-Sharika Laka labbaik. Inna al-Hamda wan-ni‘mata Laka wa-l-Mulk. La sharika Lak.” (Aici sunt, o, Allah, în slujba Ta, aici sunt. Aici sunt, în slujba Ta! Tu nu ai niciun partener.

Toată slava și adorarea Ție Ți se cuvin! A Ta este Stăpânirea, Tu ești Cel fără egal și nu ai parteneri!)

Aceasta însemnând: „O, Allah, am venit în acest loc răspunzând chemării Tale și în căutarea Mulțumirii Tale, recunoscând Unicitatea Ta și faptul că numai Tu ai dreptul de a fi adorat și nimeni și nimic altceva.”

Nu există nicio diferență între nobil și omul de rând, alb și negru, arab și nearab; cu toții sunt egali în fața lui Allah Cel Atotputernic și nu există nicio diferență între ei, cu excepția pietății (*taqwa*). *Hajj-ul* este un eveniment care confirmă fraternitatea dintre musulmani și unificarea tuturor speranțelor și sentimentelor lor.

Câteva caracteristici și calități ale religiei islamice

Fiind ultima religie revelată divin, islamul trebuie să dețină caracteristici și calități specifice, care să îl diferențieze de religiile anterioare, să îi asigure valabilitatea permanentă în spațiu și timp și să îi permită să asigure fericirea omenirii atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

În această carte, vom enumera doar câteva dintre aceste caracteristici și calități.

1. Există texte explicite care indică faptul că religia lui Allah Preaînaltul este una și că El, Cel Atotputernic, l-a trimis pe fiecare dintre Profeții și Mesagerii Săi (Pacea fie asupra lor!) pentru a îl completa pe cel dinaintea lui, de la Noe și până la Mohammed (Pacea fie asupra lor!). Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Făcând comparație, asemănarea dintre mine și alți Profeți de dinaintea mea este precum cea a unui om care își construiește o casă frumoasă, căreia îi lipsește o cărămidă într-un colț. Oamenii ar merge în jurul ei și s-ar minuna de frumusețea ei, dar ar spune: «Numai dacă ar fi fost pusă o cărămidă în acest loc!» Așadar, eu sunt acea cărămidă și sunt ultimul dintre Profeți.” [Al-Bukhari și Muslim]

Isus (Pacea fie asupra sa!) va fi singurul care va reveni la sfârșitul timpurilor pentru a readuce dreptatea pe Pământ, după ce nedreptatea și tirania s-au răspândit pe suprafața acestuia. Cu toate acestea, el (Pacea fie asupra sa!) nu va aduce o religie nouă, ci va judeca în conformitate cu religia islamică revelată Profetului Mohammed (ﷺ), care a spus:

„Ceasul nu va veni până când fiul Mariei (Isus) nu va coborî printre voi ca un judecător drept. El va distruge crucea, va omorî porcul și va elimina *jizyah* și va fi atâta bogăție încât nimeni o va mai accepta (sub formă de caritate).” [Al-Bukhari, Muslim, At-Tirmidhi și Ibn Majah]

Toți Profeții și Mesagerii lui Allah Preaînaltul (Pacea fie asupra lor!) au chemat la credința în Unicitatea lui Allah, respingând asocierea de parteneri lui Allah în adorare și orice formă de intermediere între El, Preaînaltul, și robii Săi, reformând omenirea și călăuzind-o spre o cale prin care să poată atinge adevărata fericire atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Allah Preaînaltul spune:

„El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care ți-am revelat-o ție și am prescris-o pentru Avraam, și Moise, și Isus (v-a orânduit vouă religia pe care a prescris-o tuturor Profeților, de la Noe până la Mohammed): «Întemeiați religia (devoțiunea exclusivă față de Allah Cel Unic) și nu vă despărțiți întru ea!» (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:13]

2. Odată cu venirea islamului, Allah Preaînaltul a abrogat toate religiile anterioare, iar El nu va accepta de la robii Săi practicarea niciunei alte religii în afară de islam. Allah Cel Atotputernic spune:

„Iar ție, (Mohammed), ți-am trimis Cartea cu Adevărul, întărind Scriptura de dinaintea ei și întrecând-o pe ea (arbitru și garant pentru Scripturile anterioare; ceea ce corespunde din ele cu prescripțiile Coranului este adevărat, iar ceea ce nu se potrivește cu aceste prescripții este fals) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:48]

Fiind ultima religie revelată, Allah Preaînaltul a promis să o prezeve până în Ultima Zi, spre deosebire de religiile anterioare, care au fost revelate pentru anumite timpuri sau popoare. Allah Preaînaltul spune:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:9]

Acest lucru implică, de asemenea, faptul că Mohammed, Mesagerul islamului (ﷺ), a fost ultimul Mesager al lui Allah Preaînaltul și niciun alt Mesager nu va mai veni după el. Allah Cel Atotputernic spune:

„Mohammed nu este tată niciunuia dintre bărbații voștri (Mohammed nu a avut decât fiuce, căci fiii săi au murit la o vârstă foarte fragedă, iar pe Zaid l-a adoptat), ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profeților (în sensul că șirul Profeților și Profețiilor s-a încheiat cu el, care este ultimul dintre Profeți), și Allah este Atoateștiutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:40]

Acest lucru nu înseamnă că musulmanii nu trebuie să creadă în Mesajele și Mesagerii anteriori (Pacea fie asupra lor!). Astfel, Isus (Pacea fie asupra sa!) a completat Mesajul lui Moise (Pacea fie asupra sa!) și Mohammed (ﷺ) a completat Mesajul lui Isus (Pacea fie asupra sa!), încheind șirul Profeților și al Mesagerilor (Pacea fie asupra lor!). Musulmanilor le-a fost poruncit să creadă în toți Mesagerii și în toate Scripturile revelate anterior, iar cel care nu crede în oricare dintre acestea este considerat a fi un necredincios, care nu face parte dintre musulmani. Allah Preaînaltul spune:

„Aceia care nu cred în Allah și în Trimișii Săi și vor să-l separe pe Allah de Trimișii Săi, zicând: «Noi credem în unii dintre ei (dintre Trimiși), dar nu credem în alții.» și voiesc să găsească un drum de mijloc, ~ Aceia sunt în adevăr necredincioși și pentru cei necredincioși am pregătit Noi

osândă rușinoasă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:150-151]

3. Islamul a completat și perfecționat religiile revelate anterior, care se bazau numai pe principii spirituale, adresându-se sufletului și îndemnând la purificare, fără a aborda însă problemele vieții de zi cu zi și practicile religioase. Pe de altă parte, islamul abordează toate aspectele vieții, reglementând atât chestiunile lumești, cât și pe cele religioase. Allah Preaînaltul spune:

„(...) În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca religie pentru voi (...) [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]

Din acest motiv, islamul este cea mai bună religie. Allah Preaînaltul spune:

„Sunteți cea mai bună comunitate care s-a ivit pentru oameni. Voi porunciți ceea ce este drept și opriți ceea ce este nedrept și credeți în Allah. Dacă oamenii Scripturii (*adică iudeii, cărora le-a fost dată Tora, și creștinii, cărora le-a fost dată Evanghelia*) ar fi crezut (*în Cartea revelată lui Mohammed*) ar fi fost bine pentru ei. Printre ei sunt și credincioși (*care cred în Scripturile lor și în Cartea trimisă nouă*), dar cei mai mulți dintre ei sunt *al-fasiqun* (*cei care au deviat de la Calea lui Allah, nelegiuții, cei care persistă în păcat*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:110]

4. Islamul este o religie universală, care se adresează întregii omeniri, indiferent de timp sau loc. Acesta nu a fost revelat pentru o anumită rasă sau popor, ci este o religie pentru toți oamenii, indiferent de culoare, limbă, loc sau naționalitate,

fiind bazată pe credințe pe care le împărtășesc toți oamenii. Oricine crede în Allah Preaînaltul ca fiind Singura Divinitate, în islam ca fiind religia corectă și în Mohammed (ﷺ) ca fiind ultimul Mesager și Profet al lui Allah, este considerat a fi musulman. Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu te-am trimis (o, Mohammed) decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea, însă cei mai mulți dintre oameni nu știu.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:28]

Cât despre Mesagerii anteriori (Pacea fie asupra lor!), ei au fost trimiși pentru propriile lor popoare. Allah Preaînaltul spune cu privire la Noe (Pacea fie asupra sa!):

„Noi l-am trimis pe Noe (în limba arabă Nūh) la neamul său (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:59]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Hūd (Pacea fie asupra sa!):

„Și (neamului) ‘Ad (I l-am trimis) pe fratele lor Hūd, care le-a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate demnă de adorare în afara Lui! Și oare nu vă temeți voi?»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:65]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Sālih (Pacea fie asupra sa!):

„Și (neamului) Thamud (i l-am trimis) pe fratele lor Sālih, (care) le-a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate demnă de adorare în afara Lui (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:73]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Lot (Pacea fie asupra sa!):

„Și (când l-a trimis) pe Lot (Lot era nepotul lui Avraam și locuia în cetatea Sodoma; Allah l-a trimis la neamul din această cetate și din împrejurimi, pentru a-l îndemna la credință în El și pentru a-i opri de la păcate și de la pederastie, pe care nu o mai cunoscuse alt neam până la ei), care a zis neamului său (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:80]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Șuaib (Pacea fie asupra sa!):

„Și la Madyan (i l-am trimis) pe fratele lor Șuaib (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:85]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Moise (Pacea fie asupra sa!):

„Apoi, după ei, Noi l-am trimis pe Moise cu Semnele Noastre (semnele și minunile Profeției) la Faraon (titlul regilor Egiptului în vremea lui Moise) și la dregătorii lui (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:103]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Isus (Pacea fie asupra sa!):

„Și (adu-ți aminte) când Isa (Isus), fiul lui Mariam (Maria), a spus: «O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah pentru voi, confirmând Taurah (Tora, care i-a fost trimisă lui Moise) de dinainte de mine.» (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:6]

Datorită faptului că islamul este o religie universală și reprezintă un Mesaj adresat întregii omeniri, Allah Preaînaltul le poruncește musulmanilor să îl transmită tuturor oamenilor. El, Cel Atotputernic, spune:

„Astfel Noi am făcut din voi o comunitate cumpătată, pentru ca să fiți martori în legătură cu oamenii și pentru ca

Profetul să fie martor în legătură cu voi (...)" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:143]

5. Legea și învățăturile islamului sunt de la Allah Preaînaltul, fiind imuabile și de neînlocuit. Acestea nu sunt asemeni legilor făcute de om, care conțin imperfecțiuni și greșeli, fiind supuse influențelor culturale sau de mediu. Acest lucru poate fi observat în mod clar în zilele noastre, legislațiile și sistemele făcute de om având nevoie de schimbări în mod constant din cauza faptului că lucrurile care sunt potrivite pentru o societate nu sunt potrivite pentru o alta, iar cele care se potrivesc într-o epocă nu se mai potrivesc într-o alta. Pe de altă parte, fiecare legislator elaborează niște legi care să satisfacă propriile interese și nevoi. În plus, fiecare persoană care elaborează legi sau reguli va adăuga la acestea anumite concepții care contrazic sau completează legile anterioare, urmându-și propriile interese și nevoi.

În ceea ce privește Legea islamică, aceasta este, după cum am descris, de origine divină, fiind decretată de către Creatorul tuturor lucrurilor, care cunoaște cel mai bine nevoile lor. Nimeni, indiferent care este statutul său, nu are dreptul să contrazică, să schimbe, să adauge sau să omită ceva din această Lege. Allah Preaînaltul spune:

„Și, oare, voiesc ei judecata din vremea păgâniei (perioada anterioară apariției islamului, cunoscută sub numele de Al-Jahiliyyah)? Dar cine, oare, ar putea fi mai bun judecător decât Allah, pentru un neam care se crede statornic?" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:50]

6. Islamul este o religie capabilă să se adapteze tuturor timpurilor și locurilor, acesta având posibilitatea de a progresa. Ceea ce face posibil acest lucru este faptul că, pe lângă legile și

regulile generale imuabile, așa cum sunt cele legate de dogmă, actele de adorare precum credința, rugăciunea, numărul de unități și timpul acesteia, caritatea anuală obligatorie, cantitatea și timpul în care trebuie oferită etc., atunci când este înfruntată o situație nouă care necesită o decizie nouă, aceasta trebuie să fie analizată în lumina Nobilului Coran. Dacă nu poate fi luată o decizie pe baza Nobilului Coran cu privire la problema respectivă, se apelează la *Sunnah* Profetului (ﷺ), iar dacă nici astfel nu este găsită soluția, se apelează la învățații din fiecare epocă și loc, care trebuie să ia în considerare interesele generale ale comunității musulmane și situația acesteia. Acest lucru se face prin analizarea Nobilului Coran și a Tradiției Profetului (ﷺ), luând în considerare următoarele:

- ❖ în principiu, toate lucrurile sunt considerate a fi permise, cu excepția celor care au fost interzise în mod explicit;
- ❖ trebuie să fie prezervate interesele generale și globale;
- ❖ ușurința și simplitatea au prioritate, trebuind evitate dificultățile și complicațiile;
- ❖ trebuie evitat orice prejudiciu;
- ❖ trebuie îndepărtat răul prin prevenirea mijloacelor care îl provoacă;
- ❖ în caz de forță majoră, lucrul interzis poate deveni permis;
- ❖ cazurile de forță majoră trebuie analizate cu atenție;
- ❖ dintre două rele este ales cel mai mic dintre ele;
- ❖ un rău nu trebuie să fie respins cu un alt rău;
- ❖ un rău personal este de preferat pentru a evita un rău general, și multe alte lucruri.

În momentul adoptării unei decizii, învățatul nu trebuie să se lase influențat de dorințele lui, ci trebuie să caute o soluție care să servească intereselor omenirii și să nu contrazică Nobilul Coran și *Sunnah* Profetului (ﷺ), astfel încât islamul să îndeplinească necesitățile fiecărei societăți din fiecare epocă.

7. Islamul nu acceptă distincții sau discriminări în ceea ce privește punerea în aplicare a Legilor sale. Toți musulmanii sunt egali și nu există diferențe între cel bogat și cel sărac, între conducător și servitor, între un negru și un alb sau între nobil și omul de rând, atunci când vine vorba de aplicarea pedepsei.

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Oamenii din tribul Quraiș își făceau griji pentru o femeie din tribul Makhzum, care furase. Oamenii au întrebat: «Cine va mijloci pentru ea în fața Mesagerului lui Allah (ﷺ)?» Câtiva dintre ei au spus: «Nimeni nu va îndrăzni să facă aceasta în afară de Osama ibn Zaid, care îi este drag Mesagerului lui Allah (ﷺ).» Atunci când Osama i-a vorbit despre aceasta Mesagerului lui Allah (ﷺ), el (ﷺ) l-a întrebat: «O, Osama, încerci să mijlocești pentru cineva într-un caz legat de Pedepsele pe care Allah le-a stabilit?» Apoi, s-a ridicat și a spus: «Națiunile dinaintea voastră au fost distruse din cauza faptului că, atunci când cineva de viță nobilă dintre ei fura, îl iertau, însă dacă o persoană săracă dintre ei fura, atunci îi aplicau pedeapsa prescrisă. (Jur) Pe Allah, dacă Fatimah, fiica lui Mohammed, ar fura, i-aș tăia mâna!»» [Al-Bukhari]

8. Sursele islamului sunt autentice și intacte, iar Scriptura acestuia nu a suferit nicio modificare, adăugire sau denaturare în textul său. Cele două surse principale ale islamului sunt:

a) Nobilul Coran și

b) *Sunnah* Profetului (ﷺ).

Nobilul Coran se află astăzi în aceeași formă în care i-a fost revelat Profetului Mohammed (ﷺ), cu aceleași versete și Capitole, iar acesta nu a suferit nicio modificare, adăugire sau denaturare. Profetul (ﷺ) i-a numit pe unii dintre cei mai buni companioni ai săi pentru a scrie ceea ce îi era revelat, iar aceștia au fost ‘Ali, Mu’awiyah, Ubayy ibn Ka’b și Zaid ibn Thabit (Allah să fie mulțumit de ei!). Ori de câte ori îi era revelat un verset, Profetul (ﷺ) le cerea acestora să îl scrie, informându-i cu privire la locul exact și Capitolul căruia îi aparținea acesta. Astfel, Nobilul Coran a fost păstrat atât în scris, cât și în inimile musulmanilor, care i-au acordat o foarte mare importanță Cărții lui Allah Preaînaltul și s-au întrecut în a o memora și a o preda și altora, pentru a primi răsplata promisă de Allah. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun dintre voi este cel care memorează Coranul și îi învață și pe alții.” [Al-Bukhari]

Mulți musulmani și-au dedicat timpul și averea prezervării Nobilului Coran, pe care l-au transmis de la o generație la alta ca pe o moștenire sacră, dat fiind faptul că memorarea și recitarea lui sunt considerate a fi acte de adorare. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel care citește o literă din Cartea lui Allah va avea răsplata pentru o faptă bună, și fiecare faptă bună va fi înmulțită cu zece. Eu nu spun că «alif-lam-mim» sunt o singură literă, ci «alif» este o literă, «lam» este o literă și «mim» este o literă.” [At-Tirmidhi]

Sunnah Profetului (ﷺ) este cea de a doua sursă a Legislației islamice, reprezentând o explicație a Nobilului Coran și a principiilor și regulilor conținute în acesta. Allah

Preaînaltul a protejat *Sunnah* Profetului (ﷺ) de schimbări și denaturări prin intermediul învățaților musulmani, care și-au dedicat viața studiului *ahadith*-urilor și transcrierii acestora, pentru a le distinge pe cele false de cele autentice. Din fericire și datorită eforturilor acestor oameni, astăzi avem acces la o culegere substanțială de *ahadith* autentice. Cei care doresc să afle modul în care a fost compilată și prezervată *Sunnah* Profetului (ﷺ) pot face aceasta apelând la cărțile de știință a *ahadith*-urilor. Astfel, vor afla că nu există nicio îndoială cu privire la autenticitatea relatărilor conținute în aceasta și vor conștientiza, de asemenea, efortul imens depus de învățați în domeniul Sunnei Profetului (ﷺ).

9. Islamul consideră toți oamenii ca fiind egali prin natura lor. Primul om pe care Allah Preaînaltul l-a creat a fost Adam (Pacea fie asupra sa!), acesta fiind tatăl întregii omeniri. Apoi, El, Cel Atotputernic, a creat-o pe soția sa, Eva, mama întregii omeniri, iar din ei provine întreaga omenire. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei (din Adam a creat-o și pe Eva) și care a răspândit din cele două (ființe) mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah în Numele căruia vă conjurați (unii pe alții) și (fiți cu frică de ruperea) legăturilor de rudenie (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:1]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah v-a salvat de aroganța din *Jahiliyyah* și de lauda cu linia genealogică. Acum, oamenii sunt de două tipuri: (primul tip este) un om dreptcredincios, care are *taqwa* (pietate și conștiință de Allah) și care este cinstit în fața lui Allah și (cel de al doilea tip este) un om păcătos, care este

mizerabil și neînsemnat în fața lui Allah. Toți oamenii sunt fiii lui Adam, iar Allah l-a creat pe Adam din lut.” [Abu Dawud și At-Tirmidhi]

Toate generațiile trecute și viitoare sunt și vor fi descendente ale lui Adam (Pacea fie asupra sa!). La început, toți oamenii aveau aceeași religie și aceeași limbă, însă, după ce s-au înmulțit, aceștia s-au răspândit pe întreg Pământul, lucru care a avut drept rezultat diferențierea lor în ceea ce privește culoarea pielii, caracteristicile și limba. Acest lucru a condus în mod inevitabil la diferențierea în modul de gândire, stilul de viață și credințele lor. Allah Preaînaltul spune:

„Oamenii nu au fost decât o singură comunitate (au avut aceeași credință și o Divinitate unică) și apoi s-au deosebit ei. Și de n-ar fi fost un cuvânt rostit mai înainte de Domnul tău (în legătură cu amânarea pedepsei celei mai mari până în Ziua Învierii), ar fi fost hotărât (degrabă) pentru ei (lucrul) asupra căruia ei au avut păreri deosebite.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:19]

Învățăturile islamului arată faptul că toți oamenii sunt egali, indiferent de rasa, culoarea, limba sau naționalitatea lor. Toți sunt egali înaintea lui Allah Preaînaltul și nu există altă diferență între ei în afară de gradul în care implementează învățăturile și legile lui Allah în viața lor. Allah Cel Atotputernic spune:

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:13]

Pe baza acestei egalități, în Legea islamică toți oamenii se bucură de aceeași libertate – care este definită și înțeleasă în conformitate cu normele religioase, fiind diferită față de

libertatea animalelor. În conformitate cu această libertate, toți oamenii au garantate următoarele drepturi:

a. libertatea de opinie și de exprimare. Islamul îi încurajează pe musulmani să își spună opiniile, să își exprime gândurile și să rostească doar adevărul, să fie constructivi și să nu se teamă de nimeni. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun *jihād* este (a spune) adevărul în fața unui conducător tiran.” [Abu Dawud]

Companionii Profetului (Allah să fie mulțumit de ei!) obișnuiau să implementeze acest principiu. Odată, un bărbat i-a spus lui ‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de ei!):

„«Ai teamă de Allah, o, comandat al credincioșilor!» Un alt bărbat a intervenit și i-a spus primului: «Îndrăznești să îi spui comandatului credincioșilor să aibă teamă de Allah?» Auzind acestea, ‘Omar i-a spus acestuia din urmă: «Lasă-l să spună aceasta, pentru că nu există niciun bine în voi dacă nu ne-o spuneți și nu există niciun bine în noi dacă nu acceptăm aceasta de la voi.»»

Cu o altă ocazie, ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) a emis o sentință. Cineva l-a întrebat pe ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) cu privire la aceasta pe când era calif, iar el (Allah să fie mulțumit de el!) i-a răspuns:

„«Dacă aș fi fost întrebat, aș fi judecat în conformitate cu cutare și cutare.» Atunci când a fost întrebat ce anume l-a împiedicat să îl contrazică pe ‘Ali pe când era comandantul credincioșilor, el a răspuns: «Dacă ar fi fost ceva din Coran sau *Sunnah* Profetului Său (ﷺ), l-aș fi contrazis, însă a fost punctul lui de vedere și nimeni nu știe care opinie este mai corectă înaintea lui Allah.»

b. dreptul la proprietate personală, câștigată pe cale legală. Allah Preaînaltul spune:

„Nu râvniți la ceea ce Allah a dăruit (cu Harul Său) unora dintre voi mai mult decât altora. Bărbații vor avea parte de ceea ce au agonisit și femeile vor avea parte de ceea ce au agonisit (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:32]

c. dreptul la știință și cunoaștere, a cărei căutare este considerată a fi o obligație în islam. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Căutarea cunoașterii este o obligație pentru fiecare musulman.” [Ibn Majah]

d. dreptul la a se bucura de resursele Pământului, pe care Allah Preaînaltul le-a pus la dispoziția oamenilor. El, Cel Atotputernic, spune:

„El este Cel care a făcut Pământul supus (statornic și stabil) vouă (pentru ca voi să puteți merge, locui pe el sau să-l puteți lucra etc.). Așadar, mergeți pe căile sale și mâncați din provizia lui. Și la El va fi Învierea (din mormintele voastre).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 67:15]

e. dreptul la un post de conducere în societate, cu condiția de a avea competența și abilitatea pentru acest lucru. Islamul consideră acordarea autorității unei persoane care nu este demnă de aceasta ca fiind o trădare a încrederii și un indiciu al apropierii sfârșitului zilelor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Atunci când încrederea va fi trădată, așteptați sosirea Ceasului.» Cineva a întrebat: «Cum este trădată încrederea, o, Mesager al lui Allah?» El (ﷺ) a răspuns: «Atunci când autoritatea îi va fi dată celui care nu este demn de aceasta, atunci așteptați sosirea Ceasului.»» [Al-Bukhari]

10. În islam, nu există nicio autoritate autonomă religioasă cu putere absolută, așa cum există în celelalte religii. Acest lucru se datorează faptului că islamul a eliminat orice intermediari între Allah Preaînaltul și robii Săi. El, Cel Atotputernic, i-a condamnat pe politeiști pentru că I-au atribuit pe acești intermediari drept parteneri în adorare. Allah Preaînaltul spune:

„Lui Allah I se cuvine credință curată. Iar aceia care și-au luat ocrotitor (din dragoste sau pentru a le mijloci apropierea de Allah) în locul Lui (zicând): «Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah.» (...)» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:3]

Allah Preaînaltul a clarificat faptul că acești intermediari nu au capacitatea de a aduce nici beneficii, nici prejudicii, aceștia fiind creaturi asemeni celor care îi adoră. El, Cel Atotputernic, spune:

„Aceia pe care voi îi invocați în locul lui Allah sunt robi asemenea vouă (sunt făpturi ca și voi, fără nicio putere). Invocați-i, așadar, și să vă răspundă, dacă voi sunteți cu adevărul!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:194]

Islamul a stabilit că relația dintre Allah Preaînaltul și robii Săi este una directă, bazată pe credința absolută în El, Cel Atotputernic, și pe întoarcerea la El pentru căutarea iertării, cererea de ajutor și satisfacerea nevoilor, fără a apela la niciun intermediar. Allah Preaînaltul spune:

„Acela care săvârșește un rău sau este nedrept cu sine însuși iar apoi se roagă lui Allah de iertare, acela Îl va afla pe Allah *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:110]

În islam, nu există un cler care să decidă lucrurile permise sau interzise după bunul plac, să ierte păcatele altor persoane sau să se considere a fi intermediarii lor înaintea lui Allah

Preaînaltul, garantându-le Paradisul celor pe care îi consideră a fi potriviți pentru acesta și negându-l celor pe care nu îi consideră a fi potriviți pentru acesta. Puterea de a legifera Îi aparține numai lui Allah Preaînaltul.

Explicând versetul - „(...) **«Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, ca domni în locul lui Allah (...)**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:31] -, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Ei nu i-au adorat, însă, atunci când aceștia (rabinii și călugării) au declarat lucrurile permise drept nepermise și lucrurile nepermise drept permise, ei (evreii și creștinii) i-au urmat.” [At-Tirmidhi]

11. Islamul este religia consultării reciproce în toate cazurile și circumstanțele, cu privire la toate chestiunile materiale și spirituale, la toate nivelurile. Allah Preaînaltul spune:

„(...) aceia care răspund Domnului lor (când îi cheamă să-L adore numai pe El singur) și îndeplinesc rugăciunea, iar pentru treburile lor (țin) sfat laolaltă (se consultă în adoptarea de hotărâri în legătură cu treburile generale ale comunității; verset important care pune în evidență una dintre trăsăturile însemnate ale islamului, devenită principiu constituțional al comunității islamice) și oferă caritatea anuală obligatorie din cele cu care îi înzestrăm.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:38]

Consultarea este un principiu esențial al Legii islamice, iar Allah Preaînaltul i-a poruncit Profetului (ﷺ) să o pună în aplicare practic în toate domeniile. Allah Preaînaltul spune:

„Și datorită îndurării lui Allah, tu, (Mohammed), ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost fără blândețe și aspru la

inimă, ei ar fi fugit din preajma ta. Deci iartă-le lor și roagă-te (lui Allah) pentru iertarea lor! Sfătuiește-te cu ei asupra treburilor, dar o dată ce ai luat o hotărâre, încrede-te în Allah! Allah îi iubește cu adevărat pe cei care se încred (în El).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:159]

Prin consultarea permanentă, problemele sunt rezolvate, iar primii musulmani au aplicat întotdeauna pentru toate chestiunile acest principiu, lucru care a avut drept rezultat progresul islamului și al musulmanilor. În zilele noastre, chestiunile islamului și ale musulmanilor continuă să se deterioreze din cauza faptului că acest principiu nu este pus în aplicare.

12. Islamul a stabilit o legislație corespunzătoare diferitelor niveluri ale societății, cu drepturi și îndatoriri pentru fiecare strat social, având drept scop realizarea unei societăți care trăiește în pace și armonie. Părinții, copiii, rudele apropiate, vecinii, companionii, toate aceste grupuri au propriile lor drepturi specifice. Allah Preaînaltul spune:

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat (apropiat prin vecinătate sau înrudire) și cu vecinul străin (vecinul îndepărtat de care nu te leagă relații de rudenie), cu tovarășul de alături, cu călătorul de pe drum și cu cei stăpâniți de mâinile voastre drepte (robii aflați în stăpânirea voastră), căci Allah nu-i iubește pe cel trufaș și pe cel lăudăros!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:36]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu vă invidiați unii pe alții, nu oferiți unul mai mult decât altul (pentru a ridica prețurile), nu vă urâți unul pe altul, nu vă întoarceți spatele unul altuia, nu începeți

negocieri, când alții le-au început mai înainte. O, robi ai lui Allah, fiți frați! Musulmanul este fratele unui alt musulman, nu îl oprimă, nu îl disprețuiește și nu îl umilește. Etlavia se află aici (și a arătat spre pieptul său de trei ori). Este suficient rău ca un om să-și disprețuiască fratele musulman. Viața, proprietatea și onoarea unui musulman sunt inviolabile pentru fratele său în credință.” [Muslim]

De asemenea, Profetul (ﷺ) a spus:

„Niciunul dintre voi nu crede (cu adevărat) până când nu iubește pentru fratele său ceea ce iubește pentru sine.” [Al-Bukhari și Muslim]

Chiar și dușmanii islamului au drepturi care nu trebuie să fie încălcate. Abu ‘Azīz ibn ‘Umair, fratele lui Muss’ab ibn ‘Umair, a relatat:

„Când am fost luat prizonier în bătălia de la Badr, Profetul (ﷺ) a spus: «Comportați-vă bine cu prizonierii!» Eu eram un prizonier al grupului Ansarilor. Dacă în momentul prânzului și al cinei ei mâncau curmale, mie mi se dădea să mănânc pâine, pentru că așa le-a poruncit Mesagerul lui Allah (ﷺ).” [At-Tabarani]

De asemenea, islamul prevede anumite drepturi pentru animale. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Oricine ucide o pasăre mică fără niciun motiv, aceasta îi va spune lui Allah în Ziua Judecării: «O, Domnul meu, cutare m-a ucis fără niciun motiv (...)»” [An-Nasa’i]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus, de asemenea:

„Cele mai mare păcate înaintea lui Allah sunt cel comis de un bărbat care se căsătorește, iar dacă divorțează îi ia zestrea înapoi soției lui, cel comis de un om care îl folosește pe altul însă nu îl plătește și cel comis de un om care ucide

un animal din joacă (fără niciun motiv).” [As-Silsilah As-Sahihah]

Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că a trecut pe lângă doi tineri din tribul Quraiș care legaseră o pasăre și o foloseau drept țintă. El (Allah să fie mulțumit de el!) i-a întrebat:

„Cine a făcut aceasta? Fie ca Allah să îl blesteme pe cel care a făcut acest lucru, deoarece Trimisul lui Allah (ﷺ) i-a blestemat pe cei care iau orice are suflet drept țintă.” [Muslim]

Odată, Mesagerul lui Allah (ﷺ) a trecut pe lângă o cămilă foarte slabă și a spus:

„Aveți teamă de Allah cu privire la aceste animale necuvântătoare! Călăriți-le atunci când sunt în condiții potrivite (pentru aceasta) și sacrificați-le și mâncați-le carnea atunci când sunt în condiții potrivite (pentru aceasta)!” [Ahmad și Abu Dawud]

Islamul prevede anumite drepturi pe care comunitatea le are asupra individului și drepturi pe care individul le are asupra comunității. Astfel, individul trebuie să aibă în vedere interesele comunității, iar comunitatea pe cele ale individului. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Un dreptcredincios este asemeni cărămizilor unui zid pentru alt dreptcredincios, întărindu-se unul pe altul.», spunând aceasta, Profetul (ﷺ) și-a împreunat mâinile, încrucișându-și degetele.” [Al-Bukhari]

Cu toate acestea, atunci când interesele acestora se ciocnesc, interesul comunității trebuie să fie pus deasupra interesului individului. De exemplu, o casă care stă să cadă trebuie să fie dărâmată pentru că presupune un pericol pentru

cei care trec pe lângă ea, iar proprietarul ei trebuie să fie despăgubit.

13. Islamul este religia îndurării, a iubirii și a compasiunii, interzicând violența, nedreptatea și asprimea. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Preamilostivul arată Milă celor care sunt milostivi. Așadar, arătați milă celor de pe Pământ, pentru ca să primiți milă din partea Celui aflat deasupra Cerurilor.” [At-Tirmidhi și Abu Dawud]

În islam, îndurarea nu trebuie să fie arătată numai față de oameni, ci și față de animale. O femeie a intrat în Iad pentru faptul că nu a respectat acest lucru. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„O femeie a fost pedepsită pentru că a ținut o pisică legată până când a murit și, drept pedeapsă (pentru aceasta), ea a fost aruncată în Iad. Ea nu a hrănit-o și nu i-a dat apă atunci când a închis-o și nici nu a lăsat-o liberă să mănânce insectele Pământului.” [Al-Bukhari]

Islamul a făcut din îndurarea arătată față de animale un motiv pentru iertarea păcatelor și intrarea în Paradis. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„În vreme ce un om se afla (mergând) pe drum, setea lui s-a întetit și (când) a găsit o fântână, a coborât în ea, a băut apă și (apoi) a ieșit. Când (a dat să plece), a văzut un câine care gâfâia și lungea noroiul din cauza setei excesive. Omul și-a spus: „Cu adevărat, acest câine suferă de sete așa cum am suferit și eu.” Și a coborât el (din nou) în fântână, și-a umplut încălțăminte cu apă și i-a dat să bea câinelui. Allah a apreciat fapta sa și l-a recompensat cu iertarea păcatelor lui.» (Cei care ascultau) au spus: «O, Mesager al

lui Allah, vom fi recompensați chiar și pentru tratamentul bun arătat față de animale?» (Profetul – ﷺ) a spus: «Da, este o răsplată pentru orice lucru bun pe care îl faceți oricărei ființe vii.» [Al-Bukhari]

Așadar, dacă acestea sunt drepturile animalelor, ce putem spune despre cele ale ființelor umane, pe care Allah Preaînaltul le-a preferat înaintea tuturor animalelor? El, Cel Atotputernic, spune:

„Noi i-am cinstit pe fiii lui Adam (înzestrându-i cu darul vorbirii, cu rațiune, cu capacitatea de a distinge lucrurile și de a stăpâni peste tot ceea ce se află pe Pământ) și i-am purtat pe ei pe uscat și pe mare (le-am creat posibilitatea să se deplaseze pentru a-și agonisi mijloacele de existență) și le-am dat lor ca hrană felurite bunătăți și i-am ales pe ei înaintea multor alora din cei pe care i-am creat.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:70]

14. Islamul nu permite celibatul, monahismul și respingerea plăcerilor lumești pe care Allah Preaînaltul le-a permis. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) Nu vă impuneți austerități vouă înșivă, astfel încât să nu vă fie impuse austerități, pentru că oamenii și-au impus austerități și Allah le-a impus austerități. Urmașii lor se află în schituri și mănăstiri. (Apoi, el ﷺ a recitat:) «(...) monahismul l-au născocit ei singuri - nu l-am prescris Noi pentru ei (...)» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:27] (...) [Abu Dawud]

De asemenea, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) Feriți-vă de lipsa de moderație (și extremism) în chestiunile religioase, deoarece predecesorii voștri au fost

distruși din cauza lipsei lor de moderație (și a extremismului) în chestiunile religioase.” [Ahmad]

În plus, el (ﷺ) a spus:

„Allah iubește să vadă semnele Binecuvântărilor pe care le revarsă asupra robului Său.” [At-Tirmidhi]

În același timp, islamul nu le permite oamenilor să se bucure de plăcerile lumești uitând de Viața de Apoi, ci este o religie a moderației, care împacă religia și viața lumească, făcând ca acestea să se completeze una pe cealaltă. Islamul poruncește echilibrul între cerințele corpului și cele ale sufletului, cerându-le musulmanilor ca, atunci când sunt preocupați cu chestiunile lumești, să își amintească de nevoile sufletului lor, îndeplinind actele de adorare pe care Allah Preaînaltul le-a făcut obligatorii. El, Cel Atotputernic, spune:

„O, voi, cei care credeți (musulmani)! Atunci când chemarea la rugăciune este făcută în ziua de vineri (Salāt Al-Jumu‘ah), grăbiți-vă să faceți dhikr Allah (să ascultați predica ce se ține vinerea - khutbah - și să vă rugați) și lăsați negoțul (și orice altă activitate pe care o faceți). Aceasta este mai bine pentru voi, numai dacă voi ați ști!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 62:9]

În plus, atunci când musulmanul exagerează în ceea ce privește actele de adorare uitând de nevoile sale lumești, Allah Preaînaltul îi amintește de acestea și de căutarea celor necesare traiului spunând:

„Apoi, când rugăciunea (din ziua de vineri) s-a terminat, răspândiți-vă pe Pământ (oriunde doriți) și căutați Harul lui Allah (muncind, etc.) și pomeniți-L pe Allah mult: ca să puteți fi victorioși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 62:10]

Islamul îi laudă pe cei care dețin aceste două calități (nu uită de nevoile lor lumești și nici de cele religioase). Allah Preaînaltul spune:

„Bărbați pe care nici negoțul, nici marfa nu-i împiedică de la pomenirea lui Allah, de la îndeplinirea rugăciunii și de la achitarea carității anuale obligatorii, care se tem de o Zi când inimile și privirile vor fi tulburate (*oscilând între spaimă și speranță*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:37]

Islamul a venit pentru a asigura prezervarea drepturilor sufletului și ale trupului, stabilind un echilibru perfect între acestea. Astfel, musulmanul trebuie să își analizeze faptele și propria conștiință, deoarece Allah Preaînaltul spune:

„Așadar, oricine a făcut un bine egal (*chiar cât*) cu greutatea unui atom (*sau o furnică mică*) îl va vedea (*adică va vedea răsplata pentru el*) ~ Și oricine a făcut un rău egal (*chiar cât*) cu greutatea unui atom (*sau o furnică mică*) îl va vedea (*adică va vedea pedeapsa pentru el*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 99:7-8]

Musulmanul nu trebuie să se abțină de la a se bucura de plăcerile lumești permise de către Allah Preaînaltul, indiferent dacă este vorba despre mâncare, băutură sau îmbrăcăminte. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Cine a oprit podoaba (*veșmintele, în primul rând*) orânduită de Allah, pe care El a făcut-o pentru robii Săi (*din produse vegetale, precum bumbacul și inul, din produse animale, precum lâna și mătasea, sau din metale, precum zalele etc.*) și bunătățile cele trebuincioase pentru viețuire?» (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:32]

Islamul a interzis numai lucrurile nocive, care pot cauza prejudicii minții, trupului, averii sau societății. Sufletul omului

a fost creat de către Allah Preaînaltul, iar El i-a acordat responsabilitatea de a Îl adora și a implementa Legea Sa. Astfel, nimeni nu are dreptul să îl distrugă sau să îlucidă. Allah Cel Atotputernic a creat pentru suflet un trup armonios, cu ajutorul căruia omul să poată îndeplini Poruncile lui Allah legate de adorare, drepturi și alte obligații, așa cum este dezvoltarea Pământului. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, Noi l-am creat pe om cu cea mai bună statură (formă, cu cea mai bună sănătate mintală și cu o natură înăscută, care îl călăuzesc către credința în Allah, către dreptate, bunătate, cele mai bune maniere etc. De asemenea, a fost creat cu cea mai bună formă, atitudine, putere și echilibru).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 95:4]

Allah Preaînaltul ne-a poruncit să protejăm trupurile noastre și să le îngrijim în conformitate cu regulile Legii islamice și punând în aplicare următoarele principii:

a. purificarea. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Allah îi iubește pe cei care se căiesc și îi iubește pe cei care se purifică.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:222]

Islamul consideră abluțiunea ca fiind o condiție a validității rugăciunii, pe care musulmanul are obligația de a o efectua de cinci ori pe zi. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nicio rugăciune nu este acceptată fără abluțiune și nicio caritate oferită din *ghulūl* (bunuri luate pe nedrept din prada de război înainte de împărțirea acesteia) nu este acceptată.” [Muslim]

În plus, islamul prevede baia completă în caz de impuritate majoră. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Dacă sunteți spurcați (în stare de junub - stare rezultată dintr-un contact sexual sau o scurgere seminală după

care abluțiunea majoră - îmbăierea generală - este obligatorie atât pentru bărbat cât și pentru femeie), atunci purificați-vă (printr-o îmbăiere)! (...) [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:6]

Baia completă este recomandată, de asemenea, înainte de efectuarea acelor acte de adorare care sunt simboluri evidente ale islamului, așa cum sunt rugăciunea de vineri, *hajj*-ul (pelerinajul mare) sau *‘umrah* (pelerinajul mic).

b. păstrarea igienei prin următoarele lucruri:

➤ spălarea mâinilor înainte de fiecare masă. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Dacă Mesagerul lui Allah (ﷺ) dorea să doarmă în stare de *junub* (impuritate majoră), el (ﷺ) făcea abluțiunea, iar dacă dorea să mănânce sau să bea, el (ﷺ) se spăla pe mâini iar apoi mânca și bea.” [An-Nasa’i]

➤ menținerea igienei gurii și a dinților prin folosirea *siwak*-ului. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă nu m-aș fi temut că este prea greu pentru adepții mei, le-aș fi poruncit să își curețe dinții cu *siwak* înainte de fiecare rugăciune.” [Al-Bukhari]

➤ curățarea și purificarea acelor zone ale trupului care pot deveni medii propice pentru germeni și murdărie. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Sunt cinci acte care fac parte din natura umană înăscută (*fitrah*): circumcizia, îndepărtarea părului pubian, îndepărtarea părului de la subsuoară, scurtarea mustății și tăierea unghiilor.” [Al-Bukhari]

c. a mânca și a bea numai acele lucruri permise. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Mâncați din bunătățile pe care vi le-am dăruit și mulțumiți-I lui Allah dacă numai pe El

voi Îl adorați!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:172]

În același timp, islamul avertizează împotriva exceselor, care pot provoca prejudicii trupului. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Mâncați și beți, însă nu întreceți măsura, fiindcă El (Allah) nu-i iubește pe cei care întrec măsura!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:31]

Profetul Mohammed (ﷺ) a descris cel mai bun mod de a mânca și a bea spunând:

„Fiul lui Adam (omul) nu umple un vas mai rău decât stomacul său. Câteva înghițituri ar fi suficiente să-i dea fiului lui Adam puterea de care are nevoie. Însă, dacă el trebuie să mănânce mai mult, atunci ar trebui să umple o treime (din stomac) cu alimente, o treime cu băutură și să lase o treime goală pentru a respira ușor.” [At-Tirmidhi]

d. islamul a interzis consumul oricărui lucru impur sau murdar, așa cum sunt animalele moarte (hoiturile), sângele, carnea de porc, alcoolul, drogurile și țigările, acest lucru având drept scop menținerea sănătății. Allah Preaînaltul spune:

„Ci El v-a oprit vouă doar mortăciunea, sângele, carnea de porc și ceea ce a fost menit altcuiva decât lui Allah. Dar cel care a fost silit, fără să poftască și fără să întrecă măsura, acela nu se încarcă de păcat, căci Allah este Ghafūr (Prea Iertător), Rahīm (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:173]

De asemenea, El, Cel Atotputernic, spune:

„O, voi cei care credeți! Vinul (vinul - și prin analogie - orice băutură alcoolică), jocul de noroc, pietrele ridicate (idolii) și săgețile (pentru prezicere) sunt numai murdării din lucrătura lui Șeytan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândiți! ~ Doară Șeytan dorește să semene între voi dușmănie și ură,

prin vin și prin jocul de noroc, și să vă abată de la pomenirea lui Allah și de la rugăciune. Oare nu vă veți opri voi (de la acestea)?" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:90-91]

e. practicarea sporturilor benefice, așa cum este lupta. Profetul (ﷺ) însuși a luptat cu un bărbat numit Rakana. [Al-Hakim]

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„M-am întrecut cu el (Profetul ﷺ) și l-am întrecut. După ce m-am mai îngrășat (după câțiva ani), m-am întrecut (din nou) cu el (cu Profetul ﷺ) și m-a întrecut. El (ﷺ) a spus: «Aceasta este pentru aceea (întrecere).»” [Abu Dawud și Ibn Majah]

Alte sporturi benefice sunt înotul, călăria și trasul cu arcul. ‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Învățați-vă copiii trasul cu arcul, înotul și călăria.” [Ibn Baz]

f. căutarea leacului pentru fiecare boală. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Există un leac pentru fiecare boală, iar atunci când leacul este aplicat, boala este vindecată cu Voia lui Allah Cel Preaînalt și Preamăreț.” [Muslim]

g. islamul prescrie îndeplinirea actelor de adorare poruncite de către Allah Preaînaltul datorită faptului că acestea hrănesc sufletul și îl eliberează de anxietate, care afectează, de asemenea, trupul. Allah Preaînaltul spune:

„«Pe cei ce cred (în Allah, în Trimisul Său și în Cartea Lui) și ale căror inimi sunt liniștite (și devin smerite) întru pomenirea lui Allah.», căci prin pomenirea lui Allah se

liniștesc inimile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:28]

În același timp, islamul consideră a fi un mare păcat neglijarea nevoilor trupului și negarea drepturilor sale, așa cum sunt odihna, hrana și relațiile intime permise, din cadrul căsătoriei. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un grup (de trei bărbați) a venit la casele soțiilor Profetului (ﷺ) pentru a întreba despre modalitatea în care Profetul (ﷺ) Îl adora pe Allah. Când au fost înștiințați despre aceasta, ei au considerat adorarea lor ne semnificativă și au spus: «Unde suntem noi în comparație cu Profetul (ﷺ), căruia Allah i-a iertat păcatele trecute și viitoare?!» Unul dintre ei a spus: «În ceea ce mă privește, mă voi ruga fără încetare toată noaptea!» Altul a spus: «Eu voi posti tot timpul și nu voi rupe postul.» Celălalt a spus: «Eu voi sta departe de femei și nu mă voi căsători niciodată.» Trimisul lui Allah (ﷺ) a venit la ei și a spus: «Voi sunteți cei care ați spus aceasta și aceasta? Jur pe Allah că eu sunt mai supus și mai cu teamă de Allah decât voi, însă postesc și rup postul, mă rog și mă odihnesc noaptea și mă căsătoresc cu femei, iar cel care nu urmează Tradiția mea nu este dintre ai mei.»” [Al-Bukhari și Muslim]

15. Islamul este religia care încurajează educația și căutarea cunoașterii. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Spune (o, Mohammed): «Oare sunt egali aceia care știu (că Allah este Unic și cunosc Poruncile Lui) cu aceia care nu știu? (Nu sunt egali!)» Însă numai aceia care au minte, trag învățăminte.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:9]

În același timp, islamul disprețuiește ignoranța și ignoranții. În Nobilul Coran, Allah Preaînaltul spune că Moise (Pacea fie asupra sa!) i-a spus poporului său:

„(...) Să mă ferească Allah să fiu dintre cei neștiutori!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:67]

Islamul a stabilit diferitele tipuri de cunoaștere care sunt obligatorii pentru fiecare musulman, iar acestea sunt cele necesare pentru practicarea

religiei și desfășurarea în mod corect a chestiunilor zilnice. Un alt tip de cunoștințe este considerat a fi o obligație colectivă (adică, dacă o parte dintre musulmani nu îl dețin, aceștia nu comit un păcat). Allah Preaînaltul i-a poruncit Profetului Său (ﷺ) să nu își dorească altceva în această viață în afară de sporierea cunoașterii. El, Cel Atotputernic, spune:

„(...) Și spune (o, Mohammed): «Domnul meu, sporește-mi mie știința!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:114]

Islamul le oferă o importanță deosebită științei și învățatilor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu este dintre noi cel care nu îi respectă pe vârstnici, nu arată milă față de tineri și nu oferă ceea ce se cuvine învățaților.” [Ahmad și At-Tirmidhi]

În plus, islamul îi privește pe învățați cu multă considerație și le oferă acestora un statut înalt. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Superioritatea învățatului față de adorator este asemenea superiorității mele față de ultimul dintre voi.”
[At-Tirmidhi]

Pentru a încuraja căutarea și răspândirea cunoașterii, islamul consideră acestea a fi o formă de luptă pe Calea lui

Allah pentru care fiecare persoană este răsplătită, reprezentând, în același timp, o cale care conduce către Paradis. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care pleacă (din casa ori din țara lui) în căutarea cunoașterii este considerat a lupta pentru Cauza lui Allah până când se întoarce.” [At-Tirmidhi]

De asemenea, el (ﷺ) a spus:

„Celui care urmează o cale în căutarea cunoașterii Allah îi va face ușoară calea către *Jannah* (Paradis) (...)” [Muslim]

Islamul nu încurajează numai căutarea cunoștințelor religioase, ci și a tuturor celorlalte cunoștințe benefice, considerând aceasta a fi un act de adorare și o necesitate a omenirii. Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu vezi că Allah a făcut să coboare din Cer apă și că Noi am făcut apoi să iasă la iveală roade cu felurite culori și că în munți sunt dâre albe și roșii, cu felurite culori, și stânci foarte negre?! ~ Tot astfel sunt și printre oameni și viețuitoare (toate viețuitoarele de pe Pământ, în afară de om și de vite) și vite (cămilele, bovinele, ovinele și caprinele) cu felurite culori (diferite). Singurii ce se tem de Allah sunt învățații dintre robii Săi. Dar Allah este ‘Azîz (Invincibil, Atotputernic), Ghafūr (Prea Iertător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:27-28]

Aceste versete invită oamenii să reflecteze pentru a fi călăuziți către cunoașterea și confirmarea existenței Creatorului Suprem. În același timp, Allah Preaînaltul îi invită pe oameni să profite de lucrurile pe care le-a creat în acest Univers. Nu există nicio îndoială cu privire la faptul că oamenii care sunt invitați să reflecteze la aceste versete nu sunt numai învățații în domeniul religiei, ci și cei din alte domenii, care au abilitatea de a descoperi secretele pe care Allah Cel Atotputernic le-a

ascuns în acest Univers. De exemplu, nu putem ști cum se formează norii și cum cade ploaia fără ajutorul cunoașterii în domeniul chimiei și al fizicii. În mod similar, nu putem ști cum cresc copacii, fructele și plantele fără ajutorul cunoașterii în domeniul agriculturii, nu putem ști care sunt diferitele tipuri de munți fără ajutorul cunoașterii în domeniul geologiei și nu putem ști natura oamenilor și diferitele rase în care se împart aceștia fără ajutorul cunoașterii în domeniul antropologiei etc.

16. Islamul încurajează oamenii să își revizuiască în mod constant faptele și acțiunile, căutând Mulțumirea lui Allah Preaînaltul și evitând tot ceea ce poate provoca Mânia Sa. Musulmanii știu foarte bine că Allah Cel Atotputernic îi vede și știe ceea ce fac în orice moment și, prin urmare, ei nu fac decât ceea ce le-a fost poruncit să facă și se abțin de la ceea ce le-a fost interzis. De exemplu, atunci când un musulman se abține de la a fura, el face aceasta din teama față de Allah Preaînaltul, și nu din teama față de oameni, iar același lucru se întâmplă în cazul tuturor celorlalte infracțiuni. Așadar, învățăturile islamice îi educă pe oameni să nu facă diferențe între faptele comise în secret și cele comise în public. Allah Preaînaltul spune:

„Și dacă tu rostești vorbele cu glas tare, El știe, (neîndoielnic), taina și ceea ce este chiar și mai ascuns (cum ar fi gândurile, căci Cunoașterea Lui cuprinde totul, adică atât ceea ce este vizibil, cât și ceea ce este ascuns și tăinuit).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:7]

Profetul Mohammed (ﷺ) a descris *ihșān*-ul (literalmente - perfecțiunea, caritatea, înfăptuirea de lucruri bune, etc.) spunând:

„Aceasta înseamnă să Îl adori pe Allah ca și cum L-ai vedea, pentru că, deși tu nu Îl vezi, El cu siguranță te vede.”
[Al-Bukhari]

Pentru a stabili principiul revizuirii constante a faptelor și acțiunilor, islamul prevede următoarele:

a. credința în existența lui Allah Preaînaltul, Singura divinitate demnă de adorare, Cel care este Perfect în ceea ce privește Esența și Atributele Sale și Cel care știe tot ceea ce se petrece în acest Univers, în care totul se întâmplă numai cu Voia Sa. Allah Preaînaltul spune:

„El este Cel care a creat Cerurile și Pământul în șase zile și pe urmă s-a așezat deasupra Tronului. El știe ce intră în pământ (dintre cele pe care le-a creat, sau așa cum sunt morții, semințele și animalele) și ce iese din el (așa cum sunt semănăturile), ce coboară din Cer (așa cum sunt ploaia, zăpada, frigul, destinele etc.) și ce se înalță la el (așa cum sunt îngerii, faptele etc.); El este cu voi, oriunde v-ați afla. Și Allah vede bine ceea ce faceți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:4]

Cunoașterea Sa depășește lucrurile materiale și tangibile, El cunoscând chiar și cele mai ascunse gânduri și șoaptele sufletului. Allah Preaînaltul spune:

„Noi l-am creat pe om și Noi știm ce-i șoptește sufletul său (și ce îi trece prin minte), căci Noi suntem mai aproape de el decât vâna gâtului.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 50:16]

b. credința în Înviere și Judecată. Allah Preaînaltul spune:

„Necredințioșii au pretins (în mod fals) că ei nu vor mai fi înviați (niciodată, pentru Judecată). Spune (o, Mohammed): «Ba da! Pe Domnul meu! (Cu siguranță) Veți fi voi înviați și apoi vi se va spune vouă (și veți fi recompensați pentru) ceea ce ați făcut! Și acesta este un lucru ușor pentru Allah!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 64:7]

c. credința că fiecare individ va da socoteală pentru ceea ce a făcut. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Niciun suflet nu va agonisi decât împotriva sa. Și niciun (suflet) purtător de poveri (cu sensul de păcate) nu va purta povara altuia! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:164]

Astfel, fiecare om va da socoteală înaintea lui Allah Preaînaltul pentru tot ceea ce a făcut sau a spus, indiferent cât de mici pot părea aceste acțiuni, fie ele bune sau rele. Apoi, oamenii vor fi răsplătiți pentru faptele lor bune și pedepsiți pentru păcatele lor:

„Așadar, oricine a făcut un bine egal (chiar cât) cu greutatea unui atom (sau o furnică mică) îl va vedea (adică va vedea răsplata pentru el) ~ Și oricine a făcut un rău egal (chiar cât) cu greutatea unui atom (sau o furnică mică) îl va vedea (adică va vedea pedeapsa pentru el).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 99:7-8]

d. supunerea față de Allah Preaînaltul și Mesagerul Său (ﷺ) trebuie să fie mai presus de orice alt lucru.

17. În islam, recompensa pentru faptele bune este multiplicată de mai multe ori, în timp ce autorul unei fapte rele nu primește decât pedeapsa pentru fapta comisă. Allah Preaînaltul spune:

„Acela care va veni (la Judecata de Apoi) cu o faptă bună va avea parte de zece asemenea ei, iar acela care va veni cu o faptă rea nu va fi răsplătit decât cu o faptă pe măsura ei. Dar nu li se va face nici o nedreptate!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:160]

În islam, intențiile bune sunt răsplătite chiar dacă nu sunt urmate de punerea lor în aplicare. De asemenea, dacă

musulmanul are intenția de a face o faptă bună, însă nu reușește să o ducă la capăt, îi va fi scrisă o faptă bună. Mai mult decât atât, dacă musulmanul are intenția de a face o faptă rea, însă nu o face în cele din urmă, din teamă față de Pedepsa lui Allah, El Preaînaltul poruncește să îi fie scrisă o faptă bună drept răsplată pentru că a hotărât să abandoneze acea faptă rea din teamă față de El. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah Preaînaltul spune: «Dacă robul Meu intenționează să facă o faptă rea (o, înger), nu o scrieți decât dacă o face. Dacă o face, scrieți-o așa cum este, însă dacă se abține de la a o face de dragul Meu, atunci scrieți-i o faptă bună (în registrul său). (Pe de altă parte) dacă intenționează să facă o faptă bună, însă nu o face, scrieți-i o faptă bună (în registrul său), iar dacă o face, atunci scrieți-i de la zece până la șapte sute de fapte bune (în registrul său).»” [Al-Bukhari]

În plus, îndeplinirea dorințelor permise ale musulmanului sunt transformate în acte de adorare atunci când acest lucru este făcut cu o intenție bună. Astfel, dacă musulmanul mănâncă și bea cu intenția de a-și îngriji organismul și a avea energie pentru a îndeplini cele prescrise de Allah Preaînaltul, precum îndeplinirea nevoilor familiei, a copiilor și a celor de care este responsabil sau pentru a avea energia necesară adorării lui Allah Preaînaltul, aceste activități devin acte de adorare pentru care este răsplătit. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când un bărbat cheltuiește pentru familia sa, sperând la Răsplata lui Allah în Viața de Apoi, acesta va fi considerat pentru el un act caritabil.” [Al-Bukhari]

Chiar și atunci când musulmanul își satisface dorințele sexuale într-un mod licit (în cadrul căsătoriei), cu intenția de a evita căderea sa și a soției sale în păcat, această faptă devine un

act de adorare pentru care este răsplătit. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) «În actul sexual al bărbatului (cu soția sa) este o caritate.» Ei au spus: «O, Trimis al lui Allah, există o răsplată pentru acela dintre noi care își satisface dorințele sexuale?» (Profetul ﷺ) a spus: «Spuneți-mi, dacă și-ar satisface nevoile prin mijloace nepermise (haram), oare nu i-ar fi (scris) pentru aceasta un păcat? Tot astfel, dacă își va satisface nevoile prin mijloace permise, îi va fi (scrisă) o răsplată.»» [Muslim]

Toate faptele făcute de musulman cu o intenție bună sunt considerate a fi acte de caritate. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Fiecare musulman trebuie să ofere caritate.» Oamenii l-au întrebat: «O, Mesager al lui Allah, atunci când cineva nu are nimic de oferit, ce trebuie să facă?» El (ﷺ) le-a răspuns: «Trebuie să muncească cu propriile mâini și să beneficieze din aceasta și apoi să ofere și altora caritate (din ceea ce câștigă).» Apoi, oamenii au întrebat: «Dar dacă o persoană nu poate face nici măcar acest lucru?» El (ﷺ) le-a răspuns: «Atunci trebuie să îi ajute pe cei aflați în nevoie atunci când aceștia îi cer ajutorul.» Cei prezenți au întrebat atunci: «Dar dacă nu poate face nici aceasta?» Profetul (ﷺ) a spus: «Atunci să se abțină de la a face rău, iar acest lucru va fi considerat un act de caritate pentru el.»» [Al-Bukhari]

18. În islam, faptele rele ale celor care se căiesc pentru ele în mod sincer, regretând faptul că le-au comis și având intenția de a nu le repeta, vor fi transformate în fapte bune. Allah Preaînaltul spune:

„Și aceia care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah (nu-I fac lui Allah niciun asociat în adorare) și nuucid sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa (cei care săvârșesc aceste lucruri urâte vor avea parte în Viața de Apoi de pedeapsă pentru ele) ~ Și va fi îndoit chinul lui în Ziua Învierii și în veci va rămâne în ea disprețuit - ~ Afară de acela care se căiește, crede și săvârșește fapte bune; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător) (cu cei care se căiesc, cred și săvârșesc fapte bune).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:68-70]

Toate acestea sunt valabile atunci când este comis un păcat față de Allah Preaînaltul. În ceea ce privește păcatele comise față de altă persoană, este esențială returnarea drepturilor ei și cererea iertării pentru răul care i-a fost cauzat.

Legea islamică face apel la rațiunea păcătosului, ținând cont de caracterul său instabil, și îi deschide ușa către căință pentru ca acesta să se elibereze de păcate. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «O, voi robii Mei, care ați întrecut măsura în defavoarea voastră (ați săvârșit păcate împotriva voastră înșivă, prin exagerările voastre), nu deznădăjduiți în privința îndurării lui Allah (în privința iertării Sale)!» Allah iartă toate păcatele (celor care se căiesc și cred, afară de politeism). El este *Al-Ghafūr* (Prea Iertătorul), *Ar-Rahīm* (Prea Îndurătorul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:53]

Islamul a facilitat căința, pe care a transformat-o într-un act ușor de înfăptuit, care nu implică nici oboseală și nici epuizare. Allah Preaînaltul spune:

„Acela care săvârșește un rău sau este nedrept cu sine însuși, iar apoi se roagă lui Allah de iertare, acela Îl va afla pe Allah *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:110]

Toate acestea sunt valabile pentru musulmani. În ceea ce îi privește pe nemusulmanii care îmbrățișează islamul, aceștia vor primi o răsplată dublă pentru credința în Profetul lor (Pacea fie asupra sa!) și pentru credința în Mesajul lui Mohammed (ﷺ). Allah Preaînaltul spune:

„Acea căroră Noi le-am dat Cartea mai înainte de el (de Coran), aceia cred în el (acest verset face referire la oamenii Cărții - evreii și creștinii - care au îmbrățișat islamul); ~ Și când li se recită lor (Coranul), zic ei: «Noi credem în el. Acesta este Adevărul de la Domnul nostru. Și noi am fost supuși (lui Allah) înainte de (venirea) lui.»; ~ Aceștia vor fi dăruiți cu răsplată de două ori, pentru că ei sunt statornici și pentru că ei resping fapta rea prin fapta bună și fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:52-54]

Mai mult decât atât, Allah Cel Atotputernic șterge toate păcatele comise înainte de acceptarea islamului. Atunci când ‘Amr ibn Al-‘As (Allah să fie mulțumit de el!) a mers la Profet (ﷺ) pentru a-i mărturisi loialitatea, el a pus condiția ca Allah să îi ierte toate păcatele. La aceasta, Profetul Mohammed (ﷺ) i-a spus:

„Nu știai că islamul șterge toate păcatele anterioare (comise înainte de îmbrățișarea islamului)?!” [Muslim]

19. Islamul le garantează musulmanilor continuitatea răsplăților pentru faptele bune chiar și după moartea lor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când un om moare, toate faptele lui se opresc cu excepția a trei: caritatea continuă, știința de care continuă să beneficieze și alții și un fiu credincios, care face *du‘ā* (suplicație) pentru el.” [Muslim]

De asemenea, Profetul Mohammed (ﷺ):

„Cel care cheamă la călăuzire va avea o răsplată similară cu cea a celor care îl urmează, fără ca răsplata vreunuia dintre ei să fie diminuată câtuși de puțin, iar cel care cheamă la calea greșită va avea un păcat similar cu cel al celor care îl urmează, fără ca păcatul vreunuia dintre ei să fie diminuat câtuși de puțin.” [Muslim]

Acest lucru îl îndeamnă pe musulman să facă tot ceea ce îi stă în putere pentru a reforma, ajuta și apăra societatea prin îndeplinirea de fapte bune, luptând împotriva corupției și avertizând împotriva acesteia.

20. Islamul este o religie care respectă intelectul, invitând la folosirea acestuia în mod corespunzător. Allah Preainaltul spune:

„În Ceruri și pe Pământ sunt semne pentru cei care cred. ~ Și în propria voastră faptură și în vietățile (toate viețuitoarele Pământului, cu excepția omului) pe care El le-a risipit se află semne pentru un neam de oameni care cred cu tărie. ~ Și în schimbarea nopții și zilei și în hrana pe care Allah a pogorât-o din Cer (aici ploaia aducătoare de hrană) și a înviat pământul cu ea, după ce el a fost mort, și în schimbarea vânturilor se află semne pentru un neam de oameni care pricep.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 45:3-5]

Multe versete din Nobilul Coran sunt adresate intelectului:
„Voi nu pricepeți?!” [Traducerea sensurilor Nobilului

Coran, 2:44]; „Oare nu cugetă ei (...)?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:82]; „Voi nu vă gândiți?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:50] etc.

Cu toate acestea, islamul a definit niște limite în care acesta poate fi folosit. Musulmanul trebuie să își folosească intelectul doar pentru a înțelege lucrurile fizice, tangibile, deoarece tot ceea ce aparține lumii nevăzute nu poate fi înțeles de către acesta, iar încercarea de a face aceasta ar însemna o risipă de energie.

Una dintre dovezile evidente ale faptului că islamul prețuiește intelectul este faptul că acesta condamnă și avertizează împotriva imitării orbești a cuiva fără criteriu sau discernământ. Allah Preaînaltul spune:

„Dacă li se spune (*politeiștilor*): «Urmați ceea ce a trimis Allah!», ei zic: «Ba noi urmăm cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!» Chiar dacă părinții lor au fost neștiutori și nu s-au lăsat călăuziți?!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:170]

21. Islamul este religia naturii înnăscute a omului, care nu contrazice instinctul cu care Allah Preaînaltul l-a creat pe acesta. Prin urmare, islamul nu contrazice natura omului. Allah Cel Atotputernic spune:

„Ridică-ți fata ta spre religia cea adevărată (*îndreptă-te cu toată ființa ta către religia monoteistă a islamului*)! Această (*religie*) este firea (*creată de*) Allah (*ea reprezintă religia care se potrivește cu natura omului și după care Allah l-a creat pe om și prin urmare împlinește fericirea și demnitatea lor*), după care El i-a creat pe oameni. Nu există schimbare în creația lui Allah (*nu poate nimeni să schimbe religia lui Allah*). Aceasta este religia cea dreaptă, dar cei mai mulți

oameni nu știu.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:30]

Natura înăscută poate fi influențată însă de factorii externi, făcând astfel ca omul să se abată de la Calea cea Dreaptă. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Fiecare copil se naște cu înclinația naturală de a I se supune lui Allah (*fitrah*), (adică, de a fi musulman), însă, mai apoi, părinții lui îl fac evreu, creștin sau zoroastrian.” [Al-Bukhari]

Islamul este religia care conduce către Calea cea Dreaptă. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Într-adevăr, Domnul meu m-a călăuzit pe un drum drept (*islamul*), o religie adevărată - religia lui Avraam cel drept întru credință, care nu a fost printre cei care au făcut asociați (lui Allah)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:61]

Nu există nimic în islam care să contrazică intelectul, ci, mai degrabă, intelectul atestă adevărul și beneficiile învățăturilor islamice, toate poruncile și interzicerile aduse de acestea fiind drepte. Astfel, acestea nu nedreptățesc pe nimeni și au un scop mareț, iar cel care cugetă la Nobilul Coran și la Sunnah Profetului Mohammed (ﷺ) poate confirma acest lucru.

22. Islamul a eliberat sufletul uman de adorarea oricui altcuiva în afară de Allah Preaînaltul, fie că este vorba despre un Profet sau un înger, implementând astfel credința în inima musulmanului. Astfel, acesta se teme doar de Allah Cel Atotputernic, deoarece nimeni nu poate să primească un bine și nici nu poate să fie atins de un rău decât cu Voia Lui. De asemenea, o persoană, oricine ar fi aceasta, nu poate face bine, nici rău, nici interzice și nici ocroti dacă acest lucru nu este în

conformitate cu Voia și Hotărârea lui Allah. El, Cel Atotputernic, spune:

„Ei au luat în locul Lui dumnezeii care nu creează nimic, ci care sunt creați (de către cei care îi adoră), care nu-și pot aduce lor înșiși nici rău și nici folos, care nu au putere asupra morții, nici asupra vieții și a învierii.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:3]

Toate lucrurile se află în Mâinile lui Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, spune:

„Și dacă Allah te atinge cu un rău, (să știi că) nu este cine să-l îndepărteze decât numai El! Iar dacă El îți voiește un bine, nu este nimeni care să poată respinge Harul Său. El îi atinge cu aceasta pe cei care voiește El dintre robii Săi (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:107]

Deși se bucura de un statut înalt înaintea lui Allah Preaînaltul, Profetul Mohammed (ﷺ) se supunea aceluiași reguli ca toate celelalte ființe umane. Allah Cel Atotputernic spune:

„Spune (o, Mohammed): «Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio stricăciune, în afară de ceea ce voiește Allah. Dacă eu aș fi știut Necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:188]

Islamul a eliberat omul de anxietate, teamă și confuzie, abordând cauzele acestora, așa cum sunt:

➤ teama de moarte, cu privire la care Allah Preaînaltul spune:

„Niciun suflet nu va putea muri fără de Voia lui Allah, după sorocul scris (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:145]

Oricât de mult ar încerca omul să scape de moarte, el nu o va putea evita. Allah Preaînaltul spune:

„Spune-le (lor, o, Mohammed): «Cu adevărat, moartea de care fugiți vă va ajunge pe voi fără îndoială (atunci când vă va sosi timpul).» (...).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 62:8]

➤ teama de sărăcie, cu privire la care Allah Preaînaltul spune:

„Și nu este viețuitoare pe Pământ a cărei hrană să nu fie în grija lui Allah. El știe locul ei de sălaș și locul în care ea va muri. Totul este într-o Carte deslușită (Tablele păstrate).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:6]

➤ teama de boli și alte nenorociri, cu privire la care Allah Preaînaltul spune:

„Nicio nenorocire nu se îndreaptă pe Pământ și nici în sufletele voastre fără ca ea să nu se afle într-o carte (Tablele păstrate), înainte ca Noi să o pricinuim. Acesta este un lucru ușor pentru Allah, ~ Pentru ca voi să nu fiți triști pentru ceea ce ați pierdut și nici să nu vă prea bucurați pentru ceea ce El vă dăruiește. Și Allah nu-l iubește pe cel trufaș și lăudăros.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:22-23]

➤ teama de alte creaturi. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Păstrează Poruncile lui Allah și Allah te va proteja. Păstrează Poruncile lui Allah și Îl vei găsi în fața ta (va fi cu tine în orice situație). Dacă ceri ceva, atunci cere de la Allah, iar dacă vei căuta ajutor, atunci caută ajutor la Allah și să știi că, dacă întreaga comunitate s-ar aduna ca să îți facă un bine, nu va putea să-l facă decât dacă Allah l-a prescris deja pentru tine. De asemenea, dacă întreaga comunitate s-ar aduna ca să îți facă un rău, acesta nu te va atinge, cu excepția a ceea ce Allah a prescris deja împotriva

ta. Calemurile au fost ridicate, iar sulurile s-au uscat.” [At-Tirmidhi și Ahmad]

23. Islamul este religia moderației atât în ceea ce privește chestiunile religioase, cât și în cele lumești. Allah Preaînaltul spune:

„Astfel, Noi am făcut din voi o comunitate cumpătată, pentru ca să fiți martori în legătură cu oamenii și pentru ca Profetul să fie martor în legătură cu voi (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:143]

Islamul este religia ușurinței și a despovăririi. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) Allah nu m-a trimis pentru a fi aspru și pentru a le cauza greutatea oamenilor, ci m-a trimis pentru a-i învăța (pe oameni) și a face lucrurile mai ușoare (pentru ei).” [Muslim]

Învățăturile sale predică ușurința și îndeamnă la căutarea acesteia. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Faceți lucrurile ușoare și nu le faceți dificile; dați vești bune și nu-i alungați (intimidându-i) pe oameni.” [Al-Bukhari și Muslim]

Islamul este religia toleranței și a blândeții. ‘Aishah (Allah sa fie mulțumit de ea!), soția Profetului (ﷺ), a relatat că un grup de evrei a venit la el (ﷺ) și i-a spus:

„«Moartea fie asupra ta!», iar eu am înțeles ceea ce au spus și le-am răspuns: «Și asupra voastră fie moartea și blestemele!» Profetul lui Allah (ﷺ) mi-a spus: «Calmează-te, o, ‘Aishah. Cu adevărat, Allah iubește blândețea în toate chestiunile.» L-am întrebat: «O, Mesager al lui Allah, nu ai

auzit ce au spus?» Profetul (ﷺ) mi-a răspuns: «Deja le-am spus: „Și asupra voastră.”» [Al-Bukhari]

Islamul este religia care îndeamnă la a le dori binele oamenilor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel mai iubit dintre oameni de Allah este cel care le aduce cele mai multe beneficii celorlalți. Cele mai iubite fapte de Allah sunt cele care aduc bucurie altui musulman, îi rezolvă o problemă, îi plătesc o datorie sau îi potolesc foamea. A merge cu un musulman pentru a-l ajuta la nevoile sale îmi este mai drag decât izolarea pentru adorare în această moschee (din Medina) timp de o lună. Oricui se abține la mânie, Allah îi va ascunde defectele. Oricui se abține atunci când se poate răzbuna, Allah îi va umple inima cu satisfacție în Ziua Judecării. Oricui îl însoțește pe fratele lui musulman care are o problemă până când acesta o rezolvă, Allah îi va face picioarele ferme în Ziua în care picioarele oamenilor vor tremura și, cu adevărat, comportamentul urât strică faptele bune așa cum oțetul strică mierea.” [At-Tabarani, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jāmi‘*]

Islamul este religia moderației și nu a intransigenței și a greutății. Allah Preaînaltul spune:

„Allah nu impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui. El are ca răsplată ceea ce și-a agonisit (faptele bune) și împotriva lui ceea ce a dobândit (faptele rele) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:286]

Toate poruncile islamului se bazează pe următoarea metodologie descrisă de Profetul Mohammed (ﷺ):

„Atunci când vă interzic să faceți un lucru, evitați-l, iar atunci când vă poruncesc să faceți un lucru, faceți-l atât cât puteți, pentru că oamenii dinaintea voastră au fost distruși

din cauza întrebărilor lor frecvente și a dezacordului cu Profetii lor.” [Al-Bukhari și Muslim]

Cel mai bun exemplu în acest sens este povestea companionului (Allah să fie mulțumit de el!), care a venit la Profetul Mohammed (ﷺ) și i-a spus:

„«O, Mesager al lui Allah, sunt pierdut!» Mesagerul lui Allah (ﷺ) l-a întrebat: «De ce ești pierdut?», iar el a răspuns: «Am întreținut relații intime cu soția mea în timp ce posteam.» Mesagerul lui Allah (ﷺ) l-a întrebat: «Îți permiți să eliberezi un sclav?» El a răspuns negativ. Mesagerul lui Allah (ﷺ) l-a întrebat: «Poți să postești timp de două luni consecutiv?» El a răspuns negativ. Profetul (ﷺ) l-a întrebat: «Îți permiți să hrănești șazeci de nevoiași?» El a răspuns negativ. Profetul (ﷺ) a rămas tăcut și, în acel timp, i-a fost adus un coș mare de curmale. El (ﷺ) a întrebat: «Unde este cel care a întrebat?» El a răspuns: «Sunt aici.» Profetul (ﷺ) i-a spus: «Ia acesta (coșul de curmale) și oferă-l drept caritate.» Omul a întrebat: «Trebuie să îl ofer unei persoane mai sărace decât mine? (Jur) pe Allah, nu există nicio familie între cei doi munți (ai Medinei) mai săracă decât mine.» Profetul (ﷺ) a zâmbit până când i s-au văzut premolarii și apoi a spus: «Hrănește-ți familia cu el.»” [Al-Bukhari]

Toate actele de adorare prevăzute în islam au fost stabilite în conformitate cu capacitățile umane și nimeni nu este împovărat cu mai mult decât poate suporta. Musulmanul poate fi chiar scutit de efectuarea unor anumite acte de adorare în anumite cazuri, precum cele indicate în rândurile următoare:

a. rugăciunea trebuie efectuată stând în picioare, însă, dacă o persoană nu se simte în stare să facă aceasta, atunci o poate face așezat, iar dacă nici astfel nu o poate face, atunci culcat, iar dacă nici astfel nu o poate face, atunci prin semne;

b. caritatea anuală nu este obligatorie pentru cei care nu ating un anumit prag, cei săraci și nevoiași având dreptul să o primească;

c. postul nu este o obligație pentru cei bolnavi și pentru femeile însărcinate sau cele care se află la menstruație;

d. pelerinajul nu este obligatoriu pentru cel care este incapabil din punct de vedere financiar sau fizic să îl realizeze. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Este o datorie a oamenilor față de Allah (să împlinescă) pelerinajul la această Casă, dacă au mijloacele pentru aceasta. Cât despre aceia care tăgăduiesc (dar refuză să împlinescă), Allah nu are nevoie de aceste lumi (Allah nu are nevoie de fapte, ci numai ele au nevoie de El).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:97]

e. dacă omul se află în pericol de moarte (din cauza foamei), îi este permis consumul a ceea ce Allah Preaînaltul a interzis, așa cum sunt carnea de porc sau cea a unui animal mort etc. Allah Preaînaltul spune:

„Ci El v-a oprit vouă doar mortăciunea, sângele, carnea de porc și ceea ce a fost menit altcuiva decât lui Allah. Dar cel care a fost silit, fără să poftască și fără să întrecă măsura, acela nu se încarcă de păcat (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:173]

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus comentând acest verset:

„Aceasta este credința care îi recunoaște pe oameni ca fiind ființe umane, iar nu animale, îngeri sau diavoli, credința care recunoaște slăbiciunile și virtuțile omului, care este alcătuit dintr-un trup dotat cu dorințe, o minte dotată cu valori și un suflet dotat cu dificultăți. Prin urmare, obligațiile pe care le are sunt în conformitate cu capacitățile sale, existând un

acord între responsabilitate și capacitate, fără dificultate sau împovărare.”

24. Islamul le poruncește musulmanilor să creadă în toți Profetii și Mesagerii lui Allah Preaînaltul, așa cum au fost Isus, Moise, Avraam și alții (Pacea fie asupra lor!), să îi iubească și să îi respecte. Allah Cel Atotputernic spune:

„Aceia care nu cred în Allah și în Trimișii Săi și vor să-și separe pe Allah de Trimișii Săi, zicând: «Noi credem în unii dintre ei (dintre Trimiși), dar nu credem în alții.» și voiesc să găsească un drum de mijloc, ~ Aceia sunt în adevăr necredincioși și pentru cei necredincioși am pregătit Noi osândă rușinoasă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:150-151]

Islamul interzice și condamnă jignirea credințelor altora. Allah Preaînaltul spune:

„Nu-i ocărăți pe aceia care sunt invocați afară de Allah (idolii pe care-i adoră păgânii), ca să nu-L ocărăască ei pe Allah, întru dușmănie și nepricepere! Astfel am împodobit Noi (în ochii) fiecărei comunități făptuirea sa. Apoi, la Domnul lor va fi întoarcerea (la Învierea ce va urma morții) lor și El le va vesti despre ceea ce au înfăptuit ei (în timpul vieții, și îi va pedepsi).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:108]

În schimb, acesta le cere credincioșilor să converseze cu înțelepciune și blândețe cu cei aparținând altor religii. Allah Preaînaltul spune:

„Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune (cu dovadă limpede a Adevărului, care să elimine orice dubiu, sau cu Nobilul Coran) și bună îndemnare și discută cu ei cum este mai frumos! Domnul tău este mai Bineștiutor al acelor

care s-au abătut de la Calea Sa și El este mai Bineștiutor al celor care sunt bine călăuziți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:125]

Islamul prevede principiul dialogului constructiv și obiectiv, care îi unește pe oameni pe Calea Domnului lor. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «O, voi oameni ai Scripturii, veniți la un cuvânt comun între noi și voi (veniți, să fim cu toții pe picior de egalitate): să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah.» Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți(-le): «Mărturisiți (cel puțin) că noi suntem supuși (musulmani)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:64]

25. Islamul este religia păcii, cu tot ceea ce implică acest cuvânt, atât la nivel intern, în cadrul comunității musulmane, după cum a spus Profetul Mohammed (ﷺ):

„Să vă spun cine este un credincios adevărat? Acela căruia alții îi încredințează averile și viețile lor. Un musulman este cel de ale cărui mâini și limbă ceilalți sunt în siguranță. Un adevărat *mujahid* (un luptător pe Calea lui Allah) este cel care se străduiește să asculte de Poruncile lui Allah și un *muhajir* (emigrant) este acela care abandonează păcatele.” [Ahmad și Ibn Hibban], cât și la nivel global, fiind stabilită o pace bazată pe relațiile de securitate, stabilitate și neagresiune dintre societatea musulmană și celelalte societăți, în special cu cele care nu împiedică răspândirea islamului. Allah Preaînaltul spune:

„Allah nu vă interzice să vă purtați drept și cu bunătate cu aceia (necredincioșii) care nici nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nici nu v-au alungat din

casele voastre. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei drepți (cei care se poartă cu dreptate).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 60:8]

Pentru a asigura prezervarea păcii, Allah Preaînaltul le poruncește musulmanilor să respingă agresiunea și nedreptățile. El, Cel Atotputernic, spune:

„(...) Așadar, celui care v-a atacat răspundeți-i întocmai așa cum v-a atacat el (...).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:194]

Un alt lucru care arată că islamul iubește pacea este faptul că acesta le poruncește adeptilor săi ca, în caz de război, dacă inamicii lor înclină către împăcare, ei să facă același lucru. Allah Preaînaltul spune:

„Iar dacă ei vor înclina către împăcare, înclină și tu către ea. Și încrede-te în Allah, căci El este *As-Samī‘* (Cel Care aude toate), *Al-‘Alīm* (Atoatecunoscătorul, Omniscientul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:61]

Chiar dacă islamul susține pacea, acest lucru nu înseamnă că ea trebuie căutată chiar și cu prețul onoarei musulmanilor sau prin umilirea lor. Dimpotrivă, acesta le poruncește musulmanilor atât să mențină pacea, cât și să își păstreze onoarea. Allah Preaînaltul spune:

„Nu slăbiți (nu slăbiți lupta împotriva acelor care vă atacă pe voi și încearcă să vă împiedice de la Calea lui Allah) și nu chemați la pace (la împăcare), pentru că voi sunteți deasupra (sunteți învingători), căci Allah este alături de voi și nu vă va lăsa niciodată să pierdeți răsplata faptelor voastre (fără să vă răsplătească pentru faptele voastre)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 47:35]

26. Islamul nu obligă pe nimeni să accepte credința prin constrângere, fără a avea convingere sau dorință. Constrângerea nu este un mod de a răspândi islamul și învățăturile sale. Allah Preaînaltul spune:

„Nu este silire la credință! Răzvedită este deosebirea dintre Calea cea Dreaptă și rătăcire (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:256]

Astfel, cel la care ajunge mesajul islamului și căruia acesta îi este explicat are libertatea de a adera din proprie voință la religia islamică sau să îl refuze pe cel care i-a propus aceasta, deoarece Allah Preaînaltul spune:

„(...) Cine voiește să creadă și cine voiește să nu creadă! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:29]

Credința și Călăuzirea se află în Măinile lui Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, spune:

„Și de-ar fi voit Domnul tău, toți cei de pe Pământ ar fi crezut laolaltă! Și oare tu îi silești pe oameni ca să fie credincioși?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:99]

O altă calitate a islamului este toleranța acestuia față de oamenii Cărții, adică evreei și creștinii, cărora acesta le-a asigurat libertatea de a își practica religia. Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„(...) Veți intra în contact cu persoane retrase în mănăstiri, pe acelea lăsați-le, precum și ceea ce ele adoră! (...)” (At-Tabari, vol. 3)

Astfel, islamul le acordă acestora dreptul de a trăi în conformitate cu prevederile religiilor lor, fiindu-le permis consumul de alcool sau carne de porc. În ceea ce privește chestiunile civile, așa cum sunt căsătoria, divorțul și tranzacțiile financiare, aceștia le pot încheia în conformitate cu legile lor, în

cadrul unor limite definite și specificate, care nu pot fi discutate aici.

27. Islamul a luptat împotriva sclavagismului și a poruncit eliberarea sclavilor, pentru care a promis o răsplată măreață, acest lucru fiind considerat, de asemenea, un motiv pentru intrarea în Paradis. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Celui care eliberează un sclav, Allah îi va elibera din Iad un membru (al trupului său) pentru fiecare membru al trupului (sclavului său), chiar și pentru părțile sale genitale.” [Muslim]

Islamul a interzis toate metodele prin care oamenii pot fi înrobiți, cu excepția captivității din timpul războiului și aceasta numai dacă liderul musulmanilor le impune prizonierilor de război condiția de sclavi.

În plus față de acest lucru, islamul a oferit multe metode prin care sclavii pot fi eliberați. Astfel, el a făcut din eliberarea acestora un act de ispășire pentru multe dintre păcatele comise de musulmani, așa cum sunt:

➤ **omorul prin imprudență:** Allah Cel Atotputernic spune:

„Nu se cade ca un dreptcredincios să omoare un alt dreptcredincios, decât (dacă se întâmplă) din greșală. Cel care omoară un dreptcredincios din greșală, trebuie să elibereze un rob credincios și să dea (drept compensație) un preț de sânge familiei lui, afară dacă aceasta îl iartă, în semn de milostenie. Dacă (cel omorât) este dintr-un neam dușman vouă, dar el este dreptcredincios, atunci trebuie să elibereze un rob credincios. Dacă este însă dintr-un neam de care sunteți legați printr-un legământ, atunci trebuie un

preț de sânge dat familiei lui și eliberat un rob credincios (...) [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:92]

➤ **jurământul încălcat:** Allah Cel Atotputernic spune:

„Allah nu vă va muștra pentru jurămintele voastre rostite la întâmplare, însă vă va muștra pentru jurămintele prin care v-ați legat cu bună știință. Ispășirea pentru ele va fi hrănirea a zece sărmani cu ceea ce îi hrăniți în mod obișnuit pe cei din familia voastră, sau îmbrăcarea lor, sau eliberarea unui rob (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:89]

➤ **az-zihār⁵:** Allah Cel Atotputernic spune:

„Și aceia care le fac pe soțiile lor interzise pentru ei prin az-zihār și apoi vor să revină asupra celor pe care le-au spus (adică să se atingă din nou de soțiile lor) atunci (ispășirea, în limba arabă kaffarah, pentru aceasta este) să elibereze un sclav înainte de a se mai atinge unul de celălalt (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 58:3]

➤ **relațiile sexuale întreținute în timpul postului din luna Ramadan:**

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că un bărbat a întreținut relații sexuale cu soția sa în timpul postului din luna Ramadan și a venit la Mesagerul lui Allah (ﷺ) pentru a îl întreba care este verdictul religios cu privire la aceasta. Profetul (ﷺ) l-a întrebat:

⁵ Az-zihār are loc atunci când un bărbat îi spune soției sale: „Tu ești pentru mine asemeni spatelui mamei mele.” (semnificând: „Îmi este interzis să mă mai apropii de tine.”) Aceasta era o formă de divorț înainte de apariția islamului, pe care acesta l-a interzis, deoarece, în urma unui astfel de „divorț”, femeile nu erau considerate a fi nici căsătorite, nici divorțate.

„**«Îți permiți să eliberezi un sclav?» El a răspuns: «Nu.» Profetul (ﷺ) l-a întrebat: «Poți să postești timp de două luni consecutiv?» El a răspuns: «Nu.» Profetul (ﷺ) i-a spus: «Atunci hrănește șazeci de nevoiași!»» [Muslim]**

➤ **lovirea unui sclav:** Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„**Ispășirea pentru cel care își palmuiește sau lovește sclavul este eliberarea acestuia.**” [Muslim]

Ceea ce confirmă, de asemenea, modul în care islamul încurajează eliberarea sclavilor este faptul că:

a. acesta a legiferat contractul *Al-Mukatabah*, care este un contract între proprietar și sclav, potrivit căruia sclavul este eliberat în schimbul unei sume de bani convenite de ambele părți.

Atunci când sclavul își cere libertatea, proprietarul trebuie să accepte, după care ambele părți semnează un astfel de contract. Acest lucru este arătat în Cuvântul lui Allah Cel Atotputernic:

„**(...) Cu aceia dintre cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte (robii voștri) care caută un contract (de eliberare din sclavie) încheiați voi acest contract (îndemn adresat stăpânilor de a-i elibera pe robii lor în schimbul unei sume de bani pe care aceștia o vor achita într-o anumită perioadă de timp), dacă voi știți că ei sunt buni, și dăruiți-le lor din bunurile lui Allah pe care El vi le-a dat vouă (...)**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:33]

b. acesta a legiferat ca unul dintre lucrurile pe care poate fi cheltuită *az-zakāh* (caritatea anuală obligatorie) este eliberarea sclavilor. Allah Cel Atotputernic spune:

„**Milosteniile (din caritatea anuală obligatorie) sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostensesc pentru ele, pentru cei ale căror inimi se adună**

(întru credință) (noii convertiți la islam a căror credință nu este încă suficient de puternică), pentru eliberarea robilor, pentru cei îndatorați greu, pentru Cauza lui Allah și pentru călătorul aflat pe drum (cu condiția ca scopul călătoriei să nu fie săvârșirea unui păcat). (Aceasta este) Poruncă de la Allah, iar Allah este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient), Hakīm (Preaînțelept).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:60]

28. Islamul este o religie universală care acoperă toate aspectele vieții, reglementând tranzacțiile, lupta, căsătoria, economia, politica, actele de adorare și așa mai departe. Toate acestea reprezintă baza unei societăți exemplare, iar dacă toată omenirea s-ar reuni pentru a crea ceva asemănător, nu ar reuși niciodată acest lucru. Declinul societății este direct proporțional cu îndepărtarea acesteia de Legea islamică. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și Noi ți-am trimis ție Cartea (Coranul) ca tâlcuire pentru toate lucrurile (dovada pentru toate cele de care are omul nevoie), călăuză, îndurare și bună veste pentru musulmani.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:89]

Islamul reglementează comportamentul musulmanului față de Domnul său, față de societate și față de mediul înconjurător cu tot ceea ce conține acesta, atât ființe, cât și lucruri neînsuflețite. Nu există nimic în învățăturile islamului care să fie respins de natura umană sau de intelect. O dovadă a caracterului universal al islamului este importanța pe care acesta o acordă chiar și celor mai neînsemnate lucruri din viața oamenilor, așa cum este modul în care aceștia trebuie să răspundă chemării naturii și ce anume trebuie să facă înainte și după aceasta. ‘Abd ar-Rahman ibn Zaid (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Cineva i-a spus lui Salman: «Văd că însoțitorul vostru (Profetul Mohammed ﷺ) vă învață tot, chiar și cum să vă faceți nevoile.» El a spus: «Da, într-adevăr. Mesagerul lui Allah (ﷺ) ne-a interzis să ne îndreptăm către *qiblah* (direcția de rugăciune) în timp ce urinăm sau defecăm, să ne curățăm cu mâna dreaptă, să folosim mai puțin de trei pietre atunci când ne curățăm, sau să folosim un os sau bălegar pentru a ne curăța.»» [Muslim]

29. Islamul a ridicat statutul femeii, a onorat-o și a făcut din respectul față de ea un semn al perfecțiunii credinței. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun dintre credincioși în ceea ce privește credința lui este acela care are cel mai bun comportament, iar cei mai buni dintre voi sunt cei care sunt cei mai buni cu soțiile lor.” [At-Tirmidhi]

Islamul apără natura ei umană și nu o consideră responsabilă pentru scoaterea lui Adam (Pacea fie asupra sa!) din Paradis, așa cum fac alte religii. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei (din Adam a creat-o și pe Eva) și care a răspândit din cele două (ființe) mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah în Numele căruia vă conjurați (unii pe alții) și (fiți cu frică de ruperea) legăturilor de rudenie, căci Allah este *Raqīb* (Veghetor) peste voi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:1]

Islamul a abrogat sistemele anterioare care i-au atribuit în mod nedrept femeii o natură inferioară față de cea a bărbatului și au privat-o de o mare parte dintre drepturile sale ca ființă umană. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Femeile sunt jumătățile gemene ale bărbaților.” [Abu Dawud]

Femeia are dreptul la respect și la apărarea demnității sale, iar orice persoană vinovată de calomnierea ei este pasibilă de pedeapsă. Allah Preaînaltul spune:

„Pe aceia care defăimează femei cinstite și apoi nu aduc patru martori, biciuți-i cu optzeci de lovituri și nu mai primiți mărturie de la ei niciodată, căci ei sunt *fasiqun* (cei care au deviat de la Calea lui Allah, cei care persistă în comiterea de păcate).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:4]

Femeia, la fel ca bărbatul, are dreptul la moștenire. Allah Preaînaltul spune cu privire la aceasta:

„Bărbaților le revine o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele; asemenea le revine și femeilor o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele, de va fi puțin ori mult; o parte anumită (*li se cuvine*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:7]

În islam, femeia este recunoscută ca persoană juridică, având libertatea de a efectua tranzacții financiare, fără a fi nevoie de prezența unui tutore și fără a fi restricționată în acestea, cu excepția cazului în care ele contrazic Legea islamică. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, cei care credeți! Faceți milostenie din lucrurile bune pe care le-ați dobândit (*în mod legal*) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:267]

Islamul a făcut obligatorie instruirea femeilor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Căutarea cunoașterii este o obligație pentru fiecare musulman (învățații sunt în unanimitate de acord că

termenul de «musulman» se referă atât la femei, cât și la bărbați.)” [Ibn Majah]

Mai mult decât atât, islamul consideră educarea și îngrijirea fetelor ca fiind unul dintre mijloacele pentru a intra în Paradis. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus în legătură cu acest subiect:

„Oricine are trei fete și dă dovadă de răbdare față de ele (în ceea ce privește grija față de ele), le hrănește, le dă să bea și le îmbracă din averea lui, acestea vor fi un scut pentru el împotriva Focului în Ziua Învierii.” [Ibn Majah]

30. Islamul este religia purificării spirituale și fizice.

1. Purificarea spirituală

➤ islamul protejează omul de politeism. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Nu-I face lui Allah asociat, căci facerea de părtași este fărădelege mare (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:13]

➤ islamul protejează omul de ipocrizie. Allah Preaînaltul spune:

„Așadar, vai de cei care se roagă (ipocriții), ~ Aceia care întârzie rugăciunile lor (dincolo de timpul lor hotărât, din cauza indiferenței), ~ Acelora care fac fapte bune doar pentru a fi văzuți (de către oameni) ~ Și opresc de la *al-ma‘un* (adică milostenia și ei refuză să își împrumute obiectele unui vecin care cere; aceasta se referă la lăcomia lor excesivă).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 107:4-7]

➤ Islamul protejează omul de aroganță. Allah Preaînaltul spune:

„Nu te întoarce de la oameni și nu pași pe pământ cu semetie, căci Allah nu-l iubește pe cel trufaș și mândru! ~ Fii cumpătat în mersul tău și scoboară glasul tău, căci cel mai urât dintre toate este glasul măgarului!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:18-19]

➤ islamul protejează omul de vanitate. Profetul

Mohammed (ﷺ) a spus:

„În Ziua Judecății, Allah nici măcar nu se va uita către cei care își târăsc veșmintele pe jos din vanitate.” [Al-Bukhari și Muslim]

➤ islamul protejează omul de mândrie. Profetul

Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Nu va intra în Paradis acela în a cărui inimă se află mândrie chiar și cât greutatea unui atom.» Un bărbat a spus: «O, Mesager al lui Allah, dacă unei persoane îi pace să poarte haine și pantofi frumoși (înseamnă că este mândră)?» El (ﷺ) a răspuns: «Cu adevărat, Allah este Frumos și iubește frumusețea. Mândria înseamnă să respingi adevărul și să îi consideri pe alții mai prejos decât tine.»” [Muslim]

➤ islamul protejează omul de invidie. Profetul

Mohammed (ﷺ) a spus:

„Boala națiunilor dinaintea voastră începe să vă afecteze și pe voi: este vorba despre invidie și ură, care sunt *haliqah*, iar eu nu mă refer la ceea ce taie părul, ci la ceea ce distruge religia. (Jur) Pe Cel în Măinile Căruia se află sufletul meu! Nu veți intra în Paradis până când nu veți crede și nu veți crede până când nu vă veți iubi unii pe alții. Să vă spun un lucru pe care dacă îl veți face vă veți iubi unii pe alții? Răspândiți salām (salutul de pace) printre voi.” [At-Tirmidhi]

2. Purificarea fizică

Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru rugăciune, spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și (spălați-vă) picioarele voastre până la glezne! Dacă sunteți spurcați (junub - stare rezultată dintr-un contact sexual sau o scurgere seminală după care abluțiunea majoră - îmbăierea generală - este obligatorie atât pentru bărbat, cât și pentru femeie), atunci purificați-vă (printr-o îmbăiere)! Dacă sunteți bolnavi, sau în călătorie, sau unul dintre voi vine de la locul unde și-a făcut nevoile, sau ați atins femeile și nu găsiți apă, atunci luați voi țărână măruntă și curată și ștergeți-vă fețele și mâinile voastre cu ea! Allah nu voiește să vă facă vouă greutate, ci dorește să vă purifice și să desăvârșească Binefacerea Sa. Poate că voi veți fi recunoscători!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:6]

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Versetul (următor) a fost revelat cu privire la oamenii din Quba’: «(...) într-însa sunt oameni care doresc să se purifice și Allah îi iubește pe cei care se purifică!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:108] **Ei obișnuiau să se curețe cu apă (după ce urinau), iar acest verset a fost revelat cu privire la ei.”** [Abu Dawud și At-Tirmidhi]

31. Islamul are o putere intrinsecă imensă, care îi permite să cucerească inimile și să convingă intelectul. Acest lucru este arătat de propagarea rapidă a acestuia și de numărul imens de oameni care continuă să îl îmbrățișeze în ciuda ajutorului financiar și moral modest pe care îl primesc cei care fac *da‘wah* (chemarea la islam). Pe de altă parte, dușmanii islamului

cheltuie sume imense pentru a denatura și a deteriora imaginea acestuia, încercând să îi descurajeze astfel pe oameni de la a accepta mesajul lui. În ciuda acestui lucru, aceștia îmbrățișează islamul în masă și rar s-a auzit că o persoană care a acceptat această credință a renunțat mai apoi la ea.

Această putere intrinsecă a avut un mare impact asupra multor orientaliști care au studiat islamul pentru a îi cunoaște slăbiciunile și a putea lupta împotriva lui. Frumusețea islamului, autenticitatea principiilor sale și faptul că acesta corespunde cu natura umană și cu intelectul au adus o schimbare semnificativă în vieților lor, determinându-i să îl îmbrățișeze în cele din urmă. Margoliouth, care era cunoscut pentru dușmănia lui față de islam, nu a putut decât să recunoască faptul că a fost fascinat de măreția Nobilului Coran. El a spus:

„Cercetătorii sunt de acord în a considera Coranul ca având o semnificație deosebită printre Sfintele Scripturi care au făcut istorie, deși aceasta este cea mai recentă. Ea este cea mai recentă Carte Sfântă revelată, însă este cea care are cel mai mare impact asupra omului, făcându-l să își pună cele mai multe întrebări, cea care a creat un nou mod de gândire și cea care a întemeiat o școală morală remarcabilă.”

32. Islamul este religia solidarității sociale, făcând obligatorie grija oamenilor față de condițiile și nevoile semenilor lor, de oriunde ar fi aceștia. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Credincioșii, în dragostea, mila și sentimentele pentru fratele lor, sunt precum un trup: dacă o parte a acestuia simte durere, atunci toate celelalte părți ale corpului simt durere prin febră și somnolență.” [Muslim]

Islamul prescrie îmbunătățirea condițiilor de viață ale celor nevoiași prin oferirea *zakāt*-ului și a carităților voluntare către aceștia. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Niciunul dintre voi nu crede (cu adevărat) până când nu iubește pentru fratele său ceea ce iubește pentru sine.” [Al-Bukhari]

De asemenea, islamul le poruncește musulmanilor să îi ajute pe frații lor atunci când aceștia sunt afectați de calamități. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Un dreptcredincios este asemeni cărămizilor unui zid pentru alt dreptcredincios, întărindu-se unul pe altul.», spunând aceasta, Profetul (ﷺ) și-a împreunat mâinile, încrucișându-și degetele.” [Al-Bukhari]

Islamul le cere musulmanilor să se ajute reciproc în caz de necesitate. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Iar de vă vor cere ei ajutor, în sprijinul religiei, aveți datoria de a le acorda ajutor (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:72]

Islamul le interzice musulmanilor să le refuze ajutorul semenilor lor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Un musulman este fratele altui musulman. Astfel, el nu îl asuprește și nu îl trădează, iar celui care satisface nevoile fratelui său, Allah îi va satisface nevoile.” [Al-Bukhari]

33. Islamul este religia care a stabilit un sistem de succesiune care împarte moștenirea (după plata datoriilor celui decedat și îndeplinirea dorințelor exprimate de acesta în testament) între succesorii persoanei decedate care au dreptul la aceasta, bărbați și femei, indiferent dacă este vorba despre o

sumă mică sau mare. Aceasta este o împărțire echitabilă și satisfăcătoare, după cum dau mărturie toți oamenii raționali, care este făcută în funcție de gradul de rudenie cu decedatul și de avantajele pe care i le poate aduce acestuia. Astfel, nimeni nu are dreptul de a împărți moștenirea după cum dorește. Printre beneficiile acestui sistem este faptul că averile, indiferent dacă sunt mari sau mici, sunt împărțite între mai multe persoane și, astfel, devine aproape imposibil ca majoritatea bogățiilor să rămână în mâinile unui grup restrâns de oameni. Într-adevăr, Nobilul Coran a specificat partea de moștenire care li se cuvine copiilor, mamei, tatălui, soțiilor și fraților celui decedat. Allah Cel Atotputernic spune:

„Allah vă poruncește în privința (moștenirii) copiilor voștri: un fiu are (o parte) cu partea a două fiice. Dacă sunt fete, mai mult decât două, primesc ele două treimi din ceea ce a lăsat (defunctul). Dacă este una singură, capătă ea jumătate. Cât despre părinții lui, primește fiecare dintre ei a șasea parte din ceea ce a lăsat (defunctul), dacă el are un copil. Dacă însă nu are copil și-l moștenesc părinții lui, atunci mama sa are dreptul la o treime (restul revenind tatălui), iar dacă el are frați, atunci mama lui primește a șasea parte, după testament (partea de moștenire care nu depășește o treime și care poate fi recomandată de către testator pentru a fi dăruită altor persoane în afara moștenitorilor legali) și plata datoriilor. Voi nu știți dacă părinții voștri sau fiii voștri vă sunt mai folositori. (Aceasta este) o poruncă de la Allah, căci Allah este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient), Hakīm (Preaînțelept) (Partea fiului este egală cu partea a două fiice, numai în cazul moștenirii. În cazul în care tatăl este în viață, fiica are aceleași drepturi cu fiul. Această diferențiere derivă din faptul că bărbatul are obligații financiare pe care femeia nu le are. Această dispoziție se justifică prin mai multe rațiuni. În primul rând, femeia este întreținută de tatăl său, de frate etc., apoi de

soțul său, de fii etc., în ceea ce privește locuința, hrana, îmbrăcămintea etc. În al doilea rând, ea primește la căsătorie zestrea - mahr -, asupra căreia nu au nici un drept soțul, tatăl sau alte rude ale ei. În al treilea rând, ea nu are nici un fel de obligații financiare, în comparație cu bărbatul. Cu toate acestea, ea are dreptul la moștenire de la tatăl ei, de la fiii ei și de la alte rude.). ~ Voi aveți jumătate din ceea ce lasă după ele soțiile voastre, dacă ele nu au niciun copil. Dar dacă ele au un copil, vă revine un sfert din ceea ce lasă în urma lor, după testament sau plata datoriilor. Iar lor le revine un sfert din ceea ce lăsați voi (moștenire), dacă nu aveți niciun copil. Dar dacă aveți un copil, lor le revine a opta parte din ceea ce lăsați, după testament sau plata datoriilor. Dacă un bărbat sau o femeie moare fără a avea niciun moștenitor direct (atunci când defunctul nu are părinți sau copii, ci numai frați și surori – moștenitori lateral), dar are un frate sau o soră, fiecăruia dintre cei doi le revine a șasea parte. Dacă ei însă sunt mai mulți de-atât, atunci ei toți sunt părtași la o treime, după legatele testate sau plata datoriilor, fără prejudicierea (vreunui). (Aceasta este) Porunca lui Allah, iar Allah este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient), Halīm (Prea Îngăduitor).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:11-12]

„Ei îți cer sfatul (în legătură cu moștenirea defunctului fără fii și fără părinți). Spune-le (o, Mohammed): «În privința răposatului cel fără de ascendenți și descendenți, Allah vă sfătuiește: Dacă un bărbat s-a stins din viață și nu are niciun copil, dar are o soră, acesteia îi va reveni jumătate din ceea ce a lăsat după el, iar el o moștenește (în totalitate), dacă ea nu are niciun copil; dacă sunt două surori (dacă defunctul are două surori sau mai multe, ele primesc două treimi), atunci primesc ele două treimi din ceea ce a lăsat după el; dacă sunt frați - bărbați și femei (moștenitorii) - atunci bărbatul primește cât partea a două femei. Allah vă

deslușește pentru ca voi să nu rătăciți, căci Allah este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:176]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah i-a dat fiecărei persoane care are drepturi drepturile sale și nu trebuie făcut testament pentru un moștenitor (nu este nevoie de testament ca moștenitorii de drept să primească ceea ce li se cuvine).” [Abu Dawud]

34. Islamul a instituit, de asemenea, testamentul. Astfel, musulmanul poate decide în timpul vieții sale cum se va împărți averea după moartea sa, asigurându-și astfel o caritate continuă. Cu toate acestea, islamul stipulează că moștenirea lăsată pentru caritate nu poate depăși o treime din totalul averii. Sa’d ibn Abu Waqqas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul Mohammed (ﷺ) a venit să mă viziteze în Mecca pe când eram bolnav. I-am spus: «Am avere. O pot lăsa pe toată pentru Cauza lui Allah?» El (ﷺ) mi-a răspuns: «Nu.» Am întrebat apoi: «Jumătate?» El (ﷺ) mi-a răspuns: «Nu.» Am întrebat apoi: «O treime?» El (ﷺ) mi-a răspuns: «O treime (este bine), deși este încă prea mult. Este mai bine să îi lași pe moștenitorii tăi bogați, decât să îi lași săraci, cerșind de la alții. Vei primi o răsplătă pentru orice cheltuiești, chiar și pentru dumaticatul pe care îl pui în gura soției tale. Cu toate acestea, fie ca Allah să te însănătoșească, astfel încât unii oameni (musulmanii) să aibă parte de beneficii din partea ta și alții (necredincioșii) să aibă parte de necazuri din partea ta!» [Al-Bukhari]

Condiția acestuia este că trebuie evitată prejudicierea oricărui dintre moștenitori. Allah Preaînaltul spune:

„(...) după legatele testate sau plata datoriilor, fără prejudicierea (vreunuia) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:12]

35. Islamul este religia care a prescris un sistem de sancțiuni (penale și preventive) a cărui punere în aplicare asigură pacea și siguranța societății, combate criminalitatea și răspândirea acesteia, împiedică vărsarea de sânge, protejează onoarea și bunurile oamenilor, îi oprește pe infractori și îi protejează pe oameni de agresiunile reciproce. Aceste sancțiuni împiedică apariția infracțiunilor sau micșorează numărul lor. Astfel, putem observa că islamul stabilește o pedeapsă direct proporțională cu gravitatea infracțiunii comise. De exemplu, pentru crimă, a fost prescris talionul. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți, v-a fost prescris talionul (pedepsirea criminalului cu ceva identic crimei lui) pentru cei uciși (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:178]

Cu toate acestea, familia celui ucis poate alege să îl ierte pe criminal. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Însă celui care i-a iertat fratelui său ceva, i se arată bunăvoință (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:178]

Pentru furt, islamul prevede tăierea mâinii de la încheietură drept pedeapsă. Allah Preaînaltul spune:

„Cât despre hoț și hoață, tăiați-le lor mâinile (de la încheietura pumnului), ca răsplată pentru ceea ce au dobândit (prin furt) și ca pedeapsă de la Allah (fiind hotărâtă de Allah, pedeapsa pentru furt nu poate fi anulată prin iertarea dată de victima furtului), căci Allah este ‘Azīz (Invincibil, Atotputernic), Hakīm (Preaînțelept).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:38]

Dacă hoțul știe că mâna îi va fi tăiată dacă va fi prins, el va fi descurajat și se va abține de la a comite această infracțiune, bunurile oamenilor fiind astfel protejate.

În ceea ce privește pedeapsa pentru comiterea de adulter, Allah Preaînaltul spune:

„Pe cea care preacurvește și pe cel care preacurvește biciuiți-i pe fiecare cu câte o sută de lovituri (dar aceste lovituri nu trebuie să aibă ca rezultat fisurarea oaselor sau provocarea de răni) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:2]

Aceeași pedeapsă a fost prescrisă pentru defăimarea și acuzațiile false. Allah Preaînaltul spune:

„Pe aceia care defăimează femei cinstite și apoi nu aduc patru martori, biciuiți-i cu optzeci de lovituri (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:4]

Pentru alte infracțiuni, islamul a stabilit o regulă generală care permite evaluarea sancțiunilor. Allah Preaînaltul spune:

„Răsplata pentru un rău este un rău deopotrivă cu el (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:40]

Allah Cel Atotputernic spune, de asemenea:

„Dacă pedepsiți, atunci pedepsiți cu ceea ce voi ați fost pedepsiți (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:126]

Aplicarea pedepselor nu este considerată a fi un lucru absolut necesar, fiind lăsată deschisă ușa iertării și a acceptării unei compensări. Allah Preaînaltul spune:

„Răsplata pentru un rău este un rău deopotrivă cu el (prin aplicarea legii talionului). Însă răsplata aceluia care iartă și care caută împăcare (se împacă cu dușmanul său,

iertându-l) se află la Allah. El nu-i iubește pe cei nelegiuți!"
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:40]

Prin aplicarea acestor sancțiuni și penalități, islamul nu caută răzbumarea și violența, ci protejarea drepturilor oamenilor, siguranța și liniștea în cadrul societății, precum și descurajarea oricui ar putea avea intenția de a-și pune în pericol siguranța și stabilitatea. Astfel, dacă un criminal știe că va fi ucis pentru crima lui, hoțul știe că îi va fi tăiată mâna, iar adulterul și calomniatorul știu că vor fi biciuiți, ei se vor abține de la a comite asemenea infracțiuni pentru a evita asemenea pedepse. Allah Preaînaltul spune:

„Și aveți în talion (pavăză pentru) viață (talionul îi descurajează pe cei ce sunt ispitiți să cuteze la crimă, salvând prin aceasta viața oamenilor), o, cei dăruiți cu mite, și poate că o să vă feriți (de săvârșirea de crime).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:179]

Cineva ar putea spune că sancțiunile prescrise de islam pentru anumite infracțiuni sunt mult prea severe. În acest caz, răspunsul este că ființele umane au fost dotate cu intelect pentru a recunoaște infracțiunile și prejudiciile evidente pe care acestea le aduc societății, fiind absolut necesară combaterea și evitarea lor prin intermediul sancțiunilor. Diferența se află în natura sancțiunii. Îi invităm pe toți oamenii să reflecteze și să se întrebe: care sunt sancțiunile capabile să pună capăt infracțiunilor sau măcar să micșoreze numărul lor, cele prescrise de islam, sau cele create și legiferate de om, care nu fac decât să intensifice răspândirea lor? Cu adevărat, membrul corupt trebuie să fie amputat, astfel încât restul corpului să fie salvat.

36. Islamul este religia care a permis toate tipurile de tranzacții financiare, precum comerțul și parteneriatele care

sunt făcute în conformitate cu Legea islamică, fiind garantate drepturile și protejarea de orice fel de prejudiciu prin satisfacerea ambelor părți și cunoașterea obiectului contractual, motivul și prevederile acestuia. Islamul nu a interzis decât acele tranzacții care conțin anumite prejudicii sau nedreptate, așa cum sunt camăta, jocurile de noroc sau tranzacțiile a căror finalitate sau condiții sunt necunoscute.

Deși toți oamenii au dreptul să dispună de bunurile lor și să efectueze orice tranzacție permisă, islamul poate suspenda acest drept în orice moment în cazul celor care se dovedesc a fi incapabili să facă uz de acesta și își pot aduce prejudicii lor înșiși sau altor persoane. Acesta este cazul celor care nu se află în deplinătatea facultăților mintale, al minorilor și al celor iresponsabili, precum și al celor îndatorați. Nu există nicio îndoială cu privire la faptul că această practică este cea mai înțeleaptă, deoarece garantează drepturile tuturor.

37. Islamul este o religie clară și lipsită de ambiguitate. Nu există nimic în acesta care să creeze confuzii și în care oamenii să fie obligați să creadă fără a pune întrebări. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Întrebați-i pe oamenii pricepuți în cărți (adică pe erudiți), dacă voi nu știți.!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:43]

Islamul îi avertizează cu asprime pe cei care ascund cunoașterea revelată de către Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, spune:

„Iar pe aceia care ascund semnele cele limpezi (calitățile Profetului Mohammed menționate în Tora) și Călăuzirea pe care Noi le-am trimis, după ce le-am făcut cunoscute oamenilor prin Scriptură (Tora), pe aceia îi blestemă Allah

și îi blestemă blestemătorii.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:159]

38. Islamul este religia unității, a solidarității și a cooperării, îndemnându-i pe musulmani să fie uniți pentru a își proteja onoarea și statutul. Acest lucru poate fi realizat prin:

a. abandonarea dorințelor personale care sunt stârnite de sentimentele naționaliste și tribale, fiind considerate un factor care duce la slăbirea și dezintegrarea societății;

b. purificarea credinței și a actelor de adorare de politeism și inovații;

c. cooperarea între musulmani în toate aspectele, așa cum sunt cel politic, economic, social etc., pentru a obține pacea și siguranța. Allah Preaînaltul spune:

„Și țineți-vă cu toții strâns de Frânghia lui Allah (prin cuvântul *habl* – frânghie - se are în vedere - după diverse interpretări - fie Coranul, fie legământul, fie religia islamică în general, dar cel mai probabil se are în vedere Coranul, ca legătură între Allah și creaturile Sale) și nu vă scindați (așa cum s-au separat iudeii și creștinii... sau cum ați fost și voi înainte de apariția islamului, când erați măcinați de războaiele intertribale)! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:103]

Islamul le interzice musulmanilor să se diferențieze sau să se împartă în grupuri. Allah Preaînaltul spune:

„Nu fiți asemenea acelor care s-au scindat și au fost cu neînțelegere după ce le-au venit semnele limpezi, căci aceia vor avea parte de chin cumplit!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:105]

În plus, Allah Preaînaltul clarifică faptul că diferențierea nu face parte din islam spunând:

„Tu nu ești răspunzător cu nimic pentru aceia care și-au fărâmițat religia lor în secte. Soarta lor depinde numai de Allah. Și apoi El le va vesti ceea ce au făcut (în Ziua Învierii).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:159]

Islamul arată că diferențierea nu aduce decât pierderea demnității și, în cele din urmă, victoria dușmanilor și decadența. Allah Preaînaltul spune:

„(...) și nu vă certați, ca să nu pierdeți și să nu piară forța voastră! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:46]

39. Islamul explică unele dintre lucrurile care aparțin lumii nevăzute și relatează poveștile câtorva dintre națiunile anterioare. Multe versete coranice detaliază ceea ce s-a întâmplat între acele națiuni și Profeții și Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!). Allah Preaînaltul spune:

„Și l-am trimis Noi pe Moise, cu Semnele Noastre și cu putere vădită (aluzie la minunile pe care le-a săvârșit Moise), ~ La Faraon și la căpeteniile sale (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:96-97]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„Și (adu-ți aminte) când Isa (Isus), fiul lui Mariam (Maria), a spus: «O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah pentru voi, confirmând Taurah (Tora, care i-a fost trimisă lui Moise) (...)»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:6]

Allah Preaînaltul spune, de asemenea:

„Și (neamului) ‘Ad (i l-am trimis) pe fratele lor Hud (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:65]

În plus, Allah Preaînaltul spune:

„Și (neamului) Thamud (i l-am trimis) pe fratele lor Sālih (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:61]

În mod similar, Nobilul Coran amintește poveștile altor Profeți și Mesageri (Pacea fie asupra lor!) și relatează ceea ce s-a petrecut între ei și popoarele lor.

40. Islamul provoacă omenirea să producă ceva asemănător Nobilului Coran, ultima Carte Divină revelată, iar această provocare este valabilă până în Ziua Judecării. Allah Preaînaltul spune:

„Să aducă ei o poveste asemenea lui dacă grăiesc ei adevăr (dacă au ei dreptate în ceea ce pretind)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 52:34]

La început, provocarea era ca oamenii să producă numai câteva Capitole similare celor din Nobilul Coran:

„Sau vor zice ei: «El l-a născocit (el a născocit Coranul, care nu este de la Allah)!» Spune (o, Mohammed): «Așadar, aduceți voi zece sure (Capitole din Coran), asemeni lui, născocite (de voi) și chemați pe cine puteți, afară de Allah, dacă sunteți voi întru dreptate!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:13]

Mai târziu, această provocare a fost ușurată și oamenilor le-a fost cerut să aducă doar un capitol similar celor din Nobilul Coran. Allah Preaînaltul spune:

„Iar dacă vă îndoiiți de cele pe care le-am pogorât Robului Nostru (Mohammed), aduceți o Sură asemenea lui (asemenea Surelor Coranului) și chemați martorii voștri cei afară de Allah (adică sprijinatorii și adepții voștri care credeți că vă pot ajuta să faceți o singură sură asemănătoare cu cele ale Coranului), dacă sunteți sinceri!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:23]

Această provocare este valabilă atât pentru oameni, cât și pentru *djinni*. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «De s-ar aduna (dacă s-ar pune de acord) oamenii și *djinnii* ca să facă (ceva) ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă (ceva) asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:88]

41. Islamul a legiferat *jihād*-ul pentru protejarea religiei, a individului, a familiei și a statului. În plus, a fost poruncit *jihād*-ul împotriva celor care încearcă să împiedice transmiterea religiei lui Allah, aceasta fiind destinată întregii omeniri și nu numai unei anumite rase. Astfel, fiecărui om trebuie să îi fie dată șansa de a cunoaște islamul și bunătatea, dreptatea și dragostea pe care acesta le predică. *Jihād*-ul are drept scop eliberarea și ajutorarea celor asupriți. Allah Preaînaltul spune:

„Luptați pe Calea lui Allah cu cei care luptă împotriva voastră. Și nu încălcați Legea, căci Allah nu îi iubește pe cei care încălcă Legea.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:190]

Obiectivele reale ale *jihād*-ului sunt revelate de către Allah Cel Atotputernic în Nobilul Coran:

„Li s-a îngăduit (să se apere) acelor care sunt atacați (celor împotriva cărora luptă idolatrii li se îngăduie să se apere chiar și prin luptă), căci ei sunt nedreptățiți. Iar Allah este în stare să-i ajute ~ Pe aceia care au fost scoși din căminele lor pe nedrept, pentru că ei au zis: «Domnul nostru este Allah!» Și de nu i-ar opri Allah pe oameni, pe unii prin alții, ar fi dărâmate (în sensul de anihilate, zădărnicate) chiliile (ale mănăstirilor creștine), bisericile (ale creștinilor), templele (ale evreilor) și moscheile (ale musulmanilor) în care Numele lui Allah este pomenit atât de

mult. Allah îi ajută neîndoielnic aceluia care-L ajută pe El. Allah este *Qawiy* (Omnipotent), ‘*Aziz* (Invincibil, Atotputernic). ~ Aceștia (sunt) cei care - dacă Noi le dăm putere pe Pământ (sprijinindu-i împotriva adversarilor lor) - îndeplinesc rugăciunea, achită caritatea anuală obligatorie, poruncesc ceea ce este drept și opresc de la ceea ce este neîngăduit. Iar sfârșitul (tuturor lucrurilor) Îi aparține lui Allah.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:39-41]

Allah Preaînaltul spune, de asemenea:

„Și ce este cu voi de nu luptați pe Calea lui Allah, și pentru bărbații, femeile și copiii slabi care zic: «Domnul nostru! Scoate-ne pe noi din cetatea asta cu neam nelegiuit și dă-ne nouă din Partea Ta un ocrotitor și dă-ne nouă din Partea Ta un ajutor!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:75]

Prin urmare, observăm că obiectivul *jihād*-ului este acela de a apăra religia și dreptatea, împiedicând nedreptatea și fiindu-le benefic tuturor oamenilor, nu doar musulmanilor. Dacă Allah Cel Atotputernic nu ar fi permis eliminarea nedreptății și a minciunii prin luptă (*jihād*), adevărul ar fi fost învins, Pământul ar fi fost distrus, iar locurile de adorare ar fi fost dărâmate.

Scopul *jihād*-ului nu este acela de a obține beneficii personale sau cucerirea de teritorii, controlul, extinderea influenței, superioritatea, aroganța sau răzbunarea. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu fiți ca aceia care au ieșit din casele lor mândri, de ochii lumii (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:47]

42. Islamul este religia care poruncește binele și interzice răul, protejând comunitatea musulmană. Principiile religiei nu pot fi puse în aplicare decât dacă adepții acesteia îi îndeplinesc poruncile și se abțin de la ceea ce interzice. De asemenea, se urmărește corectarea celor care au deviat de la Calea Dreaptă și descurajarea lor de la a comite păcate. În acest fel, societatea este protejată de rele și decadență. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Exemplul unei persoane care respectă legile și restricțiile lui Allah și al unei persoane care le încalcă este asemeni celui a două grupuri de persoane care trag la sorti pentru locurile lor pe o navă. Un grup a primit puntea superioară, în timp ce celălalt grup a primit puntea inferioară. De fiecare dată când grupul de jos avea nevoie de apă, trebuia să treacă printre oamenii din partea de sus a navei, fapt pentru care au spus: «Lăsați-ne să facem o gaură în partea noastră de navă, pentru a nu vă mai deranja.» Dacă persoanele din partea superioară ar fi aprobat planul lor, atunci toți oamenii de pe navă ar fi fost pierduți, iar dacă ei l-ar fi interzis, atunci toți ar fi fost în siguranță.» [Al-Bukhari]

43. Islamul este un semn al sfârșitului acestei lumi și al Zilei Judecării. Profetul Mohammed (ﷺ) a clarificat faptul că el a fost ultimul Profet și că venirea lui a fost un semn al apropierii Ceesului. Anas (Allah fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Eu și Ceesul suntem ca acestea două.» și a ridicat degetul arătător și pe cel mijlociu (pentru a exemplifica aceasta).» [Al-Bukhari și Muslim]

Aceasta se datorează faptului că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a fost Pecetea tuturor Profeților și Mesagerilor (Pacea fie asupra lor!).

Sistemul politic în islam

La fel ca în toate celelalte domenii ale vieții, Legea islamică a stabilit principiile fundamentale și regulile generale care alcătuiesc baza pe care este construit statul musulman. Conducătorul acestuia are obligația de a urma Poruncile lui Allah Preaînaltul, punând în aplicare toate aceste principii și reguli. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Dar cine, oare, ar putea fi mai bun judecător decât Allah, pentru un neam care se crede statornic?”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:50]

Conducătorul statului musulman este, de fapt, un reprezentant al comunității musulmane, iar acest lucru presupune că trebuie să îndeplinească anumite condiții:

1. trebuie să facă tot ceea ce îi stă în putere pentru a implementa Legea lui Allah Preaînaltul și a îi oferi poporului său o viață decentă, asigurând prezervarea credinței, a siguranței, a vieții și a averii fiecăruia dintre membrii acestuia. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Niciun rob al lui Allah căruia îi este dată autoritatea asupra oamenilor și moare în timp ce înșală încrederea acestora nu va putea simți mirosul Paradisului.” [Al-Bukhari]

Conducătorul statului musulman trebuie să aibă caracteristicile descrise de către ‘Omar ibn Al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) în relatarea în care le-a cerut companionilor săi:

„«Arătați-mi un om pe care să îl pot numi pentru a avea grijă de anumite chestiuni importante ale musulmanilor!» Ei i-au spus: «‘Abd ar-Rahman ibn Awf.» El (‘Omar) le-a spus: «Este prea slab.» Apoi i-au spus: «Cutare (numele unui alt om).», însă el le-a spus: «Nu am nevoie de el.» Apoi, ei l-au întrebat: «De ce fel de om ai nevoie?» ‘Omar le-a spus: «Am nevoie de un om care, dacă este conducătorul vostru, pare a fi unul dintre voi, iar dacă nu este conducătorul vostru, se comportă ca și cum ar fi.» Atunci ei i-au spus: «Atunci nimeni nu este mai potrivit decât Ar-Rabi‘ah ibn al-Harith.» ‘Omar le-a spus: «Voi ați spus adevărul.», după care l-a numit pe acesta drept conducător.»

2. nu trebuie să fie numit conducător cineva care nu este potrivit pentru a ocupa acest post sau nu este demn de încredere. Astfel, nimeni nu trebuie să fie favorizat pe baza relațiilor de rudenie sau prietenie pentru a ocupa acest post.

Principiile și regulile menționate anterior au următoarele caracteristici:

➤ ele sunt principii și reguli divine, stabilite de către Allah Preaînaltul. Conform acestora, toți oamenii sunt egali, conducător și popor, bogat și sărac, nobil și om de rând, negru și alb și nimeni, indiferent de statutul său social sau de rangul său, nu are dreptul să le încalce acest drept. Allah Preaînaltul spune:

„Nu se cuvine ca vreun dreptcredincios și vreo dreptcredincioasă să mai aleagă dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru. Iar acela care se răzvrățește împotriva lui Allah și a Trimisului Său (în privința celor poruncite sau interzise de ei) se află în rătăcire învederată.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:36]

Este obligatoriu ca toți oamenii să adere, să respecte și să pună în practică aceste principii și reguli, indiferent dacă este vorba de conducător sau de cei conduși. Allah Preaînaltul spune:

„Singurele vorbe ale dreptcredincioșilor, atunci când ei sunt chemați la Allah și la Trimisul Său pentru a judeca între ei, sunt că ei trebuie să zică: «Am auzit și ne-am supus!» Aceștia vor fi cei care izbâdesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:51]

În islam, nimeni nu deține autoritatea absolută, nici măcar șeful statului, a cărui putere se află în limitele stabilite de către Legea islamică. Dacă acesta încalcă Legea, nu trebuie să fie nici ascultat și nici să i se arate supunere. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Este obligatoriu ca un musulman să îl asculte (pe conducător) și să i se supună, chiar dacă îi place sau nu, cu excepția cazului în care i se poruncește să comită un păcat. Într-un asemenea caz, nu este obligatorie ascultarea sau supunerea.” [Al-Bukhari]

➤ consultarea reciprocă este un principiu fundamental pe care se bazează sistemul politic islamic. Allah Preaînaltul spune:

„Pentru aceia care răspund Domnului lor (când îi cheamă să-L adore numai pe El singur) și îndeplinesc rugăciunea, iar pentru treburile lor (țin) sfat laolaltă (se consultă în adoptarea de hotărâri în legătură cu treburile generale ale comunității; verset important care pune în evidență una dintre trăsăturile însemnate ale islamului, devenită principiu constituțional al comunității islamice) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:38]

De asemenea, Allah Cel Atotputernic spune:

„Și datorită Îndurării lui Allah, tu, (Mohammed), ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost fără blândețe și aspru la inimă, ei ar fi fugit din preajma ta. Deci iartă-le lor și

roagă-te (lui Allah) pentru iertarea lor! Sfătuiește-te cu ei asupra treburilor (...) [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:159]

În primul verset, Allah Preaînaltul asociază consultarea cu rugăciunea, care este unul dintre stâlpii islamului, arătând importanța deosebită pe care El, Cel Atotputernic, i-o acordă acesteia. Consultarea reciprocă trebuie să fie făcută în toate chestiunile legate de interesele comunității musulmane, iar învățații trebuie să fie consultați cu privire la toate aceste chestiuni. La sfârșitul versetului, Allah Preaînaltul îi laudă pe credincioși în general, deoarece aceștia se consultă între ei cu privire la toate chestiunile.

În cel de al doilea verset, Allah Preaînaltul îi poruncește Mesagerului Său (ﷺ), care era conducătorul statului musulman, să se consulte cu companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!) în toate chestiunile legate de interesele comunității musulmane cu privire la care nu a fost revelată nicio regulă. Nu este nevoie de niciun fel de consultare reciprocă în chestiunile cu privire la care au fost revelate deja reguli. Profetul Mohammed (ﷺ) obișnuia să se consulte în mod frecvent cu companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!), urmând porunca lui Allah Preaînaltul – „(...) **Sfătuiește-te cu ei asupra treburilor (...)**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:159]. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de ei!) a spus:

„Nu am văzut pe nimeni care să se consulte cu companiile săi mai mult decât Mesagerul lui Allah (ﷺ).”
[At-Tirmidhi]

Învățații au stabilit că liderii au obligația să îi consulte pe oameni în chestiunile legate de interesele lor. Dacă acesta neglijează consultarea lor, oamenii au dreptul să ceară acest lucru, pentru a își exprima opinia și a își susține punctul de vedere. Aceasta se bazează pe versetele amintite anterior și pe faptul că islamul îl consideră pe conducător ca fiind

reprezentantul comunității, având responsabilitatea de a își îndeplini obligațiile pe care le presupune această poziție, în timp ce oamenii trebuie să se asigure că acesta implementează Legea. Islamul le oferă tuturor oamenilor libertatea de a își exprima opinia și a critica ceea ce nu consideră a fi adecvat în conformitate cu principiile stabilite prin religia lor, evitând a face aceasta într-o modalitate care poate cauza certuri între oameni. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun *jihād* este (a spune) adevărul în fața unui conducător tiran.” [Abu Dawud]

Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!), primul calif al islamului, s-a adresat oamenilor spunându-le:

„O, oameni! Am fost numit conducătorul vostru deși nu sunt cel mai bun dintre voi. Astfel, dacă vedeți că am dreptate, susțineți-mă, iar dacă vedeți că greșesc, corectați-mă. Ascultați de mine atât timp cât Îi sunt supus lui Allah în ceea ce vă privește. Dacă nu este așa, atunci nu ascultați de mine.” (*Biografia profetică* de Ibn Hishām, *At-Tabakāt* de Ibn Sa‘d, *Începutul și sfârșitul* de Ibn Kathir)

‘Omar ibn Al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!), al doilea calif al islamului, s-a întâlnit cu Mohammed Muslimah și l-a întrebat:

„«Cum mă vezi pe mine (în poziția de calif)?» El a răspuns: «Jur pe Allah că te văd așa cum mi-ar plăcea să te văd și așa cum i-ar plăcea să te vadă oricine te iubește. Văd că ești harnic în câștigarea banilor (muncești pentru a îți câștiga banii), dar nu ești un rob al lor și împarți cu dreptate printre oameni. Dacă te-ai schimba, atunci te-am îndepărta așa cum o săgeată îndepărtează ținta sa.» ‘Omar a întrebat (neînțelegând ceea ce vrea să spună acesta): «Poftim?» Atunci, Mohammed a repetat: «Dacă te-ai schimba, atunci te-am îndepărta așa cum o săgeată îndepărtează ținta sa.» Auzind aceasta, ‘Omar a spus: «**Al-hamdu Lillah** (Toată Slava I se cuvine lui Allah!) Am fost

numit conducătorul unor oameni care, dacă m-aș schimba, m-ar îndepărta.»”

➤ conducătorul poate fi tras la răspundere cu privire la anumite lucruri. Odată, ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) s-a adresat unor oameni în timp ce purta două rânduri de haine, spunându-le:

„«O, oameni! Ascultați și supuneți-vă!», însă un om s-a ridicat și a spus: «Nu vom asculta și nu ne vom supune.» ‘Omar l-a întrebat: «De ce?» Omul i-a răspuns: «Din cauza faptului că porți două rânduri de haine, în timp ce noi avem numai unul singur.» (‘Omar le poruncise musulmanilor să poarte doar câte un rând de haine.). Atunci, ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a strigat: «‘Abd Allah ibn ‘Omar (fiul său)! Spune-le (motivul pentru care port două rânduri de haine)!» ‘Abd Allah a spus: «Este haina mea, pe care i-am dat-o.» După aceea, omul a spus: «Acum te vom asculta și ne vom supune.»”

Astfel, observăm că islamul garantează drepturile și libertatea individuală și colectivă, apărând sursele legislației de capriciile și dorințele legislatorului și evitând ca acesta să o adapteze propriilor nevoi și circumstanțe.

Legea islamică nu abordează multe dintre chestiunile particulare, acordându-le astfel musulmanilor libertatea de a stabili norme și reguli care să se adapteze condițiilor și cerințelor acestora, cu condiția ca acestea să nu contrazică în niciun fel principiile și fundamentele religiei islamice.

Sistemul militar în islam

Acesta este lucrul la care se face referire prin termenul de „*jihād*” în islam. Într-un sens general, acest termen se referă la lupta continuă împotriva sufletului și a instinctelor negative, iar această luptă constă din străduința omului de a abandona lucrurile nepermise și a își îndeplini sarcinile și obligațiile în conformitate cu capacitățile sale, având drept scop căutarea Mulțumirii lui Allah Preaînaltul.

Într-un sens mai restrâns, *jihād*-ul este lupta pentru a răspândi religia lui Allah și a o transmite tuturor oamenilor. Din acest punct de vedere, *jihād*-ul nu este o noutate adusă de religia islamică, acest concept fiind prezent în toate religiile revelate anterior.

În **(Deuteronomul 20:10-16)**, Biblia descrie legile războiului evocând imaginile îngrozitoare ale distrugerii:

„¹⁰ Când te vei apropia de o cetate ca să te bați împotriva ei, s-o îmbii cu pace. ¹¹ Dacă primește pacea și-ți deschide porțile, tot poporul care se va afla în ea să-ți dea bir și să-ți fie supus. ¹² Dacă nu primește pacea cu tine și vrea să facă război cu tine, atunci s-o împresori. ¹³ Și după ce Domnul Dumnezeuul tău o va da în mâinile tale, să treci prin ascuțișul sabiei pe toți cei de parte bărbătească. ¹⁴ Dar să iei pentru tine nevestele, copiii, vitele și tot ce va mai fi în cetate, toată prada, și să mănânci toată prada vrăjmașilor tăi, pe care ți-i va da în mână Domnul Dumnezeuul tău. ¹⁵ Așa să faci cu toate cetățile care vor fi foarte departe de tine și care nu fac parte din cetățile neamurilor acestora. ¹⁶ Dar în cetățile popoarelor acestora, a căror țară ți-o dă ca moștenire Domnul Dumnezeuul tău, să nu lași cu viață nimic care suflă.”

Mai mult decât atât, în (Evanghelia după Matei 10:34-39) găsim:

„³⁴ Să nu credeți că am venit să aduc pacea pe Pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia. ³⁵ Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa și pe noră de soacra sa. ³⁶ Și omul va avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui. ³⁷ Cine iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine. ³⁸ Cine nu-și ia crucea lui și nu vine după Mine nu este vrednic de Mine. ³⁹ Cine își va păstra viața o va pierde; și cine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga.”

Există două tipuri de *jihād*:

1. Jihād-ul defensiv (*jihād ad-daf‘*): acesta este războiul dus împotriva celor care îi atacă pe musulmani (indiferent dacă acest atac este făcut la adresa religiei, onoarei, bunurilor, țării sau a proprietății lor). În acest caz, *jihād*-ul este obligatoriu pentru oricine poate purta o armă până când atacatorii sunt învinși. Allah Preaînaltul spune:

„Luptați întru Calea lui Allah cu cei care luptă împotriva voastră (adică nu începeți voi lupta, ci apărați-vă dacă sunteți atacați). Și nu călcați Legea, căci Allah nu îi iubește pe cei care calcă Legea.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:190]

Dacă aceștia reușesc să învingă dușmanul, cu atât mai bine; însă dacă nu, musulmanii cei mai apropiați (în ceea ce privește distanța) trebuie să li se alăture pentru a îi ajuta până când inamicul este învins. Acesta este un drept legitim al tuturor popoarelor, indiferent de credințele și religiile lor.

2. Jihād-ul ca mijloc de rezistență (*jihād at-tālab*): acesta reprezintă o formă de rezistență împotriva celor care îi persecută pe credincioși sau îi resping pe cei care doresc să

îmbrățișeze această religie. Într-adevăr, islamul este un mesaj global care nu se limitează la un anumit popor, fiind necesar ca fiecare om să fie informat cu privire la acesta și să cunoască binele și dreptatea care îi sunt specifice, iar acesta este scopul principal al *jihād*-ului.

Unul dintre companioni (Allah să fie mulțumit de el!) i-a spus lui Rostam, împăratul romanilor, atunci când acesta l-a întrebat care era motivul venirii lor în țara sa:

„Am venit să îi aducem pe oameni de la adorarea creaturilor la adorarea Domnului acestora, de la limitările acestei vieți la abundența Vieții de Apoi și de la nedreptatea religiilor la dreptatea islamului.”

În mod similar, *jihād*-ul este prescris pentru salvarea celor care suferă nedreptăți și ajutorarea celor care sunt persecutați, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Și ce este cu voi de nu luptați pe Calea lui Allah, și pentru bărbații, femeile și copiii slabi care zic: «Domnul nostru! Scoate-ne pe noi din cetatea asta cu neam nelegiuit și dă-ne nouă din Partea Ta un ocrotitor și dă-ne nouă din Partea Ta un ajutor!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:75]

În ceea ce privește războaiele începute pentru a spori posesiunile lumești, pentru a demonstra puterea militară sau pentru a căuta răzbunare, acestea sunt total interzise în islam. În această religie, războiul trebuie să fie dus pentru Cauza lui Allah și pentru prevalarea Cuvântului Său, nu pentru a își satisface dorințele personale și cele satanice. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu fiți ca aceia care au ieșit din casele lor mândri, de ochii lumii (ca oastea de necredincioși din Mecca, pe care a condus-o Abu Jahl) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:47]

Un om a venit la Profetul Mohammed (ﷺ) și i-a spus:

„«Unii oameni luptă pentru prada de război, alții luptă pentru faimă și alții luptă pentru a se făli. Care dintre ei luptă pentru Cauza lui Allah?» Profetul Mohammed (ﷺ) a spus: «Cel care luptă pentru a face Cuvântul lui Allah (islamul) să prevaleze luptă pentru Cauza lui Allah.»» [Al-Bukhari]

Jihād-ul în islam are anumite norme și reguli. Astfel, niciunul dintre dușmani nu este ucis, cu excepția cazului în care acesta a participat la luptă sau a avut vreo contribuție la aceasta. Este interzisă uciderea bătrânilor, a femeilor, copiilor, bolnavilor, răniților, prizonierilor, clericilor și călugărilor! De asemenea, este interzisă uciderea răniților, mutilarea morților, urmărirea celor care fug de pe câmpul de luptă, uciderea animalelor, distrugerea caselor, punerea în pericol a locurilor de adorare, poluarea apei sau a puțurilor, tăierea sau arderea copacilor etc.

Acestea au fost poruncile pe care nobilul Mesager al lui Allah (ﷺ) și succesorii săi le-au dat armatelor atunci când le-au trimis la *jihād*. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Luptați în Numele lui Allah și pe Calea lui Allah. Luptați împotriva celor care nu cred în Allah, dar nu trădați, nu mutilați (cadavrele) și nu ucideți copiii!” [Muslim]

Abu Bakr As-Siddīq (Allah să fie mulțumit de el!), primul calif al Mesagerului lui Allah (ﷺ), le-a spus liderilor armatelor:

„Vă poruncesc să îndepliniți zece lucruri. Învățați-le pe de rost! Nu trădați încrederea acordată! Nu furați din prada de război și nu încălcați tratatele! Nu mutilați cadavrele și nu ucideți femeile! Nu ucideți copiii și bătrânii!

Nu deșrădăcinați sau ardeți palmierii! Nu doborâți un pom fructifer și nu sacrificați oile, vacile sau cămilele, cu excepția cazului în care ele vă sunt necesare pentru consum. Veți intra în contact cu persoane retrase în mănăstiri pentru adorare, pe acelea lăsați-le, la fel ca și ceea ce ele adoră!” [At-Tabari, vol. 3, p.226]

În islam, prizonierii de război au drepturi. Nu este permisă torturarea, umilirea, terorizarea sau lipsirea acestora de mâncare sau băutură până la moarte, ci, dimpotrivă, ei trebuie să fie tratați cu amabilitate. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și ei dau hrană, în ciuda (nevoii și) dragostei lor pentru ea (sau: «de dragul Lui») celor sărmani, orfanilor și captivilor (de război), ~ (Spunând:) «Noi vă hrănim pe voi doar de dragul lui Allah. Nu vrem nici răsplată și nici mulțumiri de la voi!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 76:8-9]

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Eliberați prizonierul, hrăniți-l pe cel flămând și vizitați-l cel pe bolnav.” [Al-Bukhari]

Statul musulman are dreptul de a face cu prizonierii ceea ce consideră că este în interesul public sau ceea ce impun acordurile internaționale. Aceștia pot fi eliberați cu sau fără răscumpărare sau în schimbul unor prizonieri musulmani.

În ceea ce îi privește pe cei învinși, aceștia au drepturi care nu trebuie să fie încălcate. Astfel, musulmanii nu trebuie să le încalce onoarea, să își însușească bunurile lor, să îi umilească sau să le distrugă casele. De asemenea, este interzis ca musulmanii să se răzbune pe aceștia, fiind recomandată împăcarea cu cei învinși, pentru a fi aplicat binele și interzis răul, fiind stabilită dreptatea. Cea mai bună dovadă în acest sens este legământul lui ‘Omar ibn Al-Khattāb (Allah să fie

mulțumit de el!), care le-a spus locuitorilor din Aelia (Ierusalim) la intrarea sa victorioasă în oraș:

„În Numele lui Allah, Preamilostivul, Prea Îndurătorul. Acesta este legământul de garantare a securității oamenilor din Ierusalim, făcut de robul lui Allah, ‘Omar ibn al-Khattāb. El garantează astfel securitatea oamenilor și a bunurilor acestora, precum și a bisericilor și a crucilor lor... Ei nu vor fi persecutați din cauza religiei lor și niciunul dintre oameni nu va suferi.”

A mai fost martoră istoria la o asemenea noblețe, dreptate și toleranță a unui învingător față de cei învinși?! Deși ‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) le-ar fi putut porunci orice ar fi dorit celor învinși, el nu a făcut altceva decât să aplice dreptatea, din dorința de a răspândi religia lui Allah Preaînaltul și binele pentru toți oamenii. Acest lucru indică faptul că *jihād*-ul în islam nu are interese lumești.

Înainte de a lupta, i se oferă inamicului șansa de a alege între îmbrățișarea islamului, luptă și plata unui tribut (*jizyah*) pentru cei care nu doresc să îmbrățișeze islamul, preferând să își păstreze religia. *Jizyah* este o sumă nesemnificativă care este plătită statului musulman, iar aceasta se împarte în trei categorii:

- ceea ce este luat de la cei bogați;
- ceea ce este luat de la clasa de mijloc, în special de la comercianți și agricultori;
- ceea ce este luat de la muncitori și meseriași.

Acești bani sunt plătiți pentru protecție și pentru protejarea drepturilor, care sunt obligații ale cuceritorilor musulmani. Khalid ibn Al-Walid (Allah să fie mulțumit de el!) a spus într-unul dintre tratatele sale:

„Am semnat cu voi un tratat cu privire la jizyah și protecție (...) Dacă vă protejăm, avem dreptul la jizyah. În caz

contrar, nu ne datorati nimic dacã nu vã protejãm.” [Cronica lui Al-Balazary]

Nu toți oamenii trebuie să plătească *jizyah*. Astfel, cei săraci, copiii, femeile și cei cu dizabilități sunt scutiți de aceasta. Mai mult decât atât, islamul îi impune statului musulman obligația de a proteja și de a își asuma responsabilitatea pentru aceste categorii de oameni din Trezoreria publică. Un exemplu în acest sens este ceea ce a făcut liderul credincioșilor și al doilea calif al islamului, ‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!), atunci când a văzut un bătrân evreu cerșind. ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a întrebat despre cazul acestui om, iar atunci când l-au informat că era unul dintre oamenii cărora le-a fost impusă *jizyah*, el i-a spus:

„«Nu am fi drepti față de tine dacã, dupã ce am încasat jizyah de la tine atunci când erai tânãr, te-am abandona la bătrânețe.» Apoi, l-a luat de mână, l-a dus acasã la el și i-a dat hranã și îmbrãcãminte, dupã care i-a trimis urmãtorul mesaj responsabilului asupra Trezoreriei islamice: «Ai grijã de acest om și de cei care se aflã într-o situație asemãnãtoare și dã-le lor și familiilor lor o pensie suficientã în numele Trezoreriei publice islamice, deoarece Allah spune: „Milosteniile (din caritatea anualã obligatorie) sunt numai pentru săraci, pentru sãrmani (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:60], iar cei săraci sunt musulmanii și cei sãrmani sunt oamenii Cãrții.»”

Într-una dintre clauzele pactului pe care Khalid ibn al-Walid (Allah să fie mulțumit de el!) l-a încheiat cu poporul din Al-Haira, se spune:

„Orice persoanã în vârstã care este incapabilã sã munceascã, suferã de o afecțiune sau a devenit sãracã dupã ce a cunoscut abundența pânã în punctul în care trăiește numai de pe urma caritãții coreligionarilor sãi, nu mai este obligatã la

plata jizyei și va fi întreținută ea și familia ei din Trezoreria publică islamică.”

Cercetătoarea germană, Lise Lichtenstadter, a spus:

„Alegerea oferită teritoriilor persane și romane nu a fost una între sabie și islam, ci una între islam și jizyah. Aceasta a fost o abordare demnă de laudă pentru lumina sa până când a fost adoptată ulterior în Anglia de către regina Elisabeta.”

În ceea ce îi privește pe nemusulmanii cu care musulmanii au o înțelegere, aceștia trebuie să fie tratați cu dreptate și nu le pot fi încălcate drepturile. Allah Preaînaltul spune:

„Allah nu vă interzice să vă purtați drept și cu bunătate cu aceia (necredincioșii) care nici nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nici nu v-au alungat din casele voastre. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei drepecți (cei care se poartă cu dreptate).” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 60:8]

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Dacă cineva îl nedreptățește pe un *mu'ahid* (creștin sau evreu care are un tratat cu musulmanii sau trăiește o țară musulmană ori se află în vizită pe teritoriul acesteia), îl privează de drepturile sale, îl împovărează cu mai mult decât poate suporta sau ia ceva de la el fără consimțământul său, voi interveni pentru el (pentru cel nedreptățit) în Ziua Judecării.” [Abu Dawud]

Acestea nu sunt decât câteva informații neexhaustive cu privire la *jihād*, iar cei care doresc să știe mai multe pot apela în acest sens la cărțile specializate pe acest subiect.

Sistemul economic în islam

Bogăția este fundamentul și baza vieții, iar Legea islamică urmărește să construiască o societate echilibrată, în care să predomine justiția socială și în care persoanele să poată trăi o viață onorabilă. Allah Preaînaltul spune:

„Averea și copiii sunt podoaba vieții celei lumești (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:46]

Din moment ce islamul consideră banii ca fiind una dintre necesitățile indispensabile ale acestei vieți, de care nici individul și nici societatea nu se pot lipsi, acesta le-a poruncit celor mai înstăriți dintre musulmani plata *zakāt*-ului (care reprezintă 2,5% din bunurile care se află în proprietatea celui care îl plătește timp de un an lunar întreg). Acești bani sunt împărțiți între cei mai săraci dintre oameni, fiind dreptul lor de care este absolut interzis să fie lipsiți.

Acest lucru nu înseamnă că islamul desființează proprietatea privată și comerțul liber și individual, ci, mai degrabă, le încurajează și le respectă, dovada în acest sens fiind numeroasele versete coranice care interzic încălcarea averii și a proprietății cuiva. Allah Preaînaltul spune:

„(...) și nu mâncați o parte din averile oamenilor pe nedrept și cu bună știință.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:188]

Islamul a prescris reglementări care, odată implementate, garantează fiecărui individ din cadrul societății islamice o viață onorabilă.

Unele dintre aceste reglementări sunt următoarele:

1. islamul a interzis camăta pentru a evita exploatarea oamenilor și devorarea averii acestora pe nedrept. Camăta

conduce la răspândirea răului printre oameni și la concentrarea averii în mâinile câtorva indivizi. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și lipsiți-vă de restul de camătă (la care aveți dreptul înainte de islam) ce v-a mai rămas (la oameni), dacă sunteți (cu adevărat) credincioși! ~ Dacă nu o veți face, vi se vestește război din partea lui Allah și a Trimisului Său. Însă dacă vă veți căi, veți avea banii voștri (mai puțin camătă). Nu nedreptățiți (prin cererea a mai mult decât dețineți voi înainte) și nu veți fi nedreptățiți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:278-279]

2. islamul îi încurajează pe oameni să ofere împrumuturi pentru a elimina camăta.

3. islamul îi îndeamnă pe oameni să le acorde răgaz celor care nu își pot plăti datoriile, dacă aceștia sunt serioși și își dau interesul pentru a le achita. Allah Preaînaltul spune:

„Aceluia care este strâmtorat să i se dea păsuire până îi va fi ușor, iar să faceți milostenie e și mai bine pentru voi, dacă știți (dacă debitorul este în jenă financiară, creditorul trebuie să îl aștepte până când va dispune de banii necesari, dar și mai potrivit este să-l scutească de restituirea datoriei!)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:280]

Buraidah Al-Aslami (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care acordă un răgaz (pentru returnarea împrumutului) celui aflat în dificultate, va avea, pentru fiecare zi, (o răsplată egală cu aceea primită pentru) un act de caritate. Cel care acordă un răgaz după ce plata (pentru returnarea împrumutului) devine scadentă, va avea, pentru fiecare zi, (o răsplată egală cu aceea primită pentru) un act de caritate egal (cu suma împrumutată).” [Ibn Majah]

4. islamul încurajează iertarea datoriilor celor care nu au mijloacele necesare pentru a le achita. Allah Preaînaltul spune:

„(...) iar să faceți milostenie este și mai bine pentru voi, dacă știți (dacă debitorul este în jenă financiară, creditorul trebuie să îl aștepte până când va dispune de banii necesari, dar și mai potrivit este să-l scutească de restituirea datoriei)!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:280]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care dorește ca Allah Preaînaltul să îl scutească de dificultățile din Ziua Judecății să îi acorde răgaz debitorului (pentru returnarea împrumutului) sau să îl scutească pe acesta de datoria pe care o are dacă este strâmtorat.” [Muslim]

5. islamul interzice teaurizarea și monopolizarea de orice fel, deoarece comerciantul care are în posesia sa lucruri de care oamenii au nevoie și așteaptă până când stocul se micșorează pentru a le vinde apoi la prețul pe care îl preferă îi face rău întregii comunități, atât celor săraci, cât și celor bogați. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel care teaurizează (marfa împiedicând accesul oamenilor la aceasta) este un păcătos.” [Muslim]

Abu Yusuf, elevul imamului Abu Hanifa (Allah să aibă milă de ei!), a spus:

„Tot ceea ce este teaurizat și se dovedește a fi nociv pentru comunitate este considerat a face parte dintre tipurile interzise de monopol, chiar dacă (acel lucru deținut) este din aur sau argint.”

Cel care teaurizează un lucru de care societatea are nevoie l-a folosit într-un mod neadecvat. Motivul pentru care teaurizarea acestui tip de lucruri este interzisă este acela de a

proteja oamenii de orice rău, deoarece aceștia au nevoi diferite, iar monopolizarea acestora i-ar pune în dificultate.

Conducătorul are dreptul să îl oblige pe cel care tezaurizează anumite lucruri să le vândă la un preț rezonabil, care să nu fie nici în detrimentul vânzătorului, nici al cumpărătorului. Dacă deținătorul acestora refuză să le vândă la prețul cerut de conducător, atunci el are dreptul să le ia și să le vândă el însuși la un preț rezonabil pentru a evita astfel monopolizarea și exploatarea oamenilor.

6. islamul a interzis taxele luate de la comercianți pentru a le permite acestora să își vândă marfa sau să o importe într-o anumită zonă. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cei care colectează taxe pe nedrept nu vor intra în Paradis.” [Ahmad și Abu Dawud]

Aceste taxe sunt cele colectate în mod ilegal și oferite celor care nu au niciun drept asupra lor. Toți cei care contribuie la colectarea acestor taxe, precum și martorii și beneficiarii acestora, intră în categoria celor despre care Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nicio persoană a cărei avere crește prin folosirea de mijloace nepermise nu va fi primită în Paradis; Iadul este mai potrivit pentru ea.” [Ibn Hibban]

7. islamul a interzis tezaurizarea averii fără a oferi din aceasta partea care a fost prescrisă de către Allah Preaînaltul ca fiind dreptul indivizilor și al societății. Avera trebuie să circule în cadrul comunității, astfel încât economia acesteia să sporească și toți membrii ei să se poată bucura de acest lucru. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Iar acelora, care strâng aur și argint (adună și tezaurizează bani fără să achite caritatea anuală obligatorie) și

nu le cheltuiesc pe Calea lui Allah, vestește-le osândă dureroasă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:34]

La fel cum islamul asigură dreptul la proprietatea individuală, acesta stabilește drepturi și responsabilități cu privire la aceasta, așa cum sunt cele care îl privesc pe proprietarul acesteia, el având obligația de a se întreține pe sine și pe cei de care este responsabil. În plus, el are și alte îndatoriri în cadrul societății, așa cum sunt plata *zakāt*-ului și oferirea de caritate voluntară, și altele față de comunitate, așa cum este contribuția la construirea de școli, spitale, orfelinat, moschei și alte instituții care servesc întregii societăți. Prin aceasta, se urmărește evitarea rămânerii resurselor în mâinile câtorva indivizi.

8. islamul a interzis înșelarea la măsură, deoarece aceasta reprezintă un tip de furt, trădare și înșelăciune. Allah Preaînaltul spune:

„Vai de *al-mutaffifin* (acei vânzatori care le oferă cumpărătorilor mai puțin decât trebuie ca greutate, cântărind cu cântare modificate sau altele asemenea, astfel încât îi înșală pe cumpărători), ~ Aceia care, atunci când trebuie să primească (*cumpără*) măsură de la alți oameni, cer măsură întregă, ~ Însă atunci când ei (*vând și*) trebuie să ofere cu măsură sau cântărire (*altora*) oamenilor, dau mai puțin decât trebuie!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 83:1-3]

9. islamul le-a interzis oamenilor să pună stăpânire pe orice reprezintă o necesitate generală a comunității, așa cum sunt resursele de apă sau pășunile publice care nu aparțin nimănui, împiedicându-i pe ceilalți să beneficieze de acestea. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Există trei tipuri de persoane cărora Allah nu le va vorbi și la care nu se va uita în Ziua Judecării: vânzătorul

care jură fals că i-a fost oferit un preț mult mai mare decât cel care îi este oferit, cel care jură fals după timpul rugăciunii 'Asr pentru a își însuși averea unui musulman și cel care refuză să ofere apa pe care o are în exces. În acea Zi, Allah îi va spune (celui din urmă): «Astăzi te voi priva de Bindecuvântările Mele la fel cum tu i-ai privat pe oameni de excesul (de apă) care se afla în mâinile tale, în ciuda faptului că tu nu l-ai creat.» [Al-Bukhari]

De asemenea, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Musulmanii au drepturi egale asupra a trei lucruri: pășunatul, apa și focul.” [Abu Dawud, Ibn Majah și Ahmad]

10. islamul a stabilit un sistem de succesiune just, care împarte moștenirea între succesorii persoanei decedate, care au dreptul la aceasta în funcție de gradul de rudenie cu decedatul și de avantajele pe care i le poate aduce acestuia. Astfel, nimeni nu are dreptul de a împărți moștenirea după cum dorește. Printre beneficiile acestui sistem, se numără faptul că averile, indiferent dacă sunt mari sau mici, sunt împărțite între mai multe persoane și astfel devine aproape imposibil ca majoritatea bogățiilor să rămână în mâinile unui grup restrâns de oameni. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah i-a dat fiecărei persoane care are drepturi drepturile sale și nu trebuie făcut testament pentru un moștenitor (nu este nevoie de testament ca moștenitorii de drept să primească ceea ce li se cuvine).” [Abu Dawud și Ibn Majah]

11. islamul a instituit sistemul *waqf* (de donații), care se împarte în două categorii:

a. donații particulare în favoarea familiei și a copiilor cu scopul de a îi salva pe aceștia de sărăcie și cerșit. Valabilitatea

acestora este condiționată de faptul că ele vor servi unor cauze caritabile după dispariția urmașilor proprietarului lor.

b. donații caritabile publice, care sunt utilizate pentru a face fapte caritabile, așa cum sunt construirea de spitale, scoli, străzi, biblioteci publice, moschei, orfeline, azile etc., toate acestea servind interesului public. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când o persoană moare, faptele sale s-au încheiat în afară de trei: caritatea continuă, știința de care beneficiază oamenii și un fiu dreptcredincios care se roagă pentru el.” [Muslim]

12. islamul a instituit, de asemenea, testamentul. Astfel, musulmanul poate decide în timpul vieții sale cum se va împărți averea după moartea sa, asigurându-și o caritate continuă. Cu toate acestea, islamul stipulează că moștenirea lăsată pentru caritate nu poate depăși o treime din totalul averii. Sa'd ibn Abu Waqqas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul Mohammed (ﷺ) a venit să mă viziteze în Mecca pe când eram bolnav. I-am spus: «Am avere. O pot lăsa pe toată pentru Cauza lui Allah?» El (ﷺ) mi-a răspuns: «Nu.» Am întrebat apoi: «Jumătate?» El (ﷺ) mi-a răspuns: «Nu.» Am întrebat apoi: «O treime?» El (ﷺ) mi-a răspuns: «O treime (este bine), deși este încă prea mult. Este mai bine să îi lași pe moștenitorii tăi bogați, decât să îi lași săraci, cerșind de la alții. Vei primi o răsplată pentru orice cheltuiești, chiar și pentru dumaticatul pe care îl pui în gura soției tale. Cu toate acestea, fie ca Allah să te însănătoșească, astfel încât unii oameni (musulmanii) să aibă parte de beneficii din partea ta și alții (necredincioșii) să aibă parte de necazuri din partea ta!» [Al-Bukhari]

13. islamul a interzis tot ceea ce intră în contradicție cu următoarele Cuvinte ale lui Allah Preaînaltul:

„O, voi cei care credeți! Nu vă mâncați averile voastre unii altora pe nedrept (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:29]

Printre acestea se numără următoarele:

a. însușirea oricărui lucru pe nedrept, pentru că aceasta duce la răspândirea corupției în societate. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Allah decretă Iadul și interzice Paradisul pentru oricine își însușește drepturile unui credincios printr-un jurământ fals.» Un om a întreat: «Chiar dacă acest lucru este unul neînsemnat?» Profetul (ﷺ) i-a răspuns: «Chiar dacă este vorba despre o ramură de *arak* (un copac).»” [Muslim]

b. furtul. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care comite adulter nu este considerat a fi un credincios atât timp cât continuă să comită adulter, cel care comite furt nu este considerat a fi un credincios atât timp cât continuă să fure, iar cel care consumă băuturi alcoolice nu este considerat a fi un credincios atât timp cât continuă să consume băuturi alcoolice, însă poarta căinței este deschisă pentru ei.” [Al-Bukhari și Muslim]

Furtul reprezintă o modalitate de a își însuși bunurile oamenilor pe nedrept. Allah Preaînaltul spune:

„Cât despre hoț și hoață, tăiați-le lor mâinile (de la încheietura pumnului), ca răsplată pentru ceea ce au dobândit (prin furt) și ca Pedepsă de la Allah, căci Allah este ‘Aziz (Invincibil, Atotputernic), Hakīm (Preaînțelept).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:38]

c. înșelătoria. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel care ridică o armă împotriva noastră nu este dintre noi și cel care înșală nu este dintre noi.” [Muslim]

d. mita. Allah Preaînaltul spune:

„Nu vă luați unii altora averile pe nedrept și nu-ademeniți cu ele pe judecători, ca să mâncați o parte din averile oamenilor pe nedrept și cu bună știință.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:188]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Blestemul lui Allah fie asupra celor care oferă mită și asupra celor care o acceptă!” [Abu Dawud și Ibn Majah]

Allah Preaînaltul l-a blestemat pe cel care acceptă mita, deoarece el ia ceva ce nu îi aparține de drept și înșală încrederea care i-a fost oferită, acceptând un preț pentru un lucru pe care fusese deja desemnat să îl îndeplinească. De asemenea, Allah Preaînaltul l-a blestemat pe cel care oferă mită, deoarece acesta ajută la răspândirea răului în societate, iar dacă oamenii nu ar oferi mită, atunci corupția nu ar exista.

e. este interzisă îmbunătățirea ofertei pentru a cumpăra un lucru atunci când vânzătorul se află în negocieri cu altcineva, cu excepția cazului în care celălalt cumpărător își dă acordul în acest sens, deoarece, în caz contrar, vor lua naștere ura și invidia în cadrul societății. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nimeni nu trebuie să se implice într-o tranzacție atunci când fratele său (musulman) se află în negocieri cu privire la aceasta și nimeni nu poate cere în căsătorie o femeie pe care fratele său (musulman) a cerut-o deja în căsătorie, cu excepția cazului în care el îi permite acest lucru.” [Al-Bukhari și Muslim]

Sistemul social în islam

Islamul a stabilit un sistem de legi sociale care determină drepturile și îndatoririle fiecărui individ pentru a menține stabilitatea societății. Unele dintre aceste drepturi sunt particulare, iar altele sunt generale. Următoarele sunt câteva dintre drepturile particulare poruncite de către Allah Preaînaltul:

Drepturile conducătorilor asupra celor conduși

1. Dreptul la ascultare, atât timp cât nu poruncesc ceva ce implică neascultare față de Allah Preaînaltul. Astfel, ascultarea față de conducător este echivalentă cu ascultarea față de Allah Preaînaltul și neascultarea față de conducător este echivalentă cu neascultarea față de Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, spune:

„O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și fiți cu supunere (*ascultare*) față de Trimisul Său și față de conducătorii voștri (*învățații și conducătorii; supunerea față de aceștia din urmă este o datorie, cu condiția ca ei să poruncească binele și ascultarea față de Allah*)! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:59]

2. Dreptul la consiliere, loialitate și călăuzirea către ceea ce este benefic atât pentru ei, cât și pentru cei care se află sub autoritatea lor. În acest sens, Allah Preaînaltul le spune lui Moise și Aaron (Pacea fie asupra lor!) atunci când îi trimite la Faraon:

„Și spuneți-i lui vorbe blânde! Poate că el își va aduce aminte sau se va teme (*porunca le este adresată lui Moise și lui Aaron*)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:44]

3. Dreptul la sprijinul celor care se află sub autoritatea lor pe timp de adversitate și la abținerea acestora de la a se răzvrăți împotriva lor.

Drepturile celor conduși asupra conducătorilor

Aceste drepturi se bazează pe cinci principii fundamentale, care sunt următoarele:

1. Islamul poruncește tratarea acestora cu dreptate, respectând drepturile fiecăruia dintre ei. Conducătorul trebuie să fie corect față de ei în distribuirea responsabilităților și aplicarea legii, tratându-i pe toți în mod egal, fără a favoriza pe unul în detrimentul celorlalți sau un grup în detrimentul altuia. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cu adevărat, cel mai iubit dintre oameni de către Allah în Ziua Judecății și cel mai apropiat de El va fi conducătorul drept. Cu adevărat, cel mai urât dintre oameni de către Allah în Ziua Judecății și cel care va fi cel mai îndepărtat de El va fi conducătorul tiran.” [At-Tirmidhi]

De asemenea, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel mai aspru pedepsit dintre oameni în Ziua Învierii este un lider nedrept.” [At-Tabarani]

2. Islamul le interzice conducătorilor să comită o nedreptate, înșelăciune sau trădare față de cei care se află sub autoritatea lor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah îi va interzice intrarea în Paradis fiecărui individ căruia i-a fost încredințată conducerea asupra unei comunități și moare în timp ce îi înșală pe membrii acesteia.” [Convenit]

3. Conducătorii au obligația de a îi consulta pe cei care se află sub autoritatea lor în chestiunile legate de interesele lor politice, sociale și economice, și în special în cele pentru care islamul nu a stabilit reguli anterioare. Ei trebuie să le acorde celor pe care îi conduc libertatea de a își exprima în mod liber gândurile, ideile și punctele de vedere. Se recomandă acceptarea sugestiilor acestora în cazul în care acestea sunt în interesul tuturor. Allah Preaînaltul spune:

„Și datorită Îndurării lui Allah, tu, (Mohammed), ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost fără blândețe și aspru la inimă, ei ar fi fugit din preajma ta. Deci iartă-le lor și roagă-te (lui Allah) pentru iertarea lor! Sfătuiește-te cu ei asupra treburilor (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:159]

În timpul bătăliei de la Badr, Mesagerul lui Allah (ﷺ) și-a așezat tabăra în spatele unor fântâni, iar unul dintre companioni (Allah să fie mulțumit de el!) l-a întrebat:

„«O, Mesager al lui Allah, Allah este Cel care ți-a arătat să alegi acest loc sau este doar o strategie de război?» Profetul (ﷺ) i-a răspuns: «Este o strategie de război.» Companionul i-a spus Profetului (ﷺ): «Atunci ar fi mai bine să ne așezăm tabăra lângă fântâni, astfel încât să îl împiedicăm pe inamic să bea (din aceasta).» Profetul (ﷺ) a urmat sfatul companionului său.»

4. Conducătorii au obligația să stabilească regulile și să îi judece pe cei care se află sub autoritatea lor pe baza Legii islamice. Astfel, nu există spațiu pentru opiniile sau pasiunile personale care pot conduce la greșeli sau nedreptăți. ‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!), cel de al doilea calif al islamului, i-a spus lui Abu Mariam as-Saluli, cel care l-a ucis pe fratele său, Zaid ibn al-Khattāb:

„«(Jur) pe Allah că nu te voi putea iubi până când pământul nu va iubi sângele.» As-Saluli l-a întrebat: «Va putea această ură să mă priveze de drepturile mele?» ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) i-a răspuns: «Nu.» Atunci, As-Saluli i-a spus: «Atunci nu există niciun rău în aceasta, deoarece doar femeile sunt nemulțumite dacă nu sunt iubite.»”

5. Conducătorii au obligația de a fi accesibili și a se pune la dispoziția celor care se află sub autoritatea lor. Astfel, le sunt interzise aroganța și ridicarea de bariere care să îi împiedice pe cei conduși să aibă acces la ei. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„**Cel care este numit într-o poziție de autoritate în ceea ce privește chestiunile musulmanilor, însă se izolează (de aceștia), nu le îndeplinește nevoile sau dorințele și îi lasă în sărăcie, Allah se va menține departe de el, nu îi va îndeplini nevoile sau dorințele și îl va lăsa în sărăcie în Ziua Învierii.**”
[Abu Dawud și Al-Hakim]

6. Conducătorii au obligația de arăta compasiune față de cei conduși și de a nu le impune mai mult decât pot suporta, îngreunându-le viața. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„**O, Allah! tratează-i cu asprime pe aceia care conduc Ummah (comunitatea) mea cu asprime și tratează-i cu blândețe pe cei care conduc Ummah mea cu blândețe!**”
[Muslim]

‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) a explicat importanța acestui lucru spunând:

„(Jur) pe Allah că dacă un catâr ar cădea în Iraq, mi-ar fi teamă că Allah mă va întreba de ce nu am făcut drumul neted pentru el.”

Conducătorul musulman trebuie să fie asemeni celui descris de către Al-Hasan al-Basri (Allah să fie mulțumit de el!) în scrisoarea pe care i-a trimis-o lui ‘Omar ibn ‘Abd al-‘Azīz (Allah să fie mulțumit de el!), în care spunea:

„O, conducător al credincioșilor, să știi că Allah a făcut din conducătorul drept călăuzitorul celui pierdut, cel care îl oprește pe asupritor, cel care oprește corupția, cel care îi dă putere celui slab și cel care le oferă adăpost celor aflați la necaz.

O, conducător al credincioșilor, conducătorul drept este asemeni unui păstor care caută cele mai bune pășuni pentru turma sa și care stă departe de acele zone periculoase, protejându-și turma de animalele sălbatice și de orice rău.

O, conducător al credincioșilor, conducătorul drept este asemeni unui tată iubitor care se preocupă pentru binele copiilor săi, îi educă pe măsură ce cresc, îi întreține cât timp este în viață și le lasă averea sa după ce moare.

O, conducător al credincioșilor, conducătorul drept este asemeni unei mame iubitoare, care își arată dragostea față de copilul ei, îl poartă în pânțele cu greutate și îl aduce pe lume printr-un efort deosebit, îl îngrijește cât timp este copil, stă trează nopțile atunci când copilul este treaz și doarme când acesta doarme, îl hrănește atunci când este cazul, este fericită atunci când copilul ei este sănătos și se îngrijorează atunci când el plânge.

O, conducător al credincioșilor, conducătorul drept este păzitorul orfanilor și sprijinitorul celor aflați în necaz, având grijă de cei tineri și de cei bătrâni.

O, conducător al credincioșilor, conducătorul drept este asemeni inimii dintre coaste. Atunci când inima este sănătoasă, coastele sunt sănătoase, însă atunci când inima este bolnavă, coastele se îmbolnăvesc la rândul lor.

O, conducător al credincioșilor, conducătorul drept este cel care se află între Allah Preaînaltul și robii Săi (are grijă ca robii Săi să urmeze Poruncile Sale), ascultă Cuvintele lui Allah Preaînaltul și îi face și pe alții să le asculte, urmând Calea lui Allah și conducându-i și pe cei care îl urmează pe Calea Sa.

O, conducător al credincioșilor, nu abuza de ceea ce Allah Preaînaltul ți-a oferit asemeni unui sclav căruia stăpânul său i-a încredințat averea și familia sa, iar acesta a risipit averea, lăsându-i copiii fără adăpost.

O, conducător al credincioșilor, să știi că Allah a stabilit limite pentru a îi descuraja pe robii Săi de la a face rău și a comite păcate. Ce se întâmplă, însă, dacă responsabilul pentru punerea în aplicare a acestora comite un păcat care trebuie pedepsit? Allah a prescris pedepsele pentru a proteja viețile oamenilor, însă, ce se întâmplă dacă cel care comite o crimă este responsabilul pentru punerea în aplicare a acestora?

O, conducător al credincioșilor, amintește-ți de existența morții și de ceea ce va avea loc după aceasta, precum și de puținii aliați pe care vei putea conta atunci. Astfel, pregătește-ți cât mai multe provizii de pe acum, pentru a fi pregătit să înfrunți teroarea care va urma (Ziua Judecării).

O, conducător al credincioșilor, amintește-ți că mai ai o locuință pe lângă cea actuală (mormântul) și de faptul că vei petrece în aceasta mult timp, iar cei dragi se vor despărți de tine și te vor lăsa acolo, în adâncime, singur. De aceea, pregătește-ți acele provizii care te pot acompania, deoarece **«În Ziua aceea va fugi omul de fratele lui, ~ Și de mama lui, și de tatăl lui, ~ Și de soția, și de copiii lui!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 80:34-36]**

O, conducător al credincioșilor, amintește-ți că **«(...) atunci când va fi golit ceea ce se află în morminte (atunci când oamenii vor fi înviați) (...) tot ceea ce există în piepturi (ale oamenilor, dintre secrete și intenții) va fi făcut cunoscut.»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 100:9-10]

În acea Zi, toate secretele vor fi revelate, asemeni Registrului faptelor, **«(...) această Carte (Registru) care nu a lăsat nimic nepomenit, nici cel mai mic, nici cel mai mare păcat (...)**» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:49]

O, conducător al credincioșilor, încă mai ai timp să faci fapte bune până când moartea va veni la tine, moment în care se va pierde orice speranță.

O, conducător al credincioșilor, nu judeca printre robii lui Allah urmând legile ignoranților și nu îi conduce urmând legile celor nedrepti. Nu le da putere celor aroganți asupra celor slabi, deoarece aceștia nu respectă nici credincioșii, nici rudele și nici pactele, iar dacă faci aceasta vei purta păcatele altora pe lângă păcatele tale. Nu îți pune încrederea în cei care găsesc bucurie în necazurile tale și care devorează lucrurile bune privându-te de binecuvântările Vieții de Apoi. Nu te gândești la puterea pe care o ai astăzi, ci la cele care vor avea loc mâine, atunci când vei fi legat în frânghiile morții și vei sta înaintea lui Allah Preaînaltul, de față cu o adunare formată din îngeri, Profeți și Mesageri (Pacea fie asupra lor!), atunci când **«Fețele se vor pleca umilite în fața Celui care este Al-Hayy (Cel Veșnic Viu), Al-Qayyūm (Cel Absolut Independent) și nefericit va fi acela care va purta o nedreptate!»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:111]

O, conducător al credincioșilor, chiar dacă nu am atins cu acest mesaj nivelul celor mai inteligenți dinaintea mea și nu am dat dovadă de îndurare și sinceritate, consideră această scrisoare a mea ca fiind un medicament pe care un

prieten dorește să i-l administreze pacientului său pentru ca acesta să își recapete sănătatea.

Pacea fie asupra ta, o, conducător al credincioșilor, precum și Îndurarea și Binecuvântările lui Allah!”

Drepturile părinților

Acestea constă din ascultarea față de ei, excepție făcând cazul în care aceștia poruncesc ceva ce implică neascultare față de Allah Preaînaltul. De asemenea, părinții au dreptul la bunăvoință, la întreținere, la asigurarea tuturor nevoilor fundamentale (mâncare, băutură, îmbrăcăminte și locuință), la a discuta cu ei în mod umil, fără a arăta mândrie, la îndeplinirea nevoilor lor cu răbdare și la a le respecta emoțiile, evitând cuvinte sau acțiuni care le pot răni sentimentele. Allah Preaînaltul spune:

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor «Of!» (în semn de nemulțumire pentru că te stânjenesc) și nu-i certa pe ei (pentru ceea ce nu-ți place), ci spune-le lor vorbe cuviincioase. ~ Și din îndurare coboară pentru ei aripa smereniei și îndurării (fii într-atât de bun și de îndurător față de ei încât ei să te socotească a fi umil) și spune: «Domnul meu, fii îndurător cu ei, căci ei m-au crescut (când am fost) mic!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:23-24]

Islamul consideră neascultarea față de părinți ca fiind unul dintre păcatele majore. ‘Abd Allah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că un beduin a venit la Profetul Mohammed (ﷺ) și l-a întrebat:

„«O, Mesager al lui Allah, care sunt păcatele majore?» Profetul (ﷺ) i-a răspuns: «Să Îi atribui parteneri lui Allah în adorare.» Beduinul a întrebat: «Și apoi?» Profetul (ﷺ) i-a răspuns: «Neascultarea față de părinți.» Beduinul a întrebat: «Și apoi?» Profetul (ﷺ) i-a răspuns: «Un jurământ *ghamus*.» Beduinul l-a întrebat: «Ce este un jurământ *ghamus*?» El (ﷺ) i-a răspuns: «Jurământul fals prin care un musulman este lipsit (pe nedrept) de bunurile sale.»» [Al-Bukhari]

Pentru a arăta statutul părinților în islam, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Mulțumirea lui Allah se află în mulțumirea părintelui și Mânia lui Allah se află în mânia părintelui.” [At-Tirmidhi și Ibn Hibban]

Părinților le sunt acordate toate aceste drepturi chiar dacă nu sunt musulmani, atât timp cât ei nu poruncesc ceva care este interzis în islam. Asma bint Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Mama mea a venit la mine pe când era politeistă, așa că l-am întrebat pe Mesagerul lui Allah (ﷺ): «Mama mea a venit să mă viziteze și își dorește să păstreze relațiile (de rudenie) cu mine. Ar trebui să mențin relațiile cu ea?» El (ﷺ) a răspuns: «Da, menține relațiile cu mama ta.»» [Al-Bukhari și Muslim]

Mama are prioritate față de tată în ceea ce privește bunătatea, ascultarea, blândețea și compasiunea. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că un om a venit la Profetul Mohammed (ﷺ) și l-a întrebat:

„«O, Mesager al lui Allah, față de cine trebuie să arăt cel mai bun comportament?» Profetul (ﷺ) a răspuns: «Față de mama ta, apoi față de mama ta, apoi față de mama

ta, apoi față de tatăl tău, apoi față de rudele tale cele mai apropiate.» [Al-Bukhari și Muslim]

Mamei i-a fost acordat dreptul la de trei ori mai multă bunătate decât tatălui, deoarece ea și-a crescut copilul făcând eforturi și sacrificii, după cum spune Allah Preaînaltul în Nobilul Coran:

„(...) Mama sa l-a purtat cu dureri și l-a născut cu dureri (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 46:15]

Mama este cea care îndură toate greutățile atunci când poartă copilul în pântece, îl naște, îl alăptează și îl îngrijește.

Drepturile soțului asupra soției

1. Responsabilitatea: soțul este responsabil pentru familia lui, muncind pentru interesele acesteia. Allah Preaînaltul spune:

„Bărbații sunt protectori ai femeilor, datorită calităților deosebite cu care i-a dăruit Allah și datorită cheltuielilor pe care le fac din bunurile lor (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:34]

Acest drept le este acordat bărbaților deoarece, în cele mai multe cazuri, aceștia sunt mai obiectivi, în timp ce femeile sunt mai emotive, însă, acest lucru nu înseamnă că femeile nu trebuie să fie consultate cu privire la aspectele care afectează viața conjugală.

2. Soțul are dreptul la ascultare atât timp cât nu cere un lucru care implică neascultarea față de Allah Preaînaltul. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că l-a întrebat pe Profetul Mohammed (ﷺ):

„«Cine are cele mai multe drepturi asupra femeii?» Profetul (ﷺ) mi-a răspuns: «Soțul ei.» Apoi l-am întrebat:

**«Și cine are cele mai multe drepturi asupra bărbatului?»
Profetul (ﷺ) mi-a răspuns: «Mama lui.»» [Al-Bazzar]**

3. Soția nu trebuie să îi ceară soțului ei ceva ce depășește capacitățile sale sau la care nu are acces.

4. Soția trebuie să aibă grijă de averea, copiii și onoarea soțului ei. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cea mai bună femeie este care îl bucură (pe soțul ei) atunci când o privește, care îi îndeplinește cererea dacă i-a cerut (ceva) și care îi păstrează secretele și îi protejează averea în lipsa lui.” [At-Tabarani]

5. Soția nu poate ieși din casa ei fără știrea și consimțământul soțului ei și nu trebuie să invite în casă persoane pe care soțul nu le place. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) Cu adevărat, voi aveți drepturi asupra soțiilor voastre, iar ele au drepturi asupra voastră. În ceea ce privește drepturile voastre asupra lor, (să știți că) ele nu au voie să lase pe nimeni dintre cei pe care nu îi plăceți să stea pe așternuturile voastre sau să intre în casele voastre. Fiți cu grijă! Cu adevărat, dreptul lor asupra voastră este acela că voi trebuie să le hrăniți și să le îmbrăcați în cel mai bun mod cu putință.” [At-Tirmidhi și Ibn Majah]

Primii musulmani obișnuiau să pună în aplicare toate acestea. ‘Awf bint Muhlim ash-Shaybani i-a oferit următoarele sfaturi fiicei sale în noaptea nunții acesteia:

„Fiica mea, părăsești acum casa în care te-ai născut și cuibul în care ai crescut pentru a merge în casa unui bărbat pe care nu îl cunoști și cu care nu ești obișnuită. De aceea, fii roaba lui, iar el va fi sclavul tău. Păstrează-ți următoarele zece calități, iar el va fi asemeni unei comori pentru tine:

- primul și al doilea sfat: fii supusă și ascultă de el îndeplinind ceea ce îți cere;

- al treilea și al patrulea sfat: ai grijă la ceea ce vede și miroase soțul tău, să nu vadă nimic neplăcut la tine și să nu simtă alt miros de la tine decât cel de parfum;

- al cincilea și al șaselea sfat: ține cont de orele lui de somn și de masă, deoarece amânarea mesei este o tortură și întreruperea somnului este un motiv de furie;

- al șaptelea și al optulea sfat: ai grijă de bunurile și de servitorii săi, deoarece gestionarea și folosirea corectă a averii și a slujitorilor sunt un semn al înțelepciunii:

-al nouălea și al zecelea sfat: abține-te să îl contrazici și păstrează-i întotdeauna secretele, deoarece, dacă nu îl respecti, îi vei răni inima, iar dacă îi dezvălui secretele, nu vei putea evita trădarea lui.

În cele din urmă, nu arăta bucurie atunci când el este trist și nici durere atunci când el este fericit și zâmbitor.”

Drepturile soției asupra soțului

1. Zestrea este un drept al soției asupra soțului ei. Allah Preaînaltul spune:

„Și oferiți femeilor zestrea (prin zestre se traduce cuvântul arab mahr, care este, de fapt, darul pe care mirele îl face miresei și care este negociat între cele două părți) de bună-voie, iar dacă ele se lipsesc - nesilite - de ceva, atunci voi cheltuiți-o după cum doriți, cu plăcere!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:4]

2. Soțul poligam are obligația de a le trata pe toate soțiile lui cu dreptate și în mod egal în ceea ce privește

mâncarea, băutura, îmbrăcămintea, relațiile maritale și locuința. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care are două soții și o favorizează pe una dintre ele va veni în Ziua Judecății cu jumătate (partea dreaptă sau stângă) din corpul său înclinată și paralizată.” [Abu Dawud, An-Nasa’i, At-Tirmidhi, Ad-Darimi și Ibn Majah]

3. Soțul are obligația de a le asigura soției și copiilor săi toate nevoile fundamentale, așa cum sunt o locuință adecvată, hrană, îmbrăcămintă etc., în limitele posibilităților sale. Allah Preaînaltul spune:

„Cel care este înstărit să cheltuiască după mijloacele sale, iar cel a cărui înzestrare este limitată să cheltuiască din ceea ce i-a dat Allah. Allah nu împovărează nicio persoană cu mai mult decât El i-a dat (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 65:7]

Pentru a îi încuraja pe musulmani să respecte aceste drepturi, islamul consideră asigurarea nevoilor fundamentale ale soțiilor ca fiind o caritate pentru care vor fi răsplătiți. Profetul (ﷺ) i-a spus lui Sād ibn Abu Waqqas (Allah să fie mulțumit de el!):

„(...) Vei primi o răsplată pentru orice cheltuiești căutând Mulțumirea lui Allah (de dragul lui Allah), chiar și pentru dumaticatul pe care îl pui în gura soției tale (...)” [Al-Bukhari și Muslim]

În cazul în care soțul nu le oferă soției și copiilor lui cele necesare într-o cantitate suficientă, soția are dreptul să ia din banii soțului ei fără știrea lui. Hind bint Utbah i-a spus Profetului (ﷺ):

„«O, Mesager al lui Allah, Abu Sufian (soțul meu) este zgârcit și nu îmi dă suficient pentru mine și copiii mei, în afară de ceea ce iau de la el fără știrea lui.» El (ﷺ) i-a spus:

«Ia atât cât este suficient pentru tine și copiii tăi, într-un mod just (fără să exagerezi).» [Al-Bukhari]

4. Soțul are obligația de a îi asigura soției sale dreptul la relații conjugale și conviețuire. Unul dintre drepturile pe care Legea islamică i le acordă soției este cel la companie, dragoste și satisfacere sexuală din partea soțului ei, pentru a evita căderea în lucrurile nepermise.

5. Soțul are obligația de a păstra secretele soției sale și de a acoperi defectele sale, evitând mai ales divulgarea a orice are legătură cu relațiile lor intime. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel mai păcătos înaintea lui Allah în Ziua Judecății va fi bărbatul care are relații intime cu soția sa și apoi divulgă secretul ei.” [Muslim]

6. Soția are dreptul la un bun comportament, la o conviețuire adecvată și la a fi consultată cu privire la chestiunile maritale. Soțul nu are dreptul să îi impună soției opinia sa și să ia decizii în ceea ce o privește fără a o consulta. El trebuie să facă tot ce îi stă în putere pentru fericirea și liniștea ei, arătându-i dragostea lui sinceră, glumind, jucându-se cu ea și arătându-i afecțiune. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun dintre credincioși în ceea ce privește credința lui este acela care are cel mai bun comportament, iar cei mai buni dintre voi sunt cei care sunt cei mai buni cu soțiile lor.” [At-Tirmidhi și Ibn Hibban]

7. Soțului i se cere să îndure cu răbdare greșelile soției sale, evitând să îi caute defecte. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Credinciosul nu trebuie să urască femeia credincioasă (soția), dacă îi displace una dintre caracteristicile ei, va fi mulțumit de alta.” [Muslim]

8. Soțul trebuie să fie gelos pe soția sa (o gelozie moderată) și să o țină departe de locurile pline de depravare morală și corupție. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, cei care credeți! Protejați-vă pe voi și familiile voastre (prin ascultarea lui Allah) de un Foc (Iadul) al cărui combustibil sunt oamenii și pietrele, peste care sunt (stabiliți) îngeri aspri și severi (a căror datorie este să îi chinuie pe locuitorii Focului) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 66:6]

9. Soțul trebuie să îi protejeze bunurile personale și să nu dispună de ele decât cu consimțământul și știrea ei. Allah Preaînaltul spune:

„Nu vă luați unii altora averile pe nedrept (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:188]

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Bunurile unui musulman vă sunt permise doar atunci când acesta vi le dă de bunăvoie.” [Ad-Daraqutni]

Drepturile rudelor

Rudele sunt acele persoane cu care împărțim același sânge. Islamul îi îndeamnă pe oameni la ajutorarea acestora și la întreținerea lor – pentru cei care își pot permite aceasta – precum și la satisfacerea nevoilor lor prin intermediul carității obligatorii sau voluntare, la sprijinul moral, interesându-se de situația lor, și la tratarea lor cu afecțiune, împărțind cu ele tristețile și bucuriile lor. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Fiți cu frică de Allah în Numele căruia vă conjurați (unii pe alții) și (fiți cu frică de ruperea) legăturilor de rudenie (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:1]

Islamul îi încurajează pe musulmani să păstreze relațiile cu rudele lor, chiar dacă acestea nu își doresc același lucru, având obligația de a le ierta dacă acestea le-au greșit și de a le căuta compania, chiar dacă acestea i-au părăsit. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Persoana care menține în mod perfect legăturile de rudenie nu este cea care o face, deoarece primește o răsplată de la rudele sale (pentru că este bună cu ele și le face bine), ci persoana care menține în mod perfect legăturile de rudenie este aceea care menține legăturile cu rudele sale, chiar dacă acestea rup legăturile de rudenie cu ea.” [Al-Bukhari]

Islamul avertizează cu asprime împotriva ruperii legăturilor de rudenie, considerând aceasta a fi un păcat major. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Allah a creat creația, iar atunci când a terminat, *rahm* (pânțele) s-a ridicat și Allah (i-)a spus: «Oprește-te! Ce dorești?» Acesta a spus: «În acest loc caut adăpost la Tine de toți cei care mă rup (adică rup legăturile de rudenie.)» Allah a întrebat: «Ai fi mulțumit dacă aş păstra o relație bună cu cel care va păstra o relație bună cu tine și aş rupe relația cu cel care va rupe relația cu tine?» Acesta a răspuns: «Da, o, Domnul meu.» Allah a spus: «Atunci aceasta este pentru tine.» Apoi, Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a recitat următorul verset: **„Și dacă vă întoarceți voi (vă îndepărtați de la credință), nu s-ar putea să semănați voi stricăciune pe Pământ și să rupeți legăturile voastre de rudenie (ați reveni la starea de scindare anterioară apariției islamului care v-a unit și v-a poruncit să faceți bine pe Pământ și să păstrați legăturile de sânge)?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 47:22]” [Al-Bukhari]**

Drepturile copiilor

1. Dreptul la viață, la îngrijire și la asigurarea tuturor nevoilor fundamentale, precum hrana, băutura, îmbrăcămintea și locuința. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Este un păcat suficient pentru un om să îl neglijeze pe cel care se află în grija lui.” [Muslim]

2. Dreptul la alegerea unui nume adecvat pentru ei. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„În Ziua Judecării, veți fi chemați pe numele vostru și pe cel al părinților voștri. Așadar, alegeți pentru voi cele mai bune nume.” [Ibn Hibban]

3. Dreptul la a le fi inculcate calități nobile, precum modestia, respectul față de persoanele în vârstă, sinceritatea, loialitatea, onestitatea, ascultarea față de părinți etc., și dreptul la a fi feriți de acțiunile rele, precum minciuna, înșelăciunea, trădarea, furtul, neascultarea față de părinți etc.

4. Dreptul la cea mai bună educație, la sfaturi bune și la alegerea unor companioni buni pentru ei. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Fiecare dintre voi este păzitor și responsabil pentru ceea ce se află în custodia sa. Conducătorul este păzitorul supușilor săi și este responsabil pentru ei; soțul este păzitorul familiei sale și este responsabil pentru aceasta; soția este păzitoarea casei soțului ei și este responsabilă pentru aceasta; iar un servitor este păzitorul proprietății stăpânului său și este responsabil pentru aceasta.” [Al-Bukhari și Muslim]

5. Dreptul la efortul părinților pentru a asigura bunăstarea lor, evitând a le dori orice rău. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Nu vă rugați împotriva voastră, împotriva copiilor voștri sau împotriva averii voastre. Se poate întâmpla ca ruga voastră să aibă loc într-un moment în care Allah oferă ceea ce ați cerut și aceasta să fie îndeplinită.” [Muslim]

6. Dreptul la a fi tratați în mod egal, fără a îi favoriza pe unii în detrimentul celorlalți în ceea ce privește cadourile sau timpul petrecut cu ei, provocând astfel neascultarea față de părinți și resentimente sau ură între frați. Nouman ibn Başir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Tatăl meu mi-a donat câteva dintre proprietățile sale, dar mama mea, ‘Amrah bint Rawaha, mi-a spus că nu va accepta așa ceva decât dacă el îl face pe Mesagerul lui Allah (ﷺ) martor la aceasta. De aceea, tatăl meu s-a dus la Mesagerul lui Allah (ﷺ) pentru a îl face martor la donația pe care mi-a făcut-o. Mesagerul lui Allah (ﷺ) l-a întrebat: «Ai dat (echivalentul acestora) la fiecare dintre copiii tăi?» El a răspuns: «Nu.» Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: «Aveți teamă de Allah și fiți drepecți cu copiii voștri!» Atunci, tatăl meu s-a întors și a luat înapoi ceea ce îmi donase.” [Muslim]

Drepturile vecinilor

Islamul poruncește tratarea cu bunătate a vecinilor în orice situație. Allah Preaînaltul spune:

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat (*apropiat prin vecinătate sau înrudire*) și cu vecinul străin (*vecinul îndepărtat de care nu te leagă relații de rudenie*), cu tovarășul de alături, cu călătorul de pe drum și cu cei stăpâniți de mâinile voastre drepte (*robii aflați în stăpânirea voastră*), căci Allah nu-i iubește pe cel trufaș și pe

cel lăudăros!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:36]

Acesta interzice rănirea vecinilor prin cuvinte sau acțiuni. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că un om a venit la Profetul Mohammed (ﷺ) și i-a spus:

„«O, Trimis al lui Allah, cutare femeie își petrece zilele postind, nopțile în rugăciune, însă își jignește vecinii.» Profetul (ﷺ) a spus: «Faptele bune nu-i vor fi de niciun folos, iar ea va intra în Iad.» Apoi a spus: «Cutare femeie îndeplinește numai rugăciunile obligatorii și dă bucățele de ثور (un tip de iaurt bine încheat care se găsește numai în unele țări arabe și nu are echivalent în limba română) drept caritate, însă nu jignește pe nimeni.» Profetul (ﷺ) a spus: «Ea va intra în Paradis.»» [Al-Bukhari, *Al-Adab Al-Mufrad*]

Islamul a ridicat statutul vecinilor și le-a acordat numeroase drepturi. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Îngerul Jibril a continuat să mă sfătuiască în ceea ce privește (tratarea) vecinilor (cu politețe și bunătate), până când am crezut că îmi va porunci (de la Allah) să îi fac moștenitori.” [Al-Bukhari]

Tratarea cu răutate a vecinilor este un semn al necredinței. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«(Jur) Pe Allah, el nu este un credincios! (Jur) Pe Allah, el nu este un credincios! (Jur) Pe Allah, el nu este un credincios!» Ei au întrebat: «Cine, o, Mesager al lui Allah?» El (ﷺ) a spus: «Cel al cărui vecin nu se simte în siguranță de răul lui.»» [Al-Bukhari și Muslim]

Este recomandată îndurarea cu răbdare a răutăților venite din partea vecinilor și tratarea lor cu indulgență și bunătate. Un om a venit la Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) și i-a spus:

„*«Am un vecin care îmi face rău, mă jignește și mă deranjează.» Ibn ‘Abbas i-a spus: «Dacă el nu are teamă de Allah în ceea ce te privește, ai tu teamă de Allah în ceea ce îl privește!»» [Al-Ghazali în ‘Ihya Ulum ad-dîn]*

Există trei categorii de vecini:

1. vecinii musulmani care ne sunt rude, care au trei drepturi: dreptul de rudă, dreptul de vecin și cel de musulman;
2. vecinul musulman, care are două drepturi: dreptul de vecin și dreptul de musulman;
3. vecinul nemusulman, care are un singur drept: dreptul de vecin. Mujahid (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Familia lui ‘Abd Allah ibn ‘Amr a sacrificat o oaie și, atunci când el a sosit, a întrebat: «I-ați dat o parte din ea și vecinului nostru evreu? I-ați dat o parte din ea și vecinului nostru evreu? L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (ﷺ) spunând: „Îngerul Jibril a continuat să mă sfătuiască în ceea ce privește (tratarea) vecinilor (cu politețe și bunătate), până când am crezut că îmi va porunci (de la Allah) să îi fac moștenitori.»»» [At-Tirmidhi]

Drepturile companionilor

Islamul îndeamnă la tratarea cu bunătate a companionilor și prescrie anumite drepturi pe care aceștia le au, precum dreptul la ajutor și la sfaturi sincere. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun companion înaintea lui Allah Cel Atotputernic este cel care este cel mai bun cu companionii săi și cel mai bun vecin înaintea lui Allah este cel care este cel mai bun cu vecinii lui.» [At-Tirmidhi]

Aceștia ar trebui să își primească drepturile chiar și după moartea companionilor lor. Un om din tribul Salamah l-a întrebat pe Mesagerul lui Allah (ﷺ):

„«O, Mesager al lui Allah, există vreo modalitate în care să îmi pot arăta devotamentul față de părinți după moartea lor?» Profetul (ﷺ) i-a răspuns: «Da! Te poți ruga pentru ei și pentru iertarea lor, le poți îndeplini angajamentele după moartea lor, poți menține relațiile cu rudele lor și le poți onora prietenii.» [Abu Dawud, Ibn Majah, Ibn Hibban și Al-Hakim]

Drepturile oaspeților

Printre drepturile de care se bucură oaspeții în islam, se află faptul că aceștia trebuie să fie onorați. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi trebuie să își servească vecinul cu generozitate și cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi trebuie să își trateze oaspetele cu generozitate, oferindu-i dreptul său.» Cineva a întrebat: «Cere este dreptul său, o, Mesager al lui Allah?» El a răspuns: «(Să fie servit timp de) o zi și o noapte cu cele mai bune mâncăruri și trei zile (cu mâncare obișnuită), iar dacă stă mai mult, ceea ce va fi cheltuit pentru el va fi considerat caritate (pentru gazdă). Și cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi trebuie să vorbească în cel mai bun mod cu putință (să se abțină de la răutăți sau vorbire indecentă) sau să tacă.» [Al-Bukhari]

În islam, onorarea oaspeților face parte dintre faptele bune. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu este un om mai bun decât cel care ia frâiele (calului său), luptă pe Calea lui Allah și se îndepărtează de faptele

rele ale oamenilor, la fel cum nu este om mai bun decât cel care își păstorește turma, își onorează oaspetele și îi acordă acestuia drepturile sale.” [Ahmad și Al-Hakim]

Pe de altă parte, oaspetele trebuie să ia în considerare situația gazdei sale și să nu îi impună mai mult decât ceea ce poate face. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Nu este corect ca un musulman să stea cu fratele său până când îl face pe acesta să cadă în păcat.» Oamenii au întrebat: «O, Mesager a lui Allah, cum poate el (oaspetele) să o facă (pe gazdă) să comită un păcat?» El (ﷺ) a răspuns: «Rămânând în casa ei până când aceasta nu mai are (suficienți bani) încât să îl întrețină.»» [Muslim]

Imam Al-Ghazali (Allah să aibă milă de el!) a scris următoarele cu privire la Profetul Mohammed (ﷺ) în cartea sa, „*Thya Ulum ad-Dīn*”:

„Profetul Mohammed (ﷺ) își onora oaspeții. El își întindea haina pentru ca aceștia să se așeze pe ea și obișnuia să le ofere perna sa, iar dacă refuzau din politete, el (ﷺ) insista până când acceptau. Nimeni nu i-a fost oaspete fără să creadă că era cel mai generos dintre oameni. Îi oferea fiecăruia dintre companiile săi cu care stătea atenția cuvenită, ascultând, vorbind și îndreptându-și privirea către toți cei care se aflau în compania sa. Întrunirile sale se caracterizau prin modestie, smerenie și onestitate. Îi numea pe companiile săi «*kunyah*» pentru a îi onora (...) Era cel mai greu de înfuriat și cel mai ușor de mulțumit.”

Drepturile angajaților

Islamul a definit un set de reguli și principii cu privire la muncă și muncitori care reglementează relațiile dintre angajatori și angajați.

Islamul stabilește că relația dintre angajator și angajați trebuie să fie una bazată pe frăție, egalitate și demnitate. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus în acest sens:

„(...) Servitorii tăi sunt frații tăi pe care Allah i-a pus sub autoritatea ta. Oricine îl are pe fratele său sub autoritatea sa, să-l hrănească din ceea ce mănâncă, să-l îmbrace cu ceea ce se îmbracă și să nu-l împovăreze cu mai mult decât poate suporta. Dacă îl împovărați cu mai mult decât poate îndura, atunci ajutați-l.” [Al-Bukhari]

Islamul garantează drepturile angajaților, așa cum este cel la a primi un salariu. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah Preaînaltul spune: «Voi fi Adversarul a trei (categorii de) oameni în Ziua Învierii: cel care promite ceva în Numele Meu și își încalcă promisiunea, cel care vinde un om liber și cheltuiește banii primiți în schimbul lui și cel care angajează un muncitor, de a cărui muncă profită din plin, însă nu îi plătește salariul său.»” [Al-Bukhari]

Islamul prescrie ca salariul să fie stabilit înainte de începerea lucrărilor. Abu Sa‘id al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Mesagerul lui Allah a interzis angajarea unui muncitor înainte de a fi stabilit salariul acestuia.” [Ahmad]

Islamul stabilește că muncitorul trebuie să fie plătit imediat după finalizarea lucrărilor sale. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dați-i muncitorului salariul lui înainte ca sudoarea să i se usuce!” [Ibn Majah]

În plus, acesta interzice împovărarea angajaților cu mai mult decât pot suporta, fiind obligatorie plata unei compensații sau ajutorarea acestora în situația în care acest lucru se întâmplă. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus în acest sens:

„(...) Dacă îl împovărați cu mai mult decât poate îndura, atunci ajutați-l.” [Al-Bukhari]

Islamul a înnobilit munca și a înălțat statutul muncitorilor, considerând rodul muncii permise ca fiind o binecuvântare măreață. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nimeni nu a mâncat mâncare mai bună decât cea câștigată cu propriile mâini prin muncă. Într-adevăr, Profetul lui Allah, David (Pacea fie asupra sa!), obișnuia să mănânce din ceea ce câștiga cu propriile mâini.” [Al-Bukhari]

În plus, islamul îi încurajează pe credincioși să muncească. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Este mai bine pentru oricare dintre voi să ia o frânghie și să taie câteva lemne (din pădure) pe care să le care pe spinarea lui și să le vândă pentru ca Allah să îl salveze decât să ceară ceva de la o persoană pe care aceasta i-l poate da sau nu.” [Al-Bukhari]

Drepturile angajatorului

În același mod în care islamul i-a poruncit angajatorului să respecte drepturile angajaților, el le-a poruncit angajaților să respecte drepturile angajatorului, îndeplinindu-și obligațiile în cel mai bun mod cu putință și fără întârzieri care îi pot cauza probleme. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cu adevărat, Allah iubește ca atunci când faceți un lucru să îl faceți în cel mai bun mod cu putință.” [Al-Baihaqi]

Pentru a îi încuraja pe angajați să își îndeplinească obligațiile în cel mai bun mod cu putință, protejându-și demnitatea și onoarea, islamul a făcut din munca lor cea mai

bună sursă de câștig, dacă aceștia își fac datoria în mod adecvat. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun câștig este cel dobândit cu propriile mâini într-o manieră adecvată.” [Ahmad]

Drepturi și obligații generale

1. Islamul le poruncește musulmanilor să se preocupe de situația fraților lor oriunde s-ar afla. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Credincioșii, în dragostea, mila și sentimentele unora față de alții sunt precum un trup: dacă o parte a acestuia simte durere, atunci toate celelalte părți ale corpului simt durere prin febră și somnolență.” [Al-Bukhari]

2. În plus, acesta le poruncește musulmanilor să se străduiască pentru a îmbunătăți condițiile de viață ale fraților lor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Niciunul dintre voi nu crede (cu adevărat) până când nu iubește pentru fratele său ceea ce iubește pentru sine.” [Al-Bukhari și Muslim]

3. Musulmanii au obligația de a îi ajuta pe frații lor în credință pe timp de criză și calamități. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Un dreptcredincios este asemeni cărămizilor unui zid pentru alt dreptcredincios, întărindu-se unul pe altul.» spunând aceasta, Profetul (ﷺ) și-a împreunat mâinile, încrucișându-și degetele.” [Al-Bukhari și Muslim]

4. De asemenea, musulmanii trebuie să îi ajute și să îi salveze pe frații lor atunci când aceștia au nevoie. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Iar de vă vor cere ei ajutor, în sprijinul religiei, aveți datoria de a le acorda ajutor (*împotriva idolatrilor*), dar nu împotriva unui neam dacă între voi și între el este un legământ, căci Allah este Cel care Vede ceea ce faceți voi.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:72]

Sunt interzise abandonarea sau trădarea lor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Niciun om (musulman) nu va abandona un om care este musulman într-un loc în care onoarea și demnitatea i-ar putea fi încălcate fără ca Allah să îl abandoneze într-un loc în care să își dorească ajutorul Său și niciun om (musulman) nu va ajuta un om care este musulman într-un loc în care onoarea și demnitatea i-ar putea fi încălcate fără ca Allah să îl ajute într-un loc în care își dorește ajutorul Său.” [Ahmad și Abu Dawud, clasificat *hasan* de către Al-Albani]

Codul moral în islam

Islamul a venit pentru a perfecționa caracterul moral și bunele maniere. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cu adevărat, am fost trimis pentru a perfecționa bunul caracter.” [Al-Bukhari]

Nu există virtute pe care islamul să nu o prescrie și nu există lucru rău pe care acesta să nu îl interzică. Allah Preaînaltul spune:

„Fii cu iertare (și nu te mânia), poruncește ceea ce este bun și îndepărtează-te de neștiutori!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:199]

Profetul Mohammed (ﷺ) a întrebat:

„«Știți cine este falit?» Ei, companionii (Allah să fie mulțumit de ei!), au răspuns: «Cel falit dintre noi este cel care nu are niciun *dirham* și nimic altceva de valoare.» El, Profetul (ﷺ), a spus: «Cel falit din *Ummah* mea este acela care, în Ziua Judecății, va veni cu rugăciunile, posturile și *zakāt*-ul (caritatea anuală obligatorie) său, însă el a încălcat drepturile altora, a calomniat, a consumat în mod nedrept averea altora, a vărsat sângele altora și i-a lovit pe alții, și răsplățile sale vor trece la cutare și cutare (cei care au suferit de mâna lui). Și dacă faptele sale bune se vor termina înainte să înapoieze drepturile oamenilor, atunci se va lua din faptele lor rele și vor trece la el și el va fi aruncat în Focul Iadului.»» [Muslim]

Islamul a stabilit modul în care un musulman trebuie să se comporte față de ceilalți și față de societatea în care trăiește. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Evită tot ceea ce este interzis și vei fi cel mai pios dintre oameni; fii mulțumit cu ceea ce Allah ți-a dat și vei fi

cel mai bogat dintre oameni; fii bun cu vecinul tău și vei fi un credincios; dorește-le oamenilor ceea ce îți dorești pentru tine însuși și vei fi un musulman; și nu râde mult, deoarece hohotele de râsucid inima.” [At-Tirmidhi]

El (ﷺ) a spus, de asemenea:

„Musulmanul este acea persoană de a cărei limbă și mână musulmanii se află în siguranță, iar *muhajir* (emigrantul) este cel care părăsește faptele pe care Allah le-a interzis.” [Al-Bukhari și Muslim]

Prin poruncile și interzicerile sale, islamul are drept scop formarea unei societăți bazate pe solidaritate, fraternitate, îndurare și dragoste.

În continuare, vom enumera câteva dintre lucrurile pe care islamul le-a interzis:

1. islamul interzice atribuirea de parteneri lui Allah Preaînaltul în adorare. El, Cel Atotputernic, spune:

„Allah nu iartă să I se facă semeni, dar iartă orice, în afară de aceasta, celui care voiește El. Acela care Îi face lui Allah semeni, acela s-a rătăcit departe!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:116]

2. islamul interzice vrăjitoria. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Evitați păcatele majore: a Îi face asociați lui Allah în adorare (*shirk*) și vrăjitoria.” [Al-Bukhari]

3. islamul interzice asuprirea oamenilor și încălcarea drepturilor acestora. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Domnul meu a oprit nelegiuirile - atât pe cele văzute, cât și pe cele nevăzute - precum și păcatul (s-a interpretat și ca însemnând «băuturile alcoolice»), nedreptățirea (*altora*) sau să-I faceți lui Allah

asociați, de vreme ce El nu a trimis o astfel de poruncă, sau să spuneți despre Allah ceea ce nu știți (în legătură cu cele permise și cu cele nepermise sau cu idolatria).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:33]

4. islamul interzice luarea unei vieți pe nedrept. Allah Preaînaltul spune:

„Cel care omoară un dreptcredincios precugetat, răsplata îi va fi Gheena, în care va rămâne veșnic, Allah se va mânia pe el, îl va blestema și-i va pregăti lui chin mare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:93]

5. Islamul interzice ruperea legăturilor de rudenie. Allah Preaînaltul spune:

„Și dacă vă întoarceți voi (vă îndepărtați de la credință), nu s-ar putea să semănați voi stricăciune pe Pământ și să rupeți legăturile voastre de rudenie (ați reveni la starea de scindare anterioară apariției islamului care v-a unit și v-a poruncit vouă să faceți bine pe Pământ și să păstrați legăturile de sânge)? ~ Aceștia (cei care nu cred și ipocriții) sunt cei pe care i-a blestemat Allah și i-a făcut pe ei surzi și le-a orbit vederile lor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 47:22-23]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care rupe legăturile de rudenie nu va intra în Jannah (Paradis).” [Muslim]

Prin ruperea legăturilor de rudenie se înțelege lipsa de vizitare și indiferența față de nevoile rudelor, comportamentul arogant față de acestea sau negarea ajutorului celor mai sărace dintre ele din partea celor care își pot permite aceasta. Dacă o persoană dă caritate unei persoane sărace, ea va primi o răsplată pentru caritatea sa, însă dacă dă caritate unui membru al familiei sale va primi o răsplată atât pentru caritate, cât și

pentru menținerea legăturilor de rudenie. Cei care sunt săraci trebuie să mențină legăturile de rudenie prin salutarea rudelor, interesându-se de situația lor și tratându-le cu afecțiune. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Păstrați legăturile de rudenie, chiar și numai printr-un simplu salut de pace.” [Al-Bazzar]

6. islamul interzice adulterul și tot ceea ce poate conduce la acesta. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu vă apropiați (nu faceți lucruri care să conducă la preacurvie, cum sunt sărutul, mângâierea, privitul la femeile goale etc.) de preacurvie (prin preacurvie se traduce cuvântul arab zina, care înseamnă o relație sexuală între bărbat și femeie în afara căsătoriei), căci ea este o josnicie! Și rău drum este ea!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:32]

Scopul acestei interziceri este acela de a proteja moralitatea comunității musulmane, evitând dezintegrarea acesteia și amestecarea descendenței, care poate duce la moștenirea averii de către cei care nu au dreptul la aceasta și la căsătoria între persoane *mahram* (membrii familiei cu care este interzisă căsătoria). În plus, aceasta protejează comunitatea musulmană de boli și epidemii. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„O, *muhajirun*, ați putea fi testați cu cinci lucruri și caut adăpost la Allah să nu trăiți pentru a le vedea: imoralitatea nu va deveni atât de răspândită încât să fie cunoscută în mijlocul oamenilor fără ca (aceștia) să fie afectați de plăgi și infecții dureroase, care nu au fost cunoscute între predecesorii lor (...)” [Ibn Majah]

7. islamul interzice homosexualitatea. Allah Preaînaltul spune cu privire la neamul lui Lot:

„Și când a venit Hotărârea Noastră (adică Pedepsa Noastră), am făcut Noi ca partea ei (a cetății Sodoma) de sus să fie partea ei de dedesubt și am trimis asupra ei ploaie de pietre de lut (ars) (lut ars și împietrit), una după alta, ~ Însemnate de Domnul tău (însemnate cu numele destinatarilor). Și ele (aceste pietre) nu sunt departe de cei nelegiuți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:82-83]

Allah Preaînaltul îi avertizează pe cei care comit acest păcat, care sunt amenințați cu o pedeapsă asemănătoare celei primite de către neamul lui Lot (Pacea fie asupra sa!).

8. islamul interzice consumarea averii orfanilor, considerând aceasta a fi o încălcare a drepturilor celor săraci. Allah Preaînaltul spune:

„Cei care mănâncă bunurile orfanilor pe nedrept, aceia mănâncă în pântecele lor foc și ei vor arde în Iad.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:10]

Excepția de la acest aspru avertisment o reprezintă tutorii săraci ai orfanilor, cărora le este permis să ia din averea lor o sumă în schimbul creșterii și întreținerii acestora. De asemenea, acestora le este permis să investească averea orfanului pentru a o spori. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Cel care este înstărit să fie cumpătat, iar cel care este sărac să cheltuiască după cuviință (poate să cheltuiască din bunurile respective o cantitate rezonabilă, cu titlul de remunerație de tutore) (...).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:6]

9. islamul interzice mărturia mincinoasă, pe care o consideră a fi un păcat major din cauza efectului negativ pe care îl are, putând cauza încălcarea drepturilor oamenilor și răspândirea nedreptății în cadrul societății. Aceasta îi aduce prejudicii atât martorului, care comite o nedreptate, cât și

victimei, care este privată de drepturile sale. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Să vă informez cu privire la cele mai grele păcate?» Noi am răspuns: «Da, o, Mesager al lui Allah!» El (ﷺ) a spus: «(Acestea sunt) atribuirea de parteneri lui Allah în adorare și neascultarea față de părinți.» Apoi, Profetul (ﷺ) s-a ridicat după ce fusese rezemat și a spus: «Și vă avertizez împotriva declarației false și a mărturiei mincinoase! Și vă avertizez împotriva declarației false și a mărturiei mincinoase!», continuând să spună acest lucru până când am crezut că nu se va opri.» [Al-Bukhari]

10. islamul interzice jocurile de noroc deoarece acestea reprezintă o pierdere de timp și bani, în timp ce nu aduc niciun beneficiu nici pentru individ, nici pentru societate. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Vinul (*vinul - și prin analogie - orice băutură alcoolică*), *jocul de noroc, pietrele ridicate (idolii) și săgețile (pentru prezicere)* sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândeți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:90]

Dacă o persoană câștigă din jocurile de noroc, aceasta consumă averea altcuiva pe nedrept, iar bucuria câștigului este înșelătoare, îndemnând la noi jocuri pentru alt câștig. Dacă o persoană pierde, aceasta își risipește banii pe un lucru care nu îi aduce niciun beneficiu, iar dacă rămâne fără bani se va simți tentată să fure sperând ca, printr-un nou joc, să poată câștiga și recupera ceea ce a pierdut.

11. islamul interzice *ghamus* - jurământul fals prin care un musulman este lipsit de bunurile sale (pe nedrept). Acesta se numește astfel, deoarece „scufundă” persoana care îl face în Focul Iadului. Allah Preaînaltul spune:

„Însă aceia care-și vând făgăduința dată lui Allah și jurămintele lor pe un preț de nimic, aceia nu vor avea parte în Viața de Apoi; Allah nu le va vorbi lor, nici nu-și va îndrepta privirea spre ei în Ziua Învierii și nici nu-i va curăți pe ei. Și vor avea ei parte de chin dureros.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:77]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Allah decretă Iadul și interzice Paradisul pentru oricine își însușește drepturile unui credincios printr-un jurământ fals.» Un om a întrebat: «Chiar dacă acest lucru este unul neînsemnat?» Profetul (ﷺ) i-a răspuns: «Chiar dacă este vorba despre o ramură de *arak* (un copac).»”
[Muslim]

12. islamul interzice sinuciderea. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și nu vă ucideți voi înșivă (prin săvârșirea de păcate care antrenează pieirea voastră în această lume sau ucigându-vă unul pe altul)! Allah este *Rahīm* (Prea Îndurător) cu voi! ~ Însă cel care săvârșește aceasta prin necumpătare și fărădelege, pe acela Noi îl vom face să ardă în Foc, căci pentru Allah aceasta este un lucru ușor!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:29-30]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) Cel care se sinucide va fi pedepsit în Ziua Judecății cu lucrul cu care s-a sinucis (...)” [Al-Bukhari și Muslim]

13. islamul interzice minciuna, trădarea, înșelătoria și ruperea promisiunilor. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Nu-L violențiți pe Allah și pe Trimis! Nici nu violențiți asupra celor ce v-au fost încredințate, cu bună știință (toate cele care le sunt

încredințate oamenilor, așa cum sunt bunurile, familia sau secretele)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:27]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care are următoarele patru (caracteristici) este un ipocrit absolut și cel care are una dintre următoarele patru caracteristici va avea cel puțin o caracteristică a ipocriziei până când va renunța la ea: de fiecare dată când i se încredințează ceva, trădează; de fiecare dată când vorbește, spune o minciună; de fiecare dată când face un legământ, se dovedește a fi un trădător; de fiecare dată când se ceartă, se comportă într-o manieră foarte imprudentă, rea și jignitoare.” [Muslim]

Într-o altă relateare, Profetul Mohammed (ﷺ) a adăugat:

„(...) Chiar dacă el se roagă, ține post și afirmă că este musulman.” [Muslim]

14. islamul interzice ura și invidia între membrii societății musulmane. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu vă abandonați unii pe alții, nu vă urâți unii pe alții și nu vă invidiați unii pe alții. Fiți frați, o, robi ai lui Allah! Nu îi este permis unui musulman să își abandoneze fratele pentru mai mult de trei zile.” [Al-Bukhari și Muslim]

Profetul Mohammed (ﷺ) a descris consecințele invidiei și i-a avertizat pe credincioși împotriva acesteia spunând:

„Boala națiunilor dinaintea voastră începe să vă afecteze și pe voi: este vorba despre invidie și ură, care sunt *haliqah*, iar eu nu mă refer la ceea ce taie părul, ci la ceea ce distruge religia. (Jur) Pe Cel în Măinile Căruia se află sufletul meu! Nu veți intra în Paradis până când nu veți crede, și nu veți crede până când nu vă veți iubi unii pe alții. Să vă spun un lucru pe care dacă îl veți face vă veți iubi unii

pe alții? Răspândiți *salām* (salutul de pace) printre voi.”
[At-Tirmidhi]

15. islamul interzice blestemarea, insultarea și folosirea cuvintelor indecente. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Adevăratul credincios nu este un lingușitor, nu îi blestemă pe alții, nu este imoral și nu folosește cuvinte indecente.” [Ahmad și At-Tirmidhi]

În ceea ce îi privește pe dușmani, islamul îi îndeamnă pe musulmani să se roage la Allah Preaînaltul pentru călăuzirea lor și să nu invoce blestemul asupra lor. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerului lui Allah (ﷺ) i s-a cerut:

„«Invocă blestemul asupra politeștilor!», la care el (ﷺ) a răspuns: «Nu am fost trimis să invoc blesteme, ci am fost trimis ca o îndurare.»» [Muslim]

16. islamul interzice zgârcenia deoarece acesta consideră că toată bogăția Îi aparține lui Allah Preaînaltul, iar El a încredințat-o oamenilor pentru ca aceștia să o cheltuiască pentru sine, pentru cei de care sunt responsabili și pentru a îi ajuta pe cei aflați la nevoie. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„(...) Există defect mai urât decât zgârcenia? (...)”

Profetul Mohammed (ﷺ) a descris efectele negative ale zgârceniei asupra societății spunând:

„Feriți-vă de nedreptate, deoarece aceasta se va transforma într-un întuneric adânc în Ziua Judecării, și ferivi-vă de zgârcenie, deoarece aceasta i-a condamnat pe cei dinaintea voastră! Ea i-a determinat să verse sânge și să considere a fi permis ceea ce era nepermis.” [Muslim]

Islamul îi consideră pe cei bogați care ar putea îndeplini nevoile fraților lor și le-ar putea ușura suferințele, însă nu o fac,

ca aflându-se departe de religie și de adevărata credință. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Două caracteristici nu se pot afla împreună într-un adevărat credincios: zgârcenia și imoralitatea.” [At-Tirmidhi]

17. islamul interzice risipirea averii și cheltuirea banilor fără măsură. Allah Preaînaltul spune:

„Și dă-i celui care ți-e rudă ceea ce i se cuvine, ca și sărmanului (cel sărac, indiferent dacă ți-e rudă sau nu) și călătorului de pe drum (aflat la nevoie), însă nu risipi peste măsură (pentru lucruri interzise sau reprobabile ori pentru cineva care nu merită), ~ Căci risipitorii sunt frații șeitanelor (sunt asemenea șeitanelor, nerecunoscând Binefacerea lui Allah și cheltuind averea pentru ceea ce nu trebuie), iar Șeitan este nerecunoscător față de Domnul său!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:26-27]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cu adevărat, Allah v-a interzis neascultarea mamelor, să vă îngropați fiucele de vii, să rețineți (ceea ce ar trebui să dați din *zakāh* și cheltuielile obligatorii) și să cereți (ceva la care nu aveți dreptul). Și Allah a făcut *makrūh* (neplăcut) să vorbiți prea mult despre alții, să puneți prea multe întrebări (în legătură cu lucruri care nu vă aduc niciun beneficiu sau care nu au nicio legătură cu voi) și să vă risipiți averea.” [Muslim]

18. islamul interzice fanatismul și extremismul în chestiunile religioase. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărarea (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:185]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Într-adevăr, religia este ușoară, și nimeni nu va face religia dificilă fără ca acest lucru să îl copleșească. Așadar, căutați o cale de mijloc (în ceea ce privește adorarea), străduiți-vă pentru perfecțiune, primiți vestea cea bună (a recompensei) și căutați ajutor (prin rugăciune) dimineța, după-amiaza și o parte din noapte.” [Al-Bukhari]

19. islamul interzice mândria, aroganța și lauda. Allah Preaînaltul spune:

„Nu te întoarce de la oameni și nu păși pe Pământ cu semeție, căci Allah nu-l iubește pe cel trufaș și mândru! ~ Fii cumpătat în mersul tău și scoboară glasul tău, căci cel mai urât dintre toate este glasul măgarului!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:18-19]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus cu privire la mândrie:

„«Nu va intra în Paradis acela în a cărui inimă se află mândrie chiar și cât greutatea unui atom.» Un bărbat a spus: «O, Mesager al lui Allah, dacă unei persoane îi pace să poarte haine și pantofi frumoși (înseamnă că este mândră)?» El (ﷺ) a răspuns: «Cu adevărat, Allah este Frumos și iubește frumusețea. Mândria înseamnă să respingi adevărul și să îi consideri pe alții mai prejos decât tine.»” [Muslim]

În plus, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus cu privire la aroganță:

„În Ziua Judecății, Allah nici măcar nu se va uita către bărbații care-și târăsc veșmintele pe jos din aroganță (pentru a se fâli).” [Al-Bukhari și Muslim]

20. islamul interzice spionarea oamenilor, căutarea greșelilor acestora, bănuirea și calomnierea lor. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Feriți-vă cu strășnicie de bănuiele, căci unele bănuiele sunt păcat (*bănuielile și gândurile rele despre cineva, fără dovezi*)! Nu vă spionați și nu vă ponegriți unii pe alții! Oare voiește vreunul dintre voi să mănânce carnea fratelui său mort (*ponegrirea cuiva a fost asemuită cu mâncarea cărnii unui frate, lucru respins de firea omenească*)? (Nu!) Voi ați urât aceasta! Și fiți cu frică de Allah, fiindcă Allah este *Tawwāb* (*Primitor de căință*), *Rahīm* (*Prea Îndurător*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:12]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Știți ce este bârfa?» Ei (companionii) au spus: «Allah și Mesagerul Său știu mai bine.» Atunci, el (ﷺ) a spus: «Bârfa înseamnă să vorbești despre fratele tău (musulman) într-un mod care lui nu-i place.» L-au întrebat: «Ce se întâmplă dacă fratele meu (musulman) este așa cum am spus eu?» El (ﷺ) a spus: «Dacă el este așa cum spui tu, atunci este bârfă, dar dacă nu este astfel, atunci este calomnie.»» [Muslim]

De asemenea, islamul interzice trasul cu urechea la conversațiile oamenilor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Celui care trage cu urechea la ceea ce oamenii vorbesc atunci când ei nu vor ca el să audă i se va turna plumb topit în urechi în Ziua Învierii.” [Al-Bukhari]

21. islamul interzice și avertizează împotriva bucuriei pentru necazul altcuiva. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu vă bucurați de necazul fratelui vostru (musulman) pentru că s-ar putea ca Allah să aibă Milă de el (scutindu-l de necaz) și să vă încerce pe voi.” [At-Tirmidhi]

22. islamul interzice amestecarea în treburile altora. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Face parte din excelența islamului unei persoane a abandona ceea ce nu o privește.” [At-Tirmidhi]

23. islamul interzice batjocorirea cuiva prin porecle, vorbe, acțiuni sau semne. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Să nu rătăciți un neam de alt neam, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici femeile (să nu rătăciți) de alte femei, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocărăți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții. Ce rău este numele urât și rușinos, după credință (nu mai este permis să fie calificați cu epitete urâte cei care au adoptat credința)! Iar cei care nu se căiesc (pentru că au râs de alții sau i-au ponegrit), aceia sunt nelegiuți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:11]

24. islamul le interzice judecătorilor să fie parțiali, obligându-i să pună în aplicare Legea lui Allah Preaînaltul. Aceștia dețin un rol executiv și nu unul legislativ, iar dacă sunt nedrepti, ei trădează încrederea care le-a fost acordată. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt necredincioși.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:44]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Judecătorii sunt de trei tipuri, dintre care două vor ajunge în Iad și unul în Paradis. Cel care va merge în Paradis este cel care știe ceea ce este drept și judecă în consecință. Cel care știe ceea ce este drept însă nu judecă în consecință cu bună știință va merge în Iad, iar cel care nu știe ceea ce este drept și dă verdicte în ciuda acestui lucru va merge în Iad.” [Abu Dawud]

25. islamul îi interzice bărbatului să tolereze adulterul comis de soția sa. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah nu se va uita la trei persoane în Ziua Învierii: la cel care este neascultător față de părinți, la femeia care imită bărbații și la cel încornorat.” [An-Nasa’i]

26. islamul interzice imitarea sexului opus. Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) i-a blestemat pe bărbații care imită femeile și pe femeile care imită bărbații.” [Al-Bukhari]

27. islamul interzice reamintirea favorurilor făcute celor cărora le-au fost făcute acestea. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, cei care credeți! Nu faceți deșarte milosteniile voastre prin pomenirea lor și prin necăjire (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:264]

28. islamul le interzice oamenilor să ia înapoi cadourile oferite. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care ia înapoi un cadou pe care l-a oferit este asemeni câinelui care își mănâncă voma.” [Al-Bukhari]

29. islamul interzice ducerea vorbei mai departe pentru a învrăjbi oamenii. Allah Preaînaltul spune:

„Și (o, Mohammed) nu te supune celui lipsit de valoare, care jură din obișnuință, ~ Un defăimător, care umblă cu bârfe (despre anumite persoane către altele, sperând să rupă legăturile dintre ele).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 68:10-11]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care duce vorba mai departe pentru a învrăjbi oamenii nu va intra în Paradis.” [Muslim]

Consecințele nefaste ale calomniei sunt binecunoscute, aceasta stârnind ura și dușmănia între oameni și ducând la

ruperea relațiilor dintre ei, iar acest lucru a fost interzis de către Profetul Mohammed (ﷺ), care a spus:

„Nu îi este permis unui musulman să se îndepărteze de fratele său (să nu îi vorbească) pentru mai mult de trei nopți, întorcându-și unul altuia spatele atunci când se întâlnesc, iar cel mai bun dintre cei doi este cel care îl salută primul pe celălalt.” [Al-Bukhari]

Aceasta poate conduce la bănuieli și la spionaj între oameni pentru a afla adevărul cu privire la cele spuse. De asemenea, aceasta poate conduce la comiterea altor păcate pe care Allah Preaînaltul le-a interzis spunând:

„(...) unele bănuieli sunt păcat (bănuielile și gândurile rele despre cineva, fără dovezi)! Nu vă spionați (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:12]

30. islamul interzice aroganța față de cei slabi, fie că este vorba despre o slăbiciune fizică, așa cum este cazul persoanelor cu handicap, bolnave sau vârstnice, sau o slăbiciune financiară, așa cum este cazul persoanelor sărace și nevoiașe. De asemenea, este interzisă aroganța cuiva față de persoanele peste care are autoritate. Acest lucru are drept scop stabilirea unei societăți bazate pe solidaritate și fraternitate. Allah Preaînaltul spune:

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat (apropiat prin vecinătate sau înrudire) și cu vecinul străin (vecinul îndepărtat de care nu te leagă relații de rudenie), cu tovarășul de alături, cu călătorul de pe drum și cu cei stăpâniți de mâinile voastre drepte (robii aflați în stăpânirea voastră), căci Allah nu-i iubește pe cel trufaș și pe cel lăudăros!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:36]

31. islamul interzice prejudicierea moștenitorilor prin pretinderea unor datorii false în testament. Allah Preaînaltul spune:

„(...) după legatele testate sau plata datoriilor, fără prejudicierea (vreunui). (Aceasta este) Porunca lui Allah, iar Allah este ‘*Alīm* (Atoatecunoscător, Omniscient) (și) *Halīm* (Prea Îngăduitor).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:12]

Interziceri cu privire la mâncare, băutură și îmbrăcăminte

1. Islamul interzice consumul de alcool și toate tipurile de substanțe stupefiante, indiferent dacă acestea sunt ingerate, inhalate sau injectate. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Vinul (și, prin analogie, toate băuturile alcoolice), jocul de noroc, pietrele ridicate (idolii) și săgețile (pentru prezicere) sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândeți! ~ Doară Șeitan dorește să semene între voi dușmănie și ură, prin vin și prin jocul de noroc, și să vă abată de la pomenirea lui Allah și de la rugăciune (*as-salāh*). Oare nu vă veți opri voi (de la acestea)?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:90-91]

Pentru a eradica acest rău, islamul a interzis producerea, comercializarea sau contribuirea la promovarea alcoolului, chiar dacă nu îl consumăm, după cum a spus Profetul Mohammed (ﷺ):

„Blestemul lui Allah va cădea asupra a zece grupuri de oameni care se ocupă cu *khamr* (vinul și, prin analogie, orice băutură cu efect asemănător): cel care îl produce, cel pentru care este produs, cel care îl consumă, cel care îl transportă, cel pentru care este transportat, cel care îl servește, cel care îl vinde, cel care folosește banii din vânzarea acestuia, cel care îl cumpără și cel pentru care este cumpărat.” [Ibn Majah]

Islamul caută să protejeze rațiunea și conștiința de tot ceea ce este de natură să le influențeze sau afecteze în mod negativ, înjosindu-l pe om și aducându-l la nivelul celorlalte creaturi care nu au nici rațiune, nici conștiință. Este binecunoscut faptul că oamenii dependenți de băuturile alcoolice și substanțele

stupefiante sunt dispuse să apeleze la diferite mijloace pentru a își plăti viciul cu orice preț, ajungând chiar să fure sau săucidă. În plus, o persoană în stare de ebrietate poate comite în mod inconștient incest. Acestea sunt motivele pentru care în islam alcoolul este numit mama tuturor relelor.

2. Islamul a interzis consumul de mortăciune, carne de porc și toate celelalte lucruri menționate de Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, spune:

„Vă sunt oprite mortăciunea, sângele (*scurș*), carnea de porc, animalele cele asupra cărora a fost pomenit numele altcuiva decât al lui Allah (*la înjunghierea lor*), ce a pierit înăbușit, lovit, în urma căderii sau împuns cu coarnele (*de altă viață*), ce a fost sfâșiat de fiare – doar dacă ați înjunghiat (*aceste vietăți înainte de a muri*) - ca și vitele înjunghiate pe pietrele înălțate (*ale idolilor*) (*păgânii obișnuiau să sacrifice animalele pe pietre socotite sacre, pe idoli sau pe altare, îndeosebi în jurul Ka'bei, aducându-le ofrandă*) și cele pe care le împărțiți, prin tragere la sorți, cu săgeți (*pe săgețile folosite pentru tragerea la sorți erau înscrise cuvinte ca «Fă!» și «Nu face!» sau altele de acest fel; Ele erau consultate în anumite probleme prin tragerea la sorți, iar Allah a interzis acest obicei*). Acestea sunt pentru voi păcat (...)"
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]

3. Islamul interzice consumul cărnii unui animal peste care nu a fost pomenit Numele lui Allah Preaînaltul atunci când a fost sacrificat sau care a fost sacrificat invocând numele altcuiva în afară de El. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu mâncați din cel peste care nu s-a pomenit Numele lui Allah, căci aceasta este nelegiuire (...)"
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:121]

4. Islamul interzice consumul cărnii animalelor prădătoare care vânează cu ajutorul caninilor, așa cum

sunt leul, leopardul sau lupul, precum și al păsărilor care vânează cu ajutorul ghearelor, așa cum sunt vulturul, șoimul și alte păsări răpitoare.

5. Islamul interzice tot ceea ce este dăunător pentru organism, fie că este vorba despre substanțe sau băuturi care au un efect nociv asupra trupului, așa cum este cazul țigărilor și al altor lucruri asemănătoare. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și nu vă ucideți voi înșivă (prin săvârșirea de păcate care antrenează pieirea voastră în această lume sau ucigându-vă unul pe altul)! Allah este *Rahīm* (Prea Îndurător) cu voi!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:29]

6. Islamul le interzice bărbaților să poarte mătase sau aur, însă acestea sunt permise pentru femei. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Mătasea și aurul au fost permise pentru femeile din comunitatea mea, însă au fost interzise pentru bărbați.”
[At-Tirmidhi și An-Nasa’i]

Poruncile islamului

În continuare, vom enumera câteva dintre lucrurile pe care islamul le-a poruncit și încurajat:

1. Islamul poruncește și încurajează dreptatea în acțiuni și cuvinte. Allah Preaînaltul spune:

„Allah poruncește (în ceea ce a revelat prin Coran) dreptatea, îndeplinirea faptei bune (răsplătind binele cu un bine și mai mare și iertând răul) și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte (de Sfaturile și Poruncile lui Allah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:90]

Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!), primul calif al islamului, a spus următoarele atunci când a preluat conducerea musulmanilor:

„Cel mai puternic dintre voi este slab în ochii mei până când iau de la el dreptul celorlalți oameni, iar cel mai slab dintre voi este puternic în ochii mei până când îi dau dreptul lui (...) Ascultați de mine atât timp cât Îi sunt supus lui Allah în ceea ce vă privește. Dacă nu este așa, atunci nu ascultați de mine.” (Biografia profetică de Ibn Hishām, At-Tabakāt de Ibn Sa‘d, Începutul și sfârșitul de Ibn Kathir)

Dreptatea este obligatorie atât față de cei apropiați, cât și față de cei străini. Allah Preaînaltul spune:

„«Iar când spuneți (ceva) (atunci când judecați între oameni sau faceți mărturie), fiți drepecți, chiar când este vorba de o rudă apropiată și țineți-vă legământul față de Allah!» Acestea vi le-a poruncit (Allah), poate că voi vă aduceți aminte!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:152]

Dreptatea este obligatorie atât față de musulmani, cât și față de nemusulmani. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Fiți statornici față de Allah și martori drepecți! Să nu vă împingă ura împotriva unui neam să nu fiți drepecți! Fiți drepecți, căci aceasta este mai aproape de evlavie! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:8]

Allah Preaînaltul poruncește ca dreptatea să fie impusă cu forța atunci când este necesar:

„Noi i-am trimis pe Trimișii Noștri cu Semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:25]

Ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el!) a spus cu privire la acest verset:

„Mesagerii au fost trimiși și Cărțile au fost revelate pentru a îi determina pe oameni să respecte drepturile lui Allah și pe cele ale creației Sale, iar cel care se abate de la această Carte, este îndreptat cu «fierul».” (Majmū’ Fatwa, 28:263)

2. Islamul poruncește și încurajează altruismul, deoarece acesta reprezintă o dovadă a sincerității și a afecțiunii dintre membrii societății, strângând și consolidând relațiile dintre musulmani și sporindu-le dorința de a se ajuta reciproc. Allah Preaînaltul îi laudă în Nobilul Coran pe cei care fac bine preferându-i pe alții înaintea lor. El, Cel Atotputernic, spune:

„(...) (Acea care) i-au preferat pe ei (pe emigranți) lor înșiși, chiar dacă ei se aflau în nevoie și aceia care sunt salvați de zgârcenia lor, aceia sunt cei care vor fi învingători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:9]

3. Islamul poruncește și încurajează căutarea companiei celor drepecți și avertizează împotriva căutării

companiei celor răi. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus, descriind consecințele companiei bune și a celei rele:

„Exemplul unui companion bun și al unui companion rău este comparabil cu acela al vânzătorului de mosc și al fierarului. De la primul vei putea fie să primești cadou sau să cumperi mosc, fie să te bucuri de parfumul acestuia, în timp ce al doilea fie îți va arde hainele, fie vei simți un miros neplăcut de la el.” [Al-Bukhari și Muslim]

4. Islamul le poruncește musulmanilor să depună eforturi pentru reconcilierea oamenilor atunci când există dispute între aceștia. Allah Preaînaltul spune:

„Nu este nimic bun în cea mai mare parte a vorbelor lor tainice, în afara acelor care poruncesc milostenia, fapta bună și împăcarea între oameni. Iar acela care face aceasta, căutând Mulțumirea lui Allah, îi vom dăruia mare răsplată.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:114]

Reconcilierea oamenilor ocupă un loc important în islam, similar celui pe care îl ocupă rugăciunea, postul și celelalte acte de adorare obligatorii. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Să vă informez cu privire la o faptă mai bună decât postul, rugăciunea și caritatea? (Aceasta este) reconcilierea oamenilor, deoarece dezbinarea lor este *haliqah* (ceea ce distruge religia).” [Abu Dawud și At-Tirmidhi]

Islamul permite chiar și minciuna, dacă aceasta are drept scop împăcarea oamenilor și evitarea dezbinării lor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu este considerat a fi un mincinos cel care încearcă să împăce oamenii spunând un lucru care poate aranja lucrurile între ei, cel care spune o minciună pe timp de război, un soț care spune ceva pentru a își mulțumi soția

sau o soție care spune ceva pentru a își mulțumi soțul.”
[Abu Dawud]

De asemenea, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu este considerat a fi un mincinos cel care spune sau transmite un lucru bun pentru a împăca oamenii.” [Al-Bukhari]

5. Islamul le poruncește musulmanilor să îndemne la bine și să oprească de la rău prin toate mijloacele posibile, fiecare după puterea lui. Acest lucru are drept scop protejarea societății de răspândirea nedreptății și a corupției, de încălcarea drepturilor și de impunerea legii junglei. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Acela dintre voi care vede un lucru rău trebuie să-l oprească cu mâna, dacă nu poate, trebuie să-l oprească cu limba, dacă nu poate să facă astfel, trebuie să-l oprească cu inima lui, și acesta este cea mai slabă formă de credință.”
[Muslim]

Astfel, cei care sunt ignoranți față de unele aspecte ale islamului vor fi învățați, cei care sunt nepăsători față de acestea vor fi avertizați, cei dreپți vor fi ajutați și Legea lui Allah va fi implementată. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Într-ajutorăți-vă în împlinirea faptelor bune și în evlavie, dar nu vă ajutați la păcat și la nedreptate! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:2]

Profetul Mohammed (ﷺ) a explicat consecințele abandonării obligației de a îndemna la bine și a opri de la rău spunând:

„Exemplul unei persoane care respectă legile și restricțiile lui Allah și al unei persoane care le încalcă este asemeni celui a două grupuri de persoane care trag la sorți

pentru locurile lor pe o navă. Un grup a primit puntea superioară, în timp ce celălalt grup a primit puntea inferioară. De fiecare dată când grupul de jos avea nevoie de apă, trebuia să treacă printre oamenii din partea de sus a navei, fapt pentru care au spus: «Lăsați-ne să facem o gaură în partea noastră de navă, pentru a nu vă mai deranja.» Dacă persoanele din partea superioară ar fi aprobat planul lor, atunci toți oamenii de pe navă ar fi fost pierduți, iar dacă ei l-ar fi interzis, atunci toți ar fi fost în siguranță.” [Al-Bukhari]

În plus, Allah Preaînaltul menționează pedeapsa pentru cei care nu îndeamnă la bine și nu opresc de la rău spunând:

„Blestemați au fost aceia dintre fiii lui Israel care nu au crezut, prin ce au spus David și Isus, fiul Mariei, și asta pentru că s-au răzvrătit și au încălcat Poruncile, ~ Nu s-au oprit unii pe alții de la fărădelegile pe care le-au săvârșit. - Și ce fapte rele au săvârșit!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:78-79]

Islamul a prescris anumite reguli și principii care trebuie urmate atunci când se îndeamnă la bine și se oprește răul, iar printre acestea se numără următoarele:

a. cel care îndeamnă la bine și oprește de la rău trebuie să aibă cunoștințe vaste despre islam. Altfel, riscă să îi îndepărteze pe oameni de acesta. Sufyan ibn ‘Abd Allah Ath-Thaqafi (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că i-a spus Profetului (ﷺ):

„«O, Mesager al lui Allah, spune-mi un lucru pe care să îl pot face în mod constant!» El (ﷺ) a spus: «Spune: „Domnul meu este Allah!”, apoi fii statornic!» L-am întrebat: «O, Mesager al lui Allah, de ce anume te temi cel mai tare pentru mine?» El (ﷺ) și-a prins limba și a spus: «De aceasta.»” [At-Tirmidhi]

b. interzicerea unui rău nu ar trebui să conducă la comiterea unui altul și mai rău.

c. cel care îndeamnă la bine și oprește de la rău nu trebuie să neglijeze cele la care îndeamnă și nici să comită el însuși ceea ce interzice. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, cei care credeți! De ce spuneți voi ceea ce nu faceți? (Acesta este un avertisment pentru acela care spune ceva și face contrariul, precum în cazul unui sfat, sau nu face acel lucru deloc, precum în cazul unei promisiuni.) ~ Cel mai urât lucru pentru Allah este să spuneți ceea ce nu faceți.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:2-3]

d. cel care îndeamnă la bine și oprește de la rău trebuie să fie blând și binevoitor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Îngăduința nu este adăugată în ceva fără ca aceasta să înfrumusețeze și nu este retrasă din ceva fără să îl lase deficient.” [Muslim]

e. cel care îndeamnă la bine și oprește de la rău trebuie să îndure orice neplăcere cu răbdare. Allah Preaînaltul spune:

„(...) poruncește fapta bună, oprește de la ceea ce este urât și rabdă ceea ce vine asupra ta (încercările care te lovesc), căci aceasta este dintre lucrurile hotărâte (de Allah)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:17]

6. Islamul poruncește caracterul bun și bunele maniere. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu este nimic care să atârne mai greu în Balanță (în Ziua Judecății) decât un caracter bun.” [At-Tirmidhi]

Profetul Mohammed (ﷺ) a menționat răsplata primită pentru bunele maniere spunând:

„«Cei mai dragi dintre voi și cei mai apropiați de mine în Ziua Judecării sunt cei care au cel mai bun caracter, iar cei mai urâți și cei mai îndepărtați de mine în Ziua Judecării sunt cei fanfaroni, guralivi și *al-mutafaihiqun*.» Companionii au spus: «O, Mesager al lui Allah, noi știm cine sunt fanfaronii și guralivii, însă nu știm cine sunt *al-mutafaihiqun*.» Profetul Mohammed (ﷺ) a spus: «Cei aroganți.»» [At-Tirmidhi]

7. Islamul poruncește actele de caritate și generozitatea, deoarece acestea conduc la răspândirea afecțiunii printre oameni. Allah Preaînaltul spune:

„**Și nu ține mâna înlănțuită în jurul gâtului tău** (*nu te abține de la milostenie și daruri pentru aceia cărora li se cuvine; mâna înlănțuită în jurul gâtului este o metaforă pentru zgârcenie*), **dar nici nu o întinde de tot** (*nici nu face risipă în mod exagerat*), **ca să rămâi ocărât și întristat** (*blamat de săraci și de rude*)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:29]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah este Generos și iubește generozitatea; El iubește bunele maniere și le urăște pe cele rele.» [At-Tabarani și Al-Hakim]

8. Islamul poruncește verificarea informațiilor înainte de a emite un verdict. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Dacă vine la voi un nelegiuit cu o veste, chibzuiți cu (*mare*) băgare de seamă (*pentru a vă convinge de adevărul ei*), ca să nu pricinuiți rău unui neam, din neștiință, și să nu vă căiți pentru ceea ce ați făcut!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:6]

9. Islamul poruncește sinceritatea. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Religia este sinceritate.» Companionii au întrebat: «O Profet al lui Allah! Față de cine?» Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: «Față de Allah, de Cartea Sa, de Profetul Său, de conducătorii musulmani și față de comunitatea musulmană, în general.»» [Muslim]

- sinceritatea față de Allah Preaînaltul presupune credința în El și dedicarea tuturor actelor de adorare numai Lui, fără a Îi atribui niciun partener, credința în Numele și Atributele Sale și în faptul că El este Creatorul întregului Univers și că tot ceea ce El voiește se întâmplă și ceea ce nu voiește nu se va întâmpla niciodată, iar Poruncile Sale trebuie respectate și Interzicerile Sale evitate;

- sinceritatea față de Cartea Sa presupune credința că aceasta conține Cuvintele lui Allah Preaînaltul care au fost revelate de către El și credința că aceasta este ultima Scriptură Divină revelată. Poruncile cuprinse în această Carte trebuie să fie respectate și tot ceea ce interzice trebuie evitat;

- sinceritatea față de Profetul Său (ﷺ) presupune îndeplinirea poruncilor sale și evitarea a tot ceea ce a interzis. De asemenea, aceasta presupune iubirea și respectul față de Mesagerul lui Allah (ﷺ), urmarea *Sunnei* (Tradiției profetice) sale și transmiterea acesteia tuturor oamenilor;

- sinceritatea față de conducătorii musulmani presupune ascultarea și respectarea lor, cu excepția cazului în care aceștia poruncesc un păcat, caz în care trebuie să le fie arătată calea corectă. Aceștia trebuie să fie susținuți și ajutați, evitând rebeliunea împotriva lor și amintindu-le drepturile oamenilor;

- sinceritatea față de comunitatea musulmană presupune călăuzirea ei către ceea ce este bun și benefic atât în ceea ce privește religia, cât și în ceea ce privește viața lumească. Aceasta trebuie să fie ajutată și protejată, dorindu-le oamenilor

ceea ce ne dorim pentru noi înșine și tratându-i așa cum ne-am dori să fim tratați.

10. Islamul poruncește ascunderea defectelor oamenilor, scutirea acestora de necazuri și ușurarea greutăților lor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Celui care îndepărtează suferințele unui frate dintre suferințele lumii, Allah îi va îndepărta o suferință dintre suferințele din Ziua Învierii; iar celui care aduce ușurare celui împovărat, Allah îi va aduce ușurare în această viață și în Viața de Apoi; celui care acoperă greșelile unui musulman, Allah îi va acoperi greșelile în această viață și în Viața de Apoi. Allah îl va ajuta pe robul Său, atât timp cât acesta îl ajută pe fratele său (...)” [Muslim]

11. Islamul poruncește răbdarea atât în ceea ce privește îndeplinirea poruncilor, cât și în ceea ce privește abținerea de la ceea ce a fost interzis. Allah Preaînaltul spune:

„Așteaptă cu răbdare judecata Domnului tău, căci tu ești sub ochii Noștri! Și laudă mărirea Domnului tău, când te scoli (din somn și la orice ridicare pentru a pleca).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 52:48]

De asemenea, islamul poruncește răbdarea în ceea ce privește diferitele încercări cu care Allah Preaînaltul îi testează pe robii Săi, așa cum sunt sărăcia, foamea, bolile și teama. Allah Preaînaltul spune:

„Vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, lipsire de bunuri, de suflete și de roade, dar binevestește celor răbdători, ~ Care, dacă s-a abătut asupra lor vreo nenorocire, spun: «Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem». ~ Aceia sunt cei peste care se pogoară Binecuvântarea Domnului lor și Îndurarea Lui și aceia sunt cei călăuziți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:155-157]

12. Islamul poruncește suprimarea furiei și iertarea celorlalți, deoarece acest lucru consolidează legăturile dintre membrii societății, îndepărtând orice sentiment de dușmănie dintre aceștia. Allah Preaînaltul le-a promis o răsplată imensă celor care se stăpânesc la mânie și iartă, laudându-i pe cei care încearcă să dobândească aceste caracteristici. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și grăbiți-vă spre Iertarea Domnului vostru și spre Raiul cel întins cât Cerurile și Pământul, pregătit pentru cei evlavioși, ~ Care dau milostenii atât atunci când au parte de belșug, cât și atunci când sunt la necaz, care-și stăpânesc mânia și care le iartă oamenilor, căci Allah îi iubește pe cei care îndeplinesc fapte bune.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:133-134]

13. Islamul poruncește respingerea răului cu binele, astfel încât inimile să se apropie, iar ura și furia să fie suprimate, descurajând astfel răzbunarea. Allah Preaînaltul spune:

„Nu este fapta cea bună deopotrivă cu fapta cea rea. Respinge (*fapta cea rea*) cu cea care este mai bună și iată-l pe acela care a fost între tine și el dușmănie ca și cum ar fi un prieten apropiat (*respinge-l pe acela care ți-a pricinuit un rău, făcându-i lui bine, astfel încât dușmănia lui să se preschimbe în prietenie și dragoste*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:34]

Câteva reguli de comportament în islam

Legea islamică a introdus un set de reguli de comportament pe care musulmanii sunt încurajați să le respecte pentru a dobândi o personalitate ideală din punct de vedere islamic. În continuare, vom enumera câteva dintre acestea.

Reguli de comportament la masă

1. A spune „Bismi Illah” (În Numele lui Allah!) la începutul mesei și „Al-hamdu Lillah” (Toată lauda și toate mulțumirile I se cuvin lui Allah!) la sfârșitul acesteia, precum și a mânca numai cu mâna dreaptă, deoarece mâna stângă este folosită în general pentru curățire și îndepărtarea murdăriei. ‘Omar ibn Abu Salamah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Eram un băiat sub îngrijirea Mesagerului lui Allah (ﷺ), iar atunci când mâncam, mâna mea rătăcea peste tot în farfurie. Astfel, Mesagerul (ﷺ) mi-a spus: «Tinere, pomește Numele lui Allah, mănâncă cu mâna dreaptă și mănâncă din ceea ce se află în fața ta!» După aceea, am mâncat întotdeauna în felul acesta.” [Al-Bukhari]

2. Mâncarea nu trebuie să fie criticată, chiar dacă nu este plăcută la gust. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul (ﷺ) nu a criticat niciodată vreo mâncare (la care a fost invitat), dar o mânca dacă îi plăcea și o lăsa dacă nu îi plăcea.” [Al-Bukhari]

3. Trebuie evitat mâncatul sau băutul în exces. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Mâncați și beți, însă nu întreceți măsura, fiindcă El (Allah) nu-i iubește pe cei care întrec măsura!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:3]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Fiul lui Adam (omul) nu umple un vas mai rău decât stomacul său. Câteva înghițituri ar fi suficiente să-i dea omului puterea de care are nevoie. Însă, dacă el trebuie să mănânce mai mult, atunci ar trebui să umple o treime (din stomac) cu alimente, o treime cu băutură și să lase o treime goală pentru a respira ușor.” [At-Tirmidhi și Ibn Majah]

4. Nu trebuie să se sufle sau să se răsufle într-un vas. Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) ne-a interzis să respirăm sau să suflăm în vasul din care bem.” [At-Tirmidhi]

5. Nu se murdărește mâncarea sau băutura altora. Abu Said al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (ﷺ) interzicându-ne să punem gura pe vasul din care bem apă.” [Al-Bukhari]

6. Este recomandat ca mâncarea să fie servită alături de alți oameni și nu singuri. Un om a venit la Mesagerul lui Allah Profetul Mohammed (ﷺ) și i-a spus:

„«O, Mesager al lui Allah, noi mâncăm, dar nu ne săturăm.» El (ﷺ) a spus: «Poate că voi mâncați separat...» Ei au spus: «Da.» El (ﷺ) a spus: «Mâncați împreună și pomeniți Numele lui Allah asupra mâncării, iar aceasta va fi binecuvântată pentru voi.» [Abu Dawud și Ibn Majah]

7. Atunci când cineva este invitat la masă, trebuie să ceară permisiunea gazdei dacă dorește să aducă pe cineva cu el. S-a relatat că:

„Un om dintre ansari, Abu Şu'aib, a venit și i-a spus sclavului său măcelar: «Pregătește mâncare suficientă pentru cinci persoane, deoarece vreau să îl invit pe Profet (ﷺ) împreună cu alte patru persoane din cauza faptului că am văzut semne ale foamei pe fața lui.» Abu Şu'aib le-a invitat, iar o altă persoană li s-a alăturat. Profetul (ﷺ) i-a spus lui Abu Şu'aib: «Acest om ne-a urmat. Așadar, dacă îi permiți, el ni se va alătura, dar dacă dorești ca el să se întoarcă, el va face cale întoarsă.» Abu Şu'aib a spus: «Nu, i-am dat voie (el este binevenit la masă).»” [Al-Bukhari]

Reguli de comportament pentru a intra în casa cuiva

1. Pentru a intra în casa unei persoane, trebuie cerută permisiunea acesteia, care este de două feluri:

a. permisiunea care este cerută din exteriorul casei. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Nu intrați în alte case afară de casele voastre, înainte de a cere îngăduința și a-i saluta pe sălășluitoarii lor! Aceasta este mai bine pentru voi (*decât să intrați dând buzna*). Poate că voi veți lua aminte!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:27]

b. permisiunea care este cerută în interiorul casei. Allah Preaînaltul spune:

„Dar când au ajuns copiii voștri la vârstnicie, să ceară îngăduință, așa cum au cerut cei de dinaintea lor (*adică aceia care au ajuns la maturitate înaintea lor*) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:59]

Această regulă are drept scop protejarea secretelor și a vieții private. Sahl ibn Sa'd (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un om se uita în camera Profetului (ﷺ) printr-o gaură a ușii în timp ce el (ﷺ) se scărpinga pe cap cu un pieptene din metal. Profetul (ﷺ) i-a spus: «Dacă aș fi știut că mă urmărești, ți-aș fi scos ochiul cu acesta (cu pieptenele). Cererea permisiunii de a intra în casa unei persoane a fost poruncită cu scopul de a înfrâna ochii (de la a vedea ceva ce nu ar trebui să vadă).»” [Al-Bukhari]

2. Nu trebuie să se insiste atunci când se cere permisiunea de a intra. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cererea permisiunii se face de trei ori. Dacă vi se acordă, puteți intra, iar dacă nu, plecați.” [Muslim]

3. Cel care cere permisiunea de a intra trebuie să se prezinte astfel încât să fie recunoscut. Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Am mers la Profet (ﷺ) pentru a îl consulta cu privire la datoriile tatălui meu, iar atunci când am bătut la ușă, el (ﷺ) a întrebat: «Cine este acolo?» Eu am răspuns: «Sunt eu!» El a repetat: «Sunt eu! Sunt eu!» ca și cum nu i-ar fi plăcut (ceea ce am spus).” [Al-Bukhari]

Reguli de comportament cu privire la salut

1. Islamul încurajează transmiterea salutului de pace, deoarece acesta aduce afecțiune și respect între membrii societății musulmane. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(Jur) Pe Cel în Măinile Căruia se află sufletul meu! Nu veți intra în Paradis până când nu veți crede și nu veți crede până când nu vă veți iubi unii pe alții. Să vă spun un lucru pe care dacă îl veți face vă veți iubi unii pe alții? Răspândiți *salām* (salutul de pace) printre voi.” [At-Tirmidhi]

2. Răspunsul la salutul de pace este obligatoriu. Allah Preaînaltul spune:

„Dacă vi se dă binețe, răspundeți cu binețe încă și mai frumos sau (cel puțin) răspundeți (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:86]

3. Islamul a stabilit cine trebuie să inițieze salutul. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Călărețul trebuie să îl salute pe pedestru, pedestrul trebuie să îl salute pe cel care stă jos și un grup mic (de oameni) trebuie să salute un grup mare (de oameni).” [Al-Bukhari și Muslim]

Reguli de comportament în cadrul unei adunări

1. Cel care se alătură sau părăsește o adunare trebuie să îi salute pe membrii acesteia. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă unul dintre voi se alătură unei adunări, să transmită salutul de pace, iar dacă îi este oferit un loc, să se așeze. Atunci când se ridică (pentru a pleca), să transmită din nou salutul de pace, iar primul salut de pace nu este mai puțin obligatoriu decât ultimul.” [At-Tirmidhi]

2. Membrii adunării trebuie să le facă loc celor care se alătură acesteia. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, cei care credeți! Când vi se cere să faceți loc în adunări, atunci (răspândiți-vă și) faceți loc. Allah vă va da vouă un loc (mare, din Mila Sa, acesta fiind Paradisul sau orice lucru bun). Și când vi se spune să vă ridicați (pentru rugăciune sau pentru a face fapte bune), atunci ridicați-vă. Allah îi va ridica în rang pe aceia dintre voi care cred și pe cei cărora li s-a dat știința. Și Allah este Bineștiutor a ceea

ce faceți voi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 58:11]

3. Cel care se alătură unei adunări nu trebuie să le ceară altora să se ridice pentru a le ocupa locul. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Un om nu trebuie să îi ceară altui om să se ridice pentru a îi lua locul, ci trebuie să vă faceți loc unul altuia și să vă răsfirați.” [Muslim]

4. Dacă o persoană care se ridică și pleacă de la locul său se întoarce, ea are mai mult drept asupra acelui loc. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă o persoană se ridică de la locul său, iar apoi se întoarce, ea are mai mult drept asupra acestuia.” [Muslim]

5. Două persoane care stau împreună nu trebuie să fie despărțite decât dacă le este cerută permisiunea. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu este permisă separarea a doi oameni care stau împreună fără permisiunea lor.” [Abu Dawud și At-Tirmidhi]

6. Două persoane nu trebuie să poarte o discuție în secret dacă este de față o a treia persoană. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Când sunt prezente trei persoane, două dintre ele nu ar trebui să poarte o discuție în secret excluzând-o pe cea de-a treia, ci să aștepte până când se alătură și alte persoane pentru a nu îi cauza tristețe.” [Al-Bukhari și Muslim]

7. Adunările nu trebuie să fie un loc al cuvintelor goale și al discursurilor inutile, în care Numele lui Allah nu este pomenit și care nu au drept scop căutarea binelui atât în

chestiunile religioase, cât și în cele lumești. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel care părăsește o adunare în care nu a fost pomenit Numele lui Allah este ca și cum ar părăsi hoitul unui măgar, iar acest lucru va reprezenta un motiv de tristețe pentru el.” [Abu Dawud]

8. Cei care participă la o adunare nu trebuie să facă un lucru care le displace celorlalți. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un om a venit la Profetul Mohammed (ﷺ) și avea niște pete galbene (de șofran) pe el. Profetul (ﷺ) menționa rareori lucrurile care nu i-ar fi plăcut unui om să le audă de față cu acesta. După ce omul a plecat, el (ﷺ) a spus: «Ar trebui să îi spuneți să curețe acele pete.»” [Abu Dawud, da‘if]

Reguli de comportament în cadrul întâlnirilor

1. Islamul acordă o atenție deosebită impresiei generale a oamenilor care se întâlnesc într-un loc anume, astfel încât reuniunea să fie una plăcută și să fie atins scopul pentru care a fost făcută. Așadar, trebuie evitat tot ceea ce le poate cauza neplăceri celor care participă la aceasta.

Islamul își îndeamnă adepții să fie mereu curați, astfel încât niciun miros neplăcut să nu îi deranjeze pe ceilalți participanți, și să poarte haine curate, astfel încât să fie plăcuți la vedere. De asemenea, islamul îi sfătuiește să acorde atenție celui care vorbește, fără să îl întrerupă, și să se așeze acolo unde găsesc un loc disponibil, evitând să traverseze încăperea deranjându-i pe toți cei prezenți. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus cu privire la rugăciunea de vineri în congregație:

„Niciun om nu se îmbăiază în ziua de vineri și își îmbracă cele mai bune haine, apoi se dă cu parfum dacă are, apoi merge la moschee pentru efectuarea rugăciunii de vineri în congregație și are grijă să nu calce pe oameni, apoi se roagă ceea ce Allah i-a prescris și rămâne tăcut din momentul în care imamul sosește și până când își termină rugăciunea, fără să îi fie iertate (păcatele comise) între acea vineri și vinerea de dinaintea ei.” [Abu Dawud]

2. Dacă cineva strănută, trebuie să Îl laude pe Allah Preaînaltul. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când unul dintre voi strănută, să spună «**Al-hamdu Lillah**» (Toată lauda și toate mulțumirile I se cuvin lui Allah!) și fratele sau însoțitorul lui (care îl aude) trebuie să spună: «**Yarhāmuka Allah**» (Fie ca Allah să aibă Milă de tine!) și el (cel care strănută) trebuie să îi răspundă: «**Yahdīkumu Allahu wa yūslihu bālakum**» (Fie ca Allah să te călăuzească și să te îndrepte!)” [Al-Bukhari]

3. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus descriind manierele cu privire la strănut:

„Atunci când unul dintre voi strănută, să își pună mâna la gură și să își coboare vocea.” [Al-Hakim]

4. Atunci când cineva simte nevoia să caște, trebuie să încerce să se abțină de la a face aceasta, deoarece reprezintă un semn al lenei. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah iubește strănutul și Îi displace căscatul. Așadar, dacă unul dintre voi strănută și apoi Îl laudă pe Allah, fiecare musulman care îl aude (Lăudându-L pe Allah) trebuie să îi spună *tashmit* (A spune: «**Yarhāmuka Allah**» - Fie ca Allah să aibă Milă de tine!). În ceea ce privește căscatul, acesta este de la Șeytan. Așadar, dacă unul dintre voi cască, trebuie să încerce pe cât posibil să îl oprească,

pentru că atunci când unul dintre voi cască, Șeitan râde de el.” [Al-Bukhari]

5. Trebuie evitat eructatul în public. Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un om a eructat în prezența Mesagerului lui Allah, iar el (ﷺ) i-a spus: «Scutește-ne de eructatul tău, deoarece acela care este cel mai sătul în această viață va fi înfometat pentru cea mai lungă perioadă de timp în Ziua Învierii.» [At-Tirmidhi și Ibn Majah]

Reguli de comportament în timpul conversației

1. O persoană întotdeauna trebuie să îl asculte cu atenție pe cel care vorbește, fără să îl întrerupă până când termină ceea ce are de spus. În timpul Pelerinajului de Adio, Mesagerul lui Allah (ﷺ) i-a spus unuia dintre companioni înainte de a își începe predica:

„Spune-le oamenilor să tacă.” [Al-Bukhari și Muslim]

2. Cel care vorbește trebuie să facă aceasta în mod clar, astfel încât să poată fi înțeles. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Discursul Mesagerului lui Allah era atât de clar încât toți cei care îl auzeau îl puteau înțelege.” [Abu Dawud]

3. Atât cel care vorbește, cât și cel care ascultă, trebuie să fie zâmbitor și amabil. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Să nu considerați a fi neînsemnată nicio faptă bună, chiar dacă aceasta este numai întâmpinarea fratelui vostru cu o față zâmbitoare.” [Muslim]

4. Trebuie să fie folosite cuvinte frumoase în timpul conversației. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Există o *sadaqah* (caritate) (obligatorie) care trebuie dată pentru fiecare articulație a corpului uman (ca un semn al recunoștinței față de Allah) în fiecare zi în care Soarele răsare. Judecata dreaptă între două persoane este considerată a fi *sadaqah*, a ajuta o persoană să încalece sau să își încarce bagajele pe animalul său de călărie este, de asemenea, *sadaqah*, (a spune) un cuvânt bun este *sadaqah*, fiecare pas făcut pe drumul spre moschee pentru a oferi rugăciunea obligatorie este, de asemenea, *sadaqah*, și a îndepărta un lucru dăunător de pe drum este, de asemenea, *sadaqah*.” [Al-Bukhari]

Reguli de comportament la vizitarea bolnavului

1. Islamul încurajează vizitarea bolnavilor, considerând aceasta a fi un drept al musulmanului asupra fratelui său. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Fiecare musulman are cinci drepturi asupra unui alt musulman: să îi întoarcă salutul, să fie vizitat atunci când este bolnav, să asiste la funeraliile sale, să îi accepte invitația și să îi răspundă atunci când strănută (spunând «*Yarhāmuka Allah*» – Fie ca Allah să aibă Milă de tine! - atunci când acesta spune «*Al-hamdu Lillah*» – Toată lauda și toate mulțumirile I se cuvin lui Allah!).” [Al-Bukhari și Muslim]

Pentru a îi încuraja pe musulmani să își viziteze frații bolnavi, Profetul Mohammed (ﷺ) a descris răsplata pe care o vor primi pentru acest gest spunând:

„«Cel care îl vizitează pe bolnav se află în *Khurfat ul-Jannah* până când se întoarce.» Companionii l-au întrebat: «O, Mesager al lui Allah, ce este *Khurfat ul-Jannah*?», iar el (ﷺ) a răspuns: «Este un loc plin cu fructe (din Paradis).»” [Muslim]

2. Cel care îl vizitează pe bolnav trebuie să arate afecțiune și compasiune față de el. ‘Aishah bint Sa’d (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat să tatăl ei a spus:

„M-am îmbolnăvit în timp ce mă aflam în Mecca, așa că Profetul (ﷺ) a venit să mă viziteze și și-a pus mâna pe fruntea mea, apoi și-a trecut mâna peste pieptul și burta mea și a spus: «O, Allah, vindecă-l pe Sa’d și completează emigrarea lui!»» [Abu Dawud]

3. Trebuie să fie făcute suplicații pentru bolnav. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă o persoană vizitează un bolnav căruia nu i-a sosit încă timpul (morții) și spune de șapte ori: «As’alu Allah Al-‘Azim Rabb al-‘Arsh Al-‘Azim an yashfiyak» (Îl rog pe Allah Cel Suprem, Domnul Tronului cel Prea Măreț, să te vindece!), Allah îl va vindeca cu siguranță de acea boală.» [Abu Dawud și At-Tirmidhi]

Regulile de comportament cu privire la glumă

Viața în islam nu este așa cum ar putea crede unii oameni, adică lipsită de bucurii și distracții permise. Handhalah Al-Usaydi (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„M-am întâlnit cu Abu Bakr, care m-a întrebat: «Ce mai faci, o, Handhalah?» I-am răspuns: «Handhalah a devenit un ipocrit.» El a spus: «Slăvit fie lui Allah! Ce tot spui?!» Am spus: «Atunci când ne aflăm în compania Mesagerului lui Allah (ﷺ) și ne amintește de Focul Iadului și de Paradis ne simțim de parcă le vedem cu ochii noștri. Însă, atunci când ne despărțim de el (ﷺ) și ne aflăm alături de soțiile și copiii noștri, ocupându-ne de chestiunile noastre, uităm multe (dintre lucrurile care aparțin Vieții de Apoi).» Abu Bakr a spus: «Jur pe Allah că și mie mi se

întâmplă la fel.» De aceea, Abu Bakr și cu mine am mers la Mesagerul lui Allah (ﷺ) și i-am spus: «O, Mesager al lui Allah, Handhalah a devenit un ipocrit.» Mesagerul lui Allah (ﷺ) m-a întrebat: «Ce s-a întâmplat cu tine?» I-am răspuns: «O, Mesager al lui Allah, atunci când ne aflăm în compania ta și ne amintești de Focul Iadului și de Paradis ne simțim de parcă le vedem cu ochii noștri. Însă, atunci când ne despărțim de tine și ne aflăm alături de soțiile și copiii noștri, ocupându-ne de chestiunile noastre, uităm multe (dintre lucrurile care aparțin Vieții de Apoi).» Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: «Jur pe Cel în Mâna căruia se află sufletul meu! Dacă ați rămâne tot timpul așa cum sunteți în prezența mea, pomenindu-L (pe Allah), v-ar saluta îngerii în paturile voastre și pe drumuri. Cu toate acestea, o, Handhalah, ar trebui să fie o oră (pentru adorare) și o oră (pentru chestiunile lumești).» Profetul (ﷺ) a repetat aceasta de trei ori.” [Muslim]

Prin urmare, Mesagerul lui Allah (ﷺ) a clarificat în acest *hadith* faptul că distracțiile permise și recreerea sunt necesare pentru ca sufletul să-și recapete energia și vitalitatea.

1. Mesagerul lui Allah (ﷺ) le-a arătat companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) etica glumei, a distracției și a divertismentului, atunci când l-au întrebat:

„«O, Mesager al lui Allah, tu glumești cu noi?» Profetul (ﷺ) a răspuns: «Da, dar eu nu spun decât adevărul.»” [At-Tirmidhi]

2. Glumele pot fi făcute prin vorbe sau prin gesturi. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Ori de câte ori un beduin al cărui nume era Zāhir (ibn Hirām al-Ashja’i) îl vizita pe Mesagerul lui Allah (ﷺ) aducea ceva din deșert (legume etc.) pentru el (ﷺ). Când se pregătea să părăsească orașul și să se întoarcă, Mesagerul

lui Allah (ﷺ) îi oferea provizii din oraș. Odată, Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus: «Zāhir este deșertul nostru, iar noi suntem orașul său.» Odată, în timp ce Zāhir își vindea marfa, Profetul (ﷺ) s-a apropiat de el și l-a prins pe la spate, iar Zāhir nu a putut vedea cine l-a prins. Zāhir a spus: «Dă-mi drumul! Cine este?» Apoi, s-a întors pentru a îl confrunța și când a observat că era vorba de Profet (ﷺ), și-a lipit spatele de pieptul lui. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a întrebat (glumind): «Cine cumpără acest sclav?» Zāhir i-a spus: «O, Mesager al lui Allah, dacă mă vei vinde, vei vinde un lucru defect și vei câștiga o sumă foarte mică.» Mesagerul lui Allah (ﷺ) i-a spus: «Nu, tu nu ești un lucru defect înaintea lui Allah.» (sau «Înaintea lui Allah, tu ești foarte valoros.») [Ibn Hibban]

3. Gluma nu trebuie să rănească sau să jignească pe cineva, după cum a spus Mesagerul lui Allah (ﷺ):

„Nu este permis ca un musulman să îl sperie pe alt musulman.” [Ahmad]

4. Gluma nu trebuie să depășească limitele sincerității. Astfel, nu este permis ca un om să mintă pentru a îi face pe alții să râdă. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Vai de cel care spune minciuni pentru a face oamenii să râdă: vai de el, vai de el!” [Abu Dawud]

Regulile de comportament cu privire la condoleanțe

1. Condoleanțele au fost prescrise pentru a consola familia celui decedat și pentru a ușura durerea și suferința acestuia. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Niciun credincios nu își consolează fratele aflat în suferință fără ca Allah să îl îmbrace în veșmântul onoarei în Ziua Judecății.” [Ibn Majah]

2. Trebuie să fie făcute suplicații pentru familia celui decedat, iar aceasta trebuie să fie îndemnată să aibă răbdare și să se spere la răsplata primită de la Allah Preaînaltul pentru suferința prin care trece. Osama ibn Zaid (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Eram cu Profetul Mohammed (ﷺ) când una dintre fiicele sale a trimis pe cineva după el, cerându-i să vină să-i vadă copilul, care era pe moarte. Profetul (ﷺ) i-a spus (celui pe care l-a trimis fiica sa): «Mergi și spune-i că orice ia Allah, Îi aparține, și că orice dă, Îi aparține și că totul are un termen fixat la El. Astfel, cere-i să fie răbdătoare și să se spere la Răsplata lui Allah.» Cu toate acestea, ea a trimis din nou după Profet (ﷺ), iar el (ﷺ) a mers la ea împreună cu Sa’d ibn ‘Ubada și Mu’adh ibn Zabal. Atunci când copilul i-a fost adus Profetului (ﷺ), acesta respira ca și cum s-ar fi aflat într-un burduf cu apă (își dădea suflitul). La vederea acestora, ochii Mesagerului lui Allah (ﷺ) s-au umplut de lacrimi. Sa’d l-a întrebat: «O, Mesager al lui Allah, ce sunt acestea (lacrimile)?» El (ﷺ) i-a răspuns: «Aceasta este Mila pe care Allah a pus-o în inimile robilor Săi. Într-adevăr, Allah este Milostiv cu aceia dintre robii Săi care sunt milostivi față de alții.»” [Al-Bukhari]

3. Trebuie să fie făcute suplicații pentru iertarea celui decedat. Imamul Ash-Shafa’i (Allah să aibă milă de el!) a spus că este de preferat să i se spună următoarele familiei celui decedat:

„Fie ca Allah să te răsplătească din abundență, să îți dea răbdare și să îl ierte pe cel decedat!”

4. Este recomandat să se prepare mâncare pentru familia celui decedat. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Pregătiți mâncare pentru familia lui Ja'far, deoarece li s-a întâmplat ceva care îi ține ocupați!” [Abu Dawud]

Reguli de comportament cu privire la somn

1. Înainte de culcare, o persoană trebuie să menționeze Numele lui Allah și să se întindă pe partea dreaptă, asigurându-se că nu există nimic care să o poată deranja în timpul somnului. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când unul dintre voi merge la culcare, trebuie să își curețe patul cu partea interioară a veșmântului său și să spună «Bismi Illah» (În Numele lui Allah), deoarece nu se știe ce s-a putut întâmpla acolo după ce el a plecat. Dacă vrea să se întindă, să o facă pe partea dreaptă și să spună: «Subhānaka Rabbi, Bika wada'tu janbi, wa Bika arfa'uhu. In amsakta nafsi, faghfir laha. Wa in arsaltaha, fahfadh-ha bima tafadhu bihi 'ibādaka aṣ-ṣāliḥīn» [Slăvit ești tu, o, Domnul meu! Prin Tine (datorită Ție) îmi întind trupul (pe pat) și prin Tine (datorită Ție) mi-l ridic. Dacă îmi iei sufletul, iartă-l, iar dacă îl eliberezi, protejează-l așa cum i-ai protejat pe robii Tăi dreptcredincioși!]" [Al-Bukhari și Muslim]

2. La trezire, trebuie să fie făcute suplicațiile pe care obișnuia să le facă Profetul Mohammed (ﷺ). Hudhaifah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Atunci când Profetul (ﷺ) mergea la culcare, el spunea: «Allāhumma Bismika āḥia wa amūtu» (O, Allah, în Numele Tău trăiesc și în Numele Tău mor!), iar la trezire spunea: «Al-ḥamdu Lillahi Al-ladhi aḥyāna ba'dama amātana wa Ilaihi an-nushūr» (Toată lauda și mulțumirile I

se cuvin lui Allah, Care ne-a dat viața după ce ne-a luat-o și la El este Învierea!)” [Al-Bukhari]

3. Este recomandată retragerea la culcare devreme, excepție făcând cazurile de necesitate. Abu Barzakh (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetului (ﷺ) nu îi plăcea să se culce înaintea de rugăciunea *Isha* (rugăciunea de noapte) și nici să vorbească după aceasta.” [Al-Bukhari și Muslim]

4. Nu este recomandat dormitul pe burtă. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) a trecut lângă un om care era întins pe burtă și l-a trezit atingându-l cu piciorul, după care i-a spus: «Cu adevărat, Allah urăște acest mod de a sta culcat.»” [At-Tirmidhi]

5. Înainte de culcare, trebuie să fie luate toate măsurile de precauție pentru a preveni orice eventual pericol. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Focul este dușmanul vostru. Așadar, atunci când mergeți la culcare, stingeți-l!” [Al-Bukhari și Muslim]

Reguli de comportament în cazul nevoilor fiziologice

1. La intrarea în toaletă, trebuie să fie făcută o suplicație. Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) spunea atunci când intra sau ajungea în locul unde își făcea nevoile:

„«Allāhumma inni a‘ūdhu Bika min al-khubthi wa al-khabā’ith» (O, Allah, caut adăpost la Tine de necurat și necurate!)” [Al-Bukhari și Muslim]

2. La ieșirea din toaletă, trebuie să fie făcută o suplicație. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Atunci când ieșea din locul unde își făcea nevoile, Profetul (ﷺ) spunea: «**Ghufrānak**» (Caut iertarea Ta!).” [Abu Dawud, Ibn Majah și At-Tirmidhi]

3. Atunci când omul răspunde chemării naturii, nu trebuie să se îndrepte către *qiblah* (direcția Meccăi). Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Cu adevărat, eu și voi suntem asemeni unui tată și fiul său, iar eu vă învăț. Atunci când vă faceți nevoile, să nu vă îndreptați către *qiblah* și nici să nu vă întoarceți cu spatele la ea.» El (ﷺ) ne-a interzis să folosim mai puțin de trei pietre atunci când ne curățăm, să folosim un os sau bălegar pentru a ne curăța, sau să ne curățăm cu mâna dreaptă.” [Abu Dawud și Ibn Majah]

4. Cel care răspunde chemării naturii trebuie să se ascundă de oameni. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) Cel care răspunde chemării naturii să se ascundă! (...)” [Ibn Majah]

5. Nu trebuie să se folosească mâna dreaptă pentru a se curăța murdăria. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când unul dintre voi bea apă, el nu trebuie să respire în vasul din care bea, iar atunci când unul dintre voi merge la toaletă, el nu trebuie să își atingă părțile intime sau să și le curețe cu mâna dreaptă.” [Al-Bukhari]

Reguli de comportament în timpul relațiilor conjugale

1. Trebuie să fie menționat Numele lui Allah înaintea începerii actului sexual în maniera descrisă de Profetul Mohammed (ﷺ), care a spus:

„Dacă unul dintre voi spune atunci când dorește să aibă relații intime cu soția sa: **«Bismi Illah Allāhumma janibna ash-shaitan wa janib ash-shaitan ma razaqtana»** (În Numele lui Allah! O, Allah, protejează-ne de Satana și îndepărtează-o de cel pe care ni-l vei dărui!), Satana nu îl va vătăma niciodată pe acel copil, dacă le va fi scris să aibă unul.” [Al-Bukhari]

2. Cei doi soți trebuie să se simtă bine împreună. Jabir ibn ‘Abd Allah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul Mohammed (ﷺ) m-a întrebat: **«Te-ai căsătorit?»** Am răspuns: **«Da.»** El (ﷺ) m-a întrebat (din nou): **«Cu o femeie căsătorită anterior sau cu o fecioară?»** Am răspuns: **«Cu o femeie căsătorită anterior.»** Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: **«De ce nu te-ai căsătorit cu o fecioară, care să te încânte și pe care tu să o încânți și care să se joace cu tine și tu să te joci cu ea?»**” [Muslim]

3. Cei doi soți trebuie să arate tandrețe unul față de celălalt. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat :

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) obișnuia să își pupe și să își sărute soțiile atunci când ținea post, însă el (ﷺ) avea cea mai mare capacitate de a își controla dorințele dintre voi.” [Muslim]

4. Celor doi soți le este permis să se bucure unul de celălalt așa cum doresc, cu condiția pe care Profetul Mohammed (ﷺ) i-a explicat-o lui ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) atunci când acesta a venit la el (ﷺ) și i-a spus:

„**«O, Mesager al lui Allah! Sunt pierdut!»** El (ﷺ) a întrebat: **«De ce ești pierdut?»** El a spus: **«Am avut relații**

cu soția mea într-o manieră diferită noaptea trecută.» Profetul (ﷺ) nu i-a răspuns nimic. Apoi Allah a revelat acest verset: «Soțiile voastre sunt ogor pentru voi. Veniți la ogorul vostru când și cum voiți [...]» [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 2:223] (Puteți întreține relații conjugale) din față și din spate, evitând anusul și perioada menstruală.» [At-Tirmidhi]

5. Ceea ce se întâmplă între cei doi soți trebuie să rămână un lucru secret. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel mai păcătos pentru Allah în Ziua Judecății este bărbatul care are relații intime cu soția sa și apoi divulgă secretul ei.” [Muslim]

Reguli de comportament în timpul călătoriei

1. Înainte de a porni într-o călătorie, omul trebuie să se asigure că a înapoiat toate lucrurile care se află în puterea sa proprietarului de drept, să își plătească toate datoriile și să îi lase familiei sale proviziile necesare pentru perioada în care el lipsește. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care a comis o nedreptate față de fratele său trebuie să îi ceară iertare înainte de Ziua în care nu va mai exista nici dinar, nici dirham (Ziua Judecății). Dacă are fapte bune, îi va fi luat din acestea echivalentul nedreptății pe care a comis-o, iar dacă nu are nicio faptă bună, păcatele celui nedreptățit vor trece la el.” [Al-Bukhari]

2. Nu este recomandat ca o persoană să călătorească singură, excepție făcând cazul în care aceasta nu găsește pe nimeni care să o însoțească. Profetul Mohammed (ﷺ) a întrebat pe cineva care s-a întors dintr-o călătorie:

„«Cine te-a însoțit?» El a răspuns: «Nimeni nu m-a însoțit.» Atunci, Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: «Un

singur călător este (însoțit de) Șeitan, doi călători sunt (însoțiți de) doi Șeitani. Trei călători formează un grup.» [Al-Hakim]

3. Cel care călătorește trebuie să își aleagă o companie bună, iar dintr-un grup de călători unul trebuie să fie ales drept lider. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când trei oameni se află într-o călătorie, să aleagă pe unul dintre ei drept lider.” [Abu Dawud]

4. Cel care se întoarce din călătorie trebuie să își anunțe familia de sosirea lui, mai ales dacă aceasta se produce pe timp de noapte. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Dacă unul dintre voi lipsește pentru o perioadă lungă de timp din casa lui, să nu se întoarcă la familia sa pe timp de noapte!” [Al-Bukhari și Muslim]

5. Cel care pleacă în călătorie trebuie să își ia rămas bun de la familie și prieteni. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun companion înaintea lui Allah este cel care este cel mai bun cu companionii săi și cel mai bun vecin înaintea lui Allah este cel care este cel mai bun cu vecinii lui.” [Al-Bukhari și At-Tirmidhi]

6. Întoarcerea la familie nu trebuie să fie amânată, ci făcută imediat ce este posibil. Profetul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Călătoria este un motiv de suferință, deoarece îl lipsește pe om de mâncarea, băutura și somnul lui. Astfel, dacă unul dintre voi își termină treaba, să grăbească întoarcerea la familia lui.” [Al-Bukhari și Muslim]

Reguli de comportament cu privire la folosirea drumurilor

1. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Evitați să stați în drum!» Ei (companionii) au spus: «O, Mesager al lui Allah, nu avem alt loc pentru a ne aduna și vorbi!» Atunci, Profetul (ﷺ) le-a spus: «Dacă trebuie neapărat să faceți acest lucru, atunci oferiți-i drumului drepturile sale!» Ei l-au întrebat: «Și care sunt drepturile drumului?» Profetul (ﷺ) le-a răspuns: «A-ți pleca privirea (pentru a nu privi insistent la membrii de sex opus), a se abține de la a face rău altora, a răspunde la salut, a porunci ceea ce este permis și a opri de la ceea ce este interzis.»” [Al-Bukhari]

Într-o altă relatare, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) a îl ajuta pe cel nevoiaș și a îl îndruma pe cel care s-a pierdut.” [Abu Dawud]

2. Drumurile și proprietățile publice trebuie să fie protejate, evitând vandalizarea acestora. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Evitați cele două obiceiuri care vă pot aduce blestemul!» Companionii au întrebat: «Care sunt acele două obiceiuri care pot aduce blestemul?» Profetul (ﷺ) le-a răspuns: «A răspunde la chemarea naturii în locuri pe unde oamenii merg sau în locuri în care ei se adăpostesc și se odihnesc (la umbră).»” [Muslim]

3. Cel care circulă pe stradă nu trebuie să aibă asupra lui lucruri care i-ar putea răni pe alții. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care trece prin moscheea sau piața noastră și are săgeți la el ar trebui să le țină de capetele lor, ca nu cumva să rănească vreun musulman.” [Al-Bukhari]

Reguli de comportament cu privire la comerț

1. Comerțul este în mod general permis, deoarece reprezintă un schimb de produse între vânzător și cumpărător. Cu toate acestea, dacă el provoacă daune oricăruia dintre ei, atunci devine nepermis. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Nu vă mâncați averile voastre unii altora pe nedrept (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:29]

2. Islamul consideră profiturile realizate din comerț ca fiind cele mai pure și bune mijloace de trai. Cineva l-a întrebat pe Profet (ﷺ) care este cel mai bun mod de a-și câștiga existența, iar el (ﷺ) a răspuns:

„Cel obținut cu propriile mâini și (cel obținut) prin comerț permis.” [Ahmad]

3. Islamul poruncește sinceritatea în timpul activităților comerciale. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Un negustor musulman care este sincer și de încredere se află alături de Profeți, cei sinceri și martiri.” [At-Tirmidhi, da'if]

4. Defectele mărfii care nu sunt vizibile trebuie să fie aduse la cunoștință cumpărătorului. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nimănui nu îi este permis să vândă un lucru fără a preciza eventualele defecte ale acestuia și celui care cunoaște defectele mărfii sale nu îi este permis să o vândă fără a le preciza.” [Ahmad]

5. Este interzisă înșelăciunea prin ascunderea defectelor mărfii. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) a trecut pe lângă un morman de alimente. El (ﷺ) și-a pus degetele în el și a simțit

umezeală. Profetul (ﷺ) a spus: «O, proprietar al alimentelor! Ce este aceasta?» Omul a răspuns: «A plouat pe ele, o, Trimis al lui Allah.» Profetul (ﷺ) a spus: «De ce nu le pui deasupra pe acestea, astfel încât oamenii să le poată vedea?» Apoi, el (ﷺ) a spus: «Cel care înșală nu este dintre noi.» [At-Tirmidhi]

6. Oamenii trebuie să spună mereu adevărul atunci când fac comerț și să nu mintă. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Ambele părți dintr-o tranzacție (vânzătorul și cumpărătorul) au dreptul să păstreze sau să returneze bunurile atât timp cât ei nu s-au despărțit; și dacă ambele părți spun adevărul și descriu defectele și calitățile bunurilor, tranzacția lor va fi binecuvântată, însă, în cazul în care spun minciuni sau ascund ceva, tranzacția lor va fi lipsită de orice binecuvântare.” [Al-Bukhari și Muslim]

7. Cel care vinde sau cumpără trebuie să fie binevoitor, deoarece comerțul reprezintă o modalitate de a consolida relațiile dintre oameni și trebuie să fie departe de materialism, care nu face decât să distrugă relațiile umane. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Fie ca Allah să aibă milă de omul care este indulgent atunci când vinde, atunci când cumpără și atunci când cere să i se returneze un împrumut.” [Al-Bukhari]

8. Cel care face comerț nu trebuie să jure. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Feriți-vă să jurați în exces atunci când faceți comerț, pentru că aceasta poate încuraja comerțul, însă distruge binecuvântarea.” [Muslim]

9. Vanzătorul este încurajat să accepte returnarea mărfii în cazul în care cumpărătorul regretă cumpărarea acesteia. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Oricui ajunge la o înțelegere cu un musulman, anulând o tranzacție, Allah îi va ierta păcatele în Ziua Judecării.” [Ibn Majah]

Acestea sunt doar câteva dintre regulile de comportament pe care islamul le-a prescris. Există multe altele, însă din cauza lipsei de spațiu nu le putem prezenta aici. Este important de menționat faptul că nu există niciun domeniu al vieții care să nu fie reglementat în Nobilul Coran sau *Sunnah* Profetului Mohammed (ﷺ). Astfel, viața unui musulman devine un act de adorare constant și o cale de înmulțire a faptelor sale bune.

Concluzii

Vom încheia această lucrare cu declarațiile a două persoane care au îmbrățișat islamul.

F. Filweas⁶ a spus:

„Occidentul suferă de un imens gol spiritual, pe care niciun principiu sau credință nu l-a putut umple pentru a aduce fericirea omului. În ciuda prosperității economice și a satisfacerii tuturor nevoilor materiale, omul occidental continuă să simtă superficialitatea vieții lui și se întreabă: «Pentru ce trăiesc? Încotro mă îndrept? De ce?» Nimeni nu i-a dat până acum un răspuns satisfăcător și, din păcate, el nu știe că răspunsurile se află în Religia cea Dreaptă, despre care nu cunoaște decât niște idei preconcepute și calomnii. Cu toate acestea, câteva raze de lumină au început să răsară și zorii au început să apară după ce câțiva occidentali, chiar dacă într-un număr mic, au început să îmbrățișeze islamul, iar omul din occident a început să vadă cu propriii ochi bărbați și femei care implementează islamul în viața lor, trăind după învățăturile sale. În fiecare zi, câțiva oameni îmbrățișează religia cea adevărată, și acesta este doar începutul (...)”

Deborah Potter⁷ a spus:

„Islamul, care este Legea lui Allah, este evident în natura din jurul nostru. Munții, oceanele, planetele și stelele se mișcă

⁶ Ofițer naval britanic care a participat la ambele războaie mondiale. A crescut într-un mediu creștin și a fost puternic impregnat cu tradiții creștine. În ciuda acestui lucru, a îmbrățișat islamul în anul 1924, după ce a citit Nobilul Coranul și câteva cărți despre islam. A se vedea „*Ce se spune despre islam*”, de dr. Emad ud-Din Khalil.

⁷ Născută în anul 1954 în Traverse, Michigan; a absolvit Universitatea din Michigan, în domeniul jurnalismului. Preluat din cartea „*Ce se spune despre islam*”, de dr. Emad ud-Din Khalil.

pe orbite proprii din Porunca lui Allah. Acestea se află într-o stare de supunere față de Poruncile lui Allah, Creatorul lor, așa cum sunt personajele dintr-o poveste, iar Allah este exemplul sublim. Acestea nu vorbesc și nu acționează decât dacă Creatorul lor hotărăște acest lucru pentru ele. Astfel, fiecare atom din acest Univers și chiar și obiectele neînsuflețite se află într-o stare de supunere. Cu toate acestea, oamenii sunt o excepție de la această regulă, deoarece Allah le-a dat libertatea de a alege. Ei au opțiunea de a se supune Legilor lui Allah sau cea de a își stabili propriile legi și religia pe care o doresc. Din păcate, de cele mai multe ori, ei au ales cea de a doua variantă. Oamenii din Europa și America au îmbrățișat islamul în număr foarte mare, deoarece au simțit setea de pace a minții și siguranță spirituală. Mai mult decât atât, chiar și un număr de orientaliști și predicatori creștini, care și-au început munca având drept scop distrugerea islamului și evidențierea presupuselor neajunsuri ale sale, au devenit musulmani. Acest lucru se datorează faptului că dovada adevărului este decisivă și nu există nicio modalitate de a o combate.”

Toată Slava I se cuvine lui Allah și pacea și binecuvântările fie asupra Profetului nostru Mohammed, a familiei și a companionilor săi!

Pentru mai multe informații despre islam puteți consulta următoarele site-uri:

E-Books

www.islamland.com
www.islamhouse.com
www.sultan.org
www.thekeytoislam.com
www.en.alukah.net
www.muslim-library.com
www.r-islam.com
www.rasoulAllah.net
www.knowingAllah.com
www.islamic-invitation.com
www.ar.islamway.net

Chat

www.edialogue.org
www.islamreligion.com
www.chatislamonline.org
www.islam-port.com

Cărți islamice gratuite

www.islamicbooks4u.net
www.islamic-message.net

Fatawa

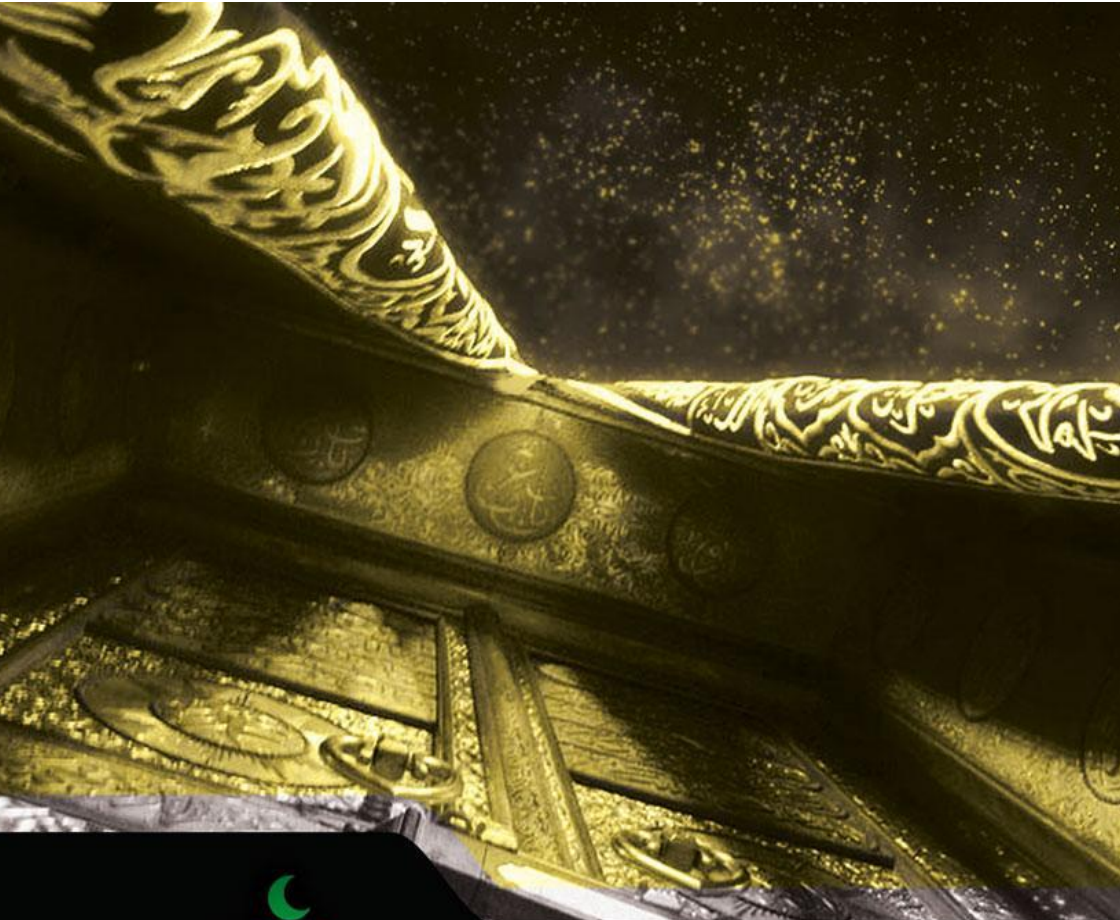
1 www.islamqa.info/en
www.fatwa.islamweb.net/en/

Pentru noii musulmani

www.newmuslimacademy.org
www.newmuslimguide.com
www.zadgroup.net

Ascultă Coran

www.quran.islamhouse.com
www.mp3quran.net
www.listenandrecord.com
wwwgodwords.net
www.tvquran.com
www.ar.beta.islamway.net/recitations
www.islam-call.com
www.qurantranslations.net
www.quraan.us

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM